

મસાનવી મીર હસન
અને
બદર મુનીર બેન મીર

૧૧૯૮

મસાનવી મીર હસન

યાને

બદર મુનીર બેન મીર.

અરફે સમાન મુજરાતી હરકોમાં.

કૃપાથી પ્રગટ કરનાર

આદમજી મુલ્લા ભુરૂદીન.

મુંબઈ, આગલી બહરના કુલર પ્રેસમાં 'પ્રાચી' છે.

સને ૧૮૭૮ દર્શિયો. ૧૨૯૫ હીજરી.

કીમત ૦ા= (દસ આના.)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૧૧૯૯

મસનવી મીર હસન યાને

બહરે મુનીર બેનઝીર.

કરે પહેલે તોહીદ યઝદાં રકમ, જહુકા જીસકે સીજદેકો અબ્બલ કલમ.
સરે લોહ પર રખ બયાજેબી, કહા દુસરા કોઇ ગુજહસા નહીં.
કલમ ફેર શહાદતકી બિઅલી બીઠા, હુવા હરફત્રન કું કે રખજુલહલા.
નહીં કોઇ તેરા ન હોગા શરીફ, તેરી આત હમે વહદુ લાશરીફ.
પરસનથકે કાખીલ હમે તુ અમે કરીમ, કે હમે આત તેરી ગદુરે રહીમ.
રહે હમમે તેરી ઇઆવજ, ગુજહે સીજદા કરતા ચલું સરદે બલ.
વોહ અબલહકકે અમેસાહી માખુદહમે, કલમ જોલીખે ઉસસે અફઝુદહમે
સમોંકા વોહી દીનો હમાન હમે, મેરા જનો દીલ ઉસપે ફુરયાન હમે.
તરોતાઝા ઉસસેહમે યુઝઝરે ખલ્ક, વોહ અબરેકરમ હમે હવાદારે ખલ્ક.
અગરચે વોહ બેશીકરે મખુર હમે, વલે પરવરશ સખકી મંજુર હમે.
ક્રીસીસે બરઆવે નકુછ કામજન, જો વોહ મેહેરબાહોતો ફુલમેહેરબાંન.
અગરચે વહાં ઝ્યાહમે ઝૈર ઝ્યાનહીં, પર ઉસમીન તો કોઇ ક્રીસીકાનહીં.
મુએપર નહીં બિસસે રક્તો યુઝસ્ત, બિસીકે તરફ સખકી હમે બાઝગસ્ત,
રહા કમોન આર ક્રીસકી ખાખત રહી, મુએ ઝૈર જીતે વોહીહમે વોહી.
નેહાંસખસે ઝૈર સખમેહમે આશકાર. વેહસખકેકે આલમહમે હઝદાહઝાર
વલેસખ હમે ઉસસે વોહી સખસેપેશ, હમેશાસે હમે ઝૈર રહેગા હમેશ.
અમનમેહમે વહદતકે યકતા વોહયુઝ, કે મુસ્તાફહમે જીસકે સખ જીઝવ ફુલ
ઉસીસે હમે કાબા ઉસીસે કનસ્ત, ઉસીકી હમે દોઝખ ઉસકી બેહસ્ત.
જીસે આહે જન્નતમે રહે મુકામ, જીસે આહે દોઝખમે રાખે મુદામ,
વોહ હમે માલેકે મુલ્ક દુનીયા વ દીન, હમે કાબમે ઉસકે જમાનો જમીન
સદા બે નમુરોંકી ઉસસે નમુદ, દીલે ખુસ્તગાંકો હમે બિસસે કુશુદ.
ઉસીકી નઝરસે હમે હમ સખકી દીદ, ઉસીકે સુખનપર હમે યકતો શુબીદ.
વોહી નુર હમે સખ તરફ જીલવ ગર, ઉસીકે વેહ ઝરે હમે શમસો કમર.
નહીં ઉસસે ખાલી ગરમ કોઇશમે, વોહકુછ શમેનહીં પરહરમેકશમેમેહમે

ન ગૌહરમેં વોહ હમ્મે નહમ્મે સંગમેં, વ લેકોન ચમકતા હમ્મે હર રંગમેં.
 વોહ ઝાહેરમેં હરચંદ ઝાહેર નહીં, પે ઝાહેર કોઇ ગિસસે ખાહેર નહીં.
 તઅમ્મુલસે કોન્ઝ અગર ગમ્મોરકુછ, તો સખ ફૂછ વોહી હમ્મેનહીં ઓરકુછ
 ઉસી યુઝકીમાસે હમ્મે ખુશખો યુઝાખ, શીરે હમ્મે લીએસાય દરીયા હુખાખ
 પર ગિસ જોશમેં આકિ બહેતા નહીં, સમજહનેકી હમ્મે ખાત કહેતા નહીં.
 કલમ ગો ઝખાં લાવે અપની હઝાર, લીએ કીસતરેહ હમ્દ પરવરદગાર.
 કે આજુઝ હમ્મે યહાં આંખીયાકી ઝખાં, ઝખાને કલમકો પેહ કુદરત કહાં.
 ઇસિ ઓહદેસે કોઇ નીકલતા નહીં, સીયા ઉઝર દરપેશ યહાં કુછ નહીં.
 વોહ માયુદ વકતા ખુદાએ જહાં, કે જીસને કીયા કુનમેં કમ્બોનોમકાં
 દીયા અકલો ઇદરાક ઉસને હમેં, કીયા ખાકમેં પાક ઉસને હમેં.
 પયમખરકો ભિજ્ત હમારે લીએ, વસો ઓર હમામ ઉસને પએદા કીએ
 જહાંકો ઉન્હોંને દીયા ઇતેઝામ, ખુરાઇ ભલાઇ સમજહકર તમામ.
 દીખાઇ ઉન્હોંને હમેં રાહ રાસ્ત, કેતા હો ન ઉસ રાહકી ખાઝખાસ્ત.
 સો વોહ કમ્બોનસી રાહે શરએ નખી, કે જન્નતકે રસ્તેકો સીધી ગઇ.

નાત હઝરત શીસાલતપનાહ રસહલુલ્લાહો અલ્લાહે વ આલેહી વ સહબેહી વ સલ્લમ.

નખી કમ્બોન યાને રસુલે કરીમ, નખુવતકે દરીયાકો દુરરેયતરિમ,
 હુવા ગો કે ઝાહેરમેં ગમ્મી લકખ, પેહ હલમેં જહુન્નો ખુજાદીજપે સખ.
 ખગમ્મેરઝ લીએ ઓર કીએ પિરકમ, અલે હુકમપર ઉસકે લોહો કલમ
 હુવા હલમદીં ઉસકો જો આશકાર, યુઝરતા હુએ હુકમ વકવીમપાર.
 ઉકા કુદર ઇસલામ ઝાહેર કીયા, ખુતોકો ખુજાઇસે ખાહેર કીયા.
 કીયા હકને નખીઓંકો સરદાર ઉસે, ખનાયા નખુવતકા હકદાર ઉસે.
 લીખા અશરફુન્નાસ ખએરેલઅનામ, નખુવત જોકી હકને ઉસપે તમામ
 ખનાયા સમજહ ખુજહકર ખુખ ઉમે, ખુદાને કીયાઅપના મહખુખ ઉસે.
 કરેં ગિસકે રતપેકા કયા મએં ખયાં, ખડેહોં જહાં ખાંધ સફ મુરસેલાં.
 મસીહ ઉસકે ખરગહકાહમ્મે પારાદોઝ, તજ્જીએગુર ઉસકી મશઅલ ફોરોઝ
 ખલીજ ગિસકે યુઝઝારકા ખાગખાં, મુલેમાંસે કઇ મોહરદાર ગિસકે યહાં,
 ખીઝર ગિસકે સરકારકા આખદાર, ઝરાસાઝ દાગિસે યહાં હઝાર.

મોહમદે માનીં જગમેં નહીં, હુવાહમે ન અમેસા ન હિગા કહીં,
 પેહથી રમજ તો ઉસકા સાયાનથા, કે રંગે દુધ વહાંતક આયા નથા.
 ન હોનેકે સામેકા પેહથા સખખ, હુતા સગ્ પોરીશમે કામેકે સખ.
 પોહકદ ઇસલીએથા ન સાયા શીગત, કે થા પોહ યુતએકે મોજએકા બદન.
 ખતાસાયા ઉસકા લતીક હસકદર, ન આયા લતાફતકે આમેસ નઝર.
 અખખ ડયા તો ઉસ યુતકા સાયા ન હો, કે થા પોહ યુલેકુદરતે હકકોમો.
 ખુશ આયા ન સામેકો હોતા જુદા, ઉસીનુર હકકે રહા બેરપા,
 નડાલી કીસી શખસપર અપગી છાંવ, કીસીકા ન મુંહદેઆ દેખકોસકેપાંવ
 પોહ હોતા ઝમીંગીર ડયા શરશપર, કદમ ઉસકે સામેકાથા અરશપર.
 ન હોનેકે સામેકી એકવજહે ઝૌર, મુજહે ખુશ મુજબીપર હમે શરતેગએર
 જહાંતક કે થે વાકે અહેલે નઝર, સમજદ માયએ નુર કોહલુજ બસર.
 સમોને લીઆ પુતલીઓપે ઉકા, ઝમીંપર ન સામેકો ગીરને દીવા.
 સીઆહીકી પુતલીકાહમે પેહ સખખ, પોહી સાયાશીરતાહમે આંખોમેં અખ.
 વગરના થી પેહ અશમ અપગી કહાં, હસીમેં પેહ રોશન હમે સાગ જહાં.
 નઝરસે પોહ ગાયબ તો સાયારહા, મીલા હકકે દીનમેં સમાયા રહા,
 નહીં ઉસકા હમસરકોહ જુઝ અલી, કે ભાઈકા ભાઈ વસીકા વસી.
 હુધ તો નખુતત નખીપર તમામ, હુધ નાત ઉસકે વસીપર તમામ.

મનકબત હઝરત અલી કરમુલ્લાહ વજહો.

અલી દીનો દુનીઆકા સરદાર હમે, કે મુખતારકે ધરકા મુખતાર હમે.
 દયારે હમામતકે યુતશતકા યુત, બહારે વીજાવતકા આગે સુઘુખ.
 અલી રાઝદારે ખુદા વ નખી, ખખરદારે સીરકે ખશી ઝૌર જલી.
 અલી બંદએ ખાસ દરગાહે હક, અલી સાલીકો રહરવે રાહે હક.
 અલીએ વલી હખિને અમ્મે રમુજ, લકબ શાહે મરદાં વ ઝવજે ખુતુજ.
 કહે યુ તો આહે કહે બએરસે, પે નીસખત અલીકો નહીં ગએરસે.
 ખુદા નફસે પએગમખરશ ખવાંદ અસ્ત, દીગરરા ફઝીલત બકસ માંદ અસ્ત
 યહાં ખાતકીભી સમાઇ નહીં, નખી ઝૌર અલીમેં જુદાઇ નહીં.
 નખીઓ અલી હરદો નીસખત બહમ, દોતાઓ વકે યુ ઝખાને કલમ.
 અલીકા અદ દોઝખી દોઝખી, અલીકા મોહિય જન્નતી જન્નતી.

નકુછ અકલને ઝૈર ન તદખીરને, રખા મુજહો મહેરમ તકદીરને.
 પર અખ અકલને મેર ખોલિહુએ હોશ, દીવાહએ મદદસે તેરે મુજહો હોશ
 મો મએ એક કહાની બનાકર નહ, દુરે શીકરસે યુદ લડીયાં કહ.
 લેઆયાહું ખીદમતમે બહેરે નીયાઝ, યેહ ઉમિદ હએ શીકેહું સરફરાઝ.
 મેરી બીઝરે તસીર હોવે કુબ્રા, બહકે અલી વ બઆલે રસુલ.
 રહે જાહે હરમત યેહ તેરો મુદામ, બહકે મોહમ્મદ અલેહીરસલામ.
 રહે શાદા આબાદ સખ ખચેરખ્વાહ, શીરે ઉસ ઘરાનેકે દુશમન તખાહ.
 અખ આગે કહાનીકી હએ દાસ્તાં, ઝરા સુનીયો દીલદેકે હસકા પયાં.

આગાઝ દાસ્તાન.

કાસી શહેરમેથા કોઈ પાદશાહ, કે યા વોહ શહીનશાહ ગેતીપનાહ.
 બહોત હશ્મતો જાહે માલોમનાલ, બહોત ફૂઓજસે અપને ફરખુંદાકાલ.
 કહ પાદશાહ બસકો દેતેથે બાજ, ખતાઓ ખુતનસે વોહ લેતા ખીરાજ.
 કોઈદેખતા આકે જબડેસકી ફૂઓજ, તો કહેતાકે હએ બહરસ્તીકીમઓજ
 તવેલેકે ઉસકે જો અદનાથે ખર, બીજે નાજબંદીમે મીલતાયા ઝર.
 જહાંતક કે સરકસથે અતરાકે, વોહ ઉસ શાહેકે રહેતે કદમોં લગે.
 રઅથતથી આસુદા વ ખેખતર, ન ગમ મુફ્તીસીકા ન ચોરીકા ડર.
 અજબ શહેરથા ઉસકા મેનોસવાદ, કે કુદરત ખુદાઈકી આતીથી વાદ.
 લગેથે હરએક જા પે વહાં સંગોખીસ્ત, હરએક કુચા ઉસકાયા રશકે ખેહીસ્ત
 ઝમીં સખઝાસખેરાખ આલમ તમામ, નઝરકોતરાવત વહાં સુબહે શામ.
 કહીં ચાલોચશમાં કહીં હઓઝો નહેર, હરએક જાપે આખે લતાફતકી નહેર.
 ઝમારતથી ગચકો વહાં ખેશતર, કે યુઝરે સફાઈસે જીસપર નઝર.

નીકલતેહ્યેં અપતો ખુશીકેઅચન, ન હો ગર ખુશી તો ન હોં બરહમન
 નસીયાંને કી આપકી વાવરી, કે આહાહ્યેં અપ પાંચવીં મુતરી.
 મુકરર તેરે આહીએ હો પીસર, કે દેવીહ્યેં યું અપગી પોથી અપર.
 વ લેકીન મુકદ્દરહ્યેં કુછ ઐરભી, કે હ્યેં ઇસ મેલેમેં ખુરે તએરભી.
 યેહ લકકાતો હોગા વલે ક્યાકહે, ખતર હ્યેં ઉસે ખારવેં બરસમેં.
 ન આવે યેહ ખુરશીદ બાલાએખામ, બુલંદીસે ખતરા હ્યેં ઉસકો તમામ.
 ન નીકલે યેહ બારા બરસ રસકે માહ, રહે બુરખમેં યેહ મહે ચારદાહ.
 કહા શાહને સુતકે બનકેતઈ, કહો છકા ખતરા તો ઉસકો નહીં ?
 કહા બનકી સખતઠેહ અએર હ્યેં, મગર દશત યુરખતકી કુછ સએર હ્યેં.
 કોઈ ઉસપે આશકહો જુનો પરી, કોઈ બીસકી માથુકહો ઇરતરી.
 કુછ અએસા નીકલતાહ્યેં પોથીમેંઅપ, ખરાબાહો ઉસકી કીસીકે સખખ
 હુછકુછખુશી શાહકો ઐર કુછ અલમ, કે દુનીયામેં તો અમહ્યેં શાદી વગમ
 કહા શાહને ઉસપર નહીં એતેખાર, જો આહે કરે મેરા પરવરદીગાર.
 યેહ કરમા મહેલમેં દરઆમદ હ્યેં, મુતબજીમ વહાંસે બરઆમદ હ્યેં.
 ખુદાપર બીસીકા જો થા એતેકાદ, લગા માંગને હકસે અપગી મુરાદ.
 ખુદાસે લગા કરને વોહ ઇલતેજ, લગા આપ મસ્જીદમેં રખને દયા.
 નીકાલાં મુરાદોકા આખીર સુગમ, લગાઇ ઉધર લવતો પાયા ચીરાગ.
 સહાયે કરમને કીયા જો અસર, હુછ કીશત બમ્બેદકી ખારવર.
 ઉસી સાલમેં યેહ તમાશા સુજો, રહા હમલ એકઝવજ્યેં શાહકો.
 જો કુછ દીલપે યુઝરેયે રંજોતઅપ, મુખદીલહ્યેં વોહ ખુશીસાય સખ.
 ખુશીસે બીજા મુજહો સાકી શરાબ, કોઈ દીનમેં બજતાહ્યેં ચંગોરખાખ.
 કરે નગમએ તહનીયતકો શુર, કે એક નેક અખતર કરે હ્યેં વુલ.

દાસતાન તવહલહ હોનેકી શાહઝાદએ બેનઝીરકી.

ગએ નવ મહીને જળ ઉસપે યુઝર, હુવા શાહકે ઘરમેં તવલુદ પીસર.
અજળ સાહેબેહુસન પએદાહુવા, જીસે મહેંગામાહ દેખ શએદા હુવા.
નઝરકો ન હો હુસનપર ઉસકેતાબ, ઊસે દેખ બેતાબ હો આકૃતાબ.
હુવા વોહ તો ઇસ શીકતસે દીલપીઝીર, રખા નામ ઉસકા શહે બેનઝીર.
અવાસોં ને ખ્યાનસરાઓંને જા, કહ નઝરેં યુઝરાનીયા ઐર કહા.
મુગારક તુજહેલે અએ શાહ નેકબખ્ત, કે પએદાહુવા વારીસે તાજેતખ્ત.
સીફર નીઝાદ ઐર દારા હશમ, ફઝલ મરતબત ઐર આતાશદરકમ.
રહે ઊસકી અકલીમ ઝેરનગી, યુવામી કરેં ઉસકી આકાનચી.
યેહયુનતેહી મુઝદા ખીછા જા નમાઝ, કીએ જાપ સીતદેકે અએ બેગીયાઝ.
તુજહે ફઝલકરતે નહીંજગતી ખાર, ન હો તુજહસે માયુસ હમેદવાર.
દુગાના શુકરકા ગરઝકર અદા, તહયા કીયા શાહને જરનકા.
વોહ નઝરેં અવાસોંકી ખાજેંકી લે, ઉત્હે ખીલઅતો ઝરકા ઇનઆમ દે.
કહા જાએ તો કુછ કે દરકારહો. કહો ખાનસામાંસે તય્યારહો.
નકીબોંકો બુલવાકે ધું કહેદીયા, કે નફારખાનેમેં દો હુકમજા.
કે નવબત ખુશીકો ખાનવેંતમામ, ખાનર મુનકે યેહ શાદહો ખસોઆમ.
યેહ મુઝદા તો પહોંચા તો નફારચી, લગા હરજગા બાદલા ઐર ઝરી.
ખતા કહ નફારખાનેકા સબ, માહબ્યાકર અસાખા અએશો તરબ.
ગીલાફ ઊસપે ખાનાતપર ઝરકે ટાંક, શીતાબીસે નફારોંકો સેંકસાંક.
દીયા ચોખકો મહેલે ખમસે લગા, લગી હરતરફ ફએતનેહી સદા.
કહા ઝરસે ખમને બહેરેશયું, કે દું દું ખુશીકો ખાનર ક્યું ન દું.
ખજે શાદીયાને વહાં ઊસ ઘડી, હુછ ગીરદોપેશ આકે ખલકત ખડી.
બહમ નીઝકે અએકે તો શાહના નવાઝ, ખાના મુંહસે ફેરકી લગા ઉસપેસાઝ.
સરોંપર વોહ સરપેચ માયુનકે, ખુશીસે હુએ ગાલ યુલ કુલકે.
બજે કોને ઇંચે ખુશીકો નહ, ઉડાનાતગા બજને ઐર ઉસ ઘડી.
દોરોમેં નઓખતકી શાહનાકી ધુન, સંખડ મુનતનેવાલોંકો કશીધી મુન.

તરી ઝૈર કરનાઈ શાદિકે દમ, લગે ઝેર બજને ઝૈર દુરજમ ગહમ.
 સુન્ની જહાંજને નો ખુશીકી નવા, થરકને લગા તાલીયોંકો બજ.
 નએ સરસે આજમેકો અશરતહુધ, કે લડેકે હોનેકી નએબત હુ
 મહેલમે લગા તાપ દીવાનેઆમ, અજબ એકતરહકા હુવા ઇઝહામ.
 ચલે લેકે નઝરે વઝીરો અમીર, લગે ખીચને ઝરેકે તોદે ફીર.
 દીએ શાહને શાહઝાદેકે નાંવ, મશાયખકો ઝૈર પારઝાદેકો ગાંવ.
 અમીરોંકો બગીર લશકરકો ઝર, વઝીરોંકો અજમાસ લાલો ગોહર.
 ખવાસોંકો ખાજે નોડે દીએ, પીવાદે નો થે ઉનેકો ઘોડે દીએ.
 ખુશીસે કીયા યહાંગલક ઝર નીસાર, જુસે એક દેનાથા ખખથે હઝાર.
 કીયા બાંડ ઝૈર બગતીયોંને હુજુમ, હાઈ વાહવાહ ઝૈર મુગારકકી ધુમ.
 જહાંતક કે સારીંદેથે સાઝકે, ધુને દરતકે ઝૈર આવાઝકે.
 જહાંતક કે, થે ગામક ઝૈર તાંતકાર, લગે ગાને ઝૈર નાચને એકબાર.
 લગે બજને કાનુનો ખીનો રવાબ, બહા હરતરક જુએ અશરતકા આબ.
 લગી થાપ તખલોપે મુરદંગકી, સદા જાયી હોનેલગી ચંગકી.
 કમાચીકો સારંગીયોંકો બના, ખુશીસે હરએક ઉતકી સરમે મલા.
 લગા તારપર મોમ હરચંગકે, મીલાસુર તાંબુરોંકે એક રંગકે.
 સીતારોંકે પરદે બનાફર દુરસ્ત, ખખનેજગે સખ વોહ ચાલકો ચુસ્ત.
 ગઢ ખીનકી આસમાંર ગમક, હઠા યુંબજે ગરબ સારા મમક.
 ખુશીકી બેખસ હરતરકથી ખીસાત, લગે નાચને ઉસપે અહેલગથાત.
 કીનારીકે નોડે ચમકતે હુએ, વોહ પાંચોંમે ધુંધર જહગકતે હુએ.
 વોહઘટના વોહબડના અદાએકેસાથ, દીખાતા વોહ રખરખકે જાતીપેહાથ.
 વોહ બાલે ચમકતેહુએ કાનમેં, ફડકના વોહ નયનીકા હર આનમેં.
 કબુ દીલકો પાંચોંસે મલડાલના, નઝરસે કબી દેખના બાલના.
 દીખાતા કબી અપની જખ મુસકરા, કબી અપની અંગીયાકો લેનાછુપા.
 કીસીકે વોહ મુખડેપે નયકી ફખત, કીસીકે ચમકતેહુએ નયરતન.
 વોહ દાંતોંકી મીસ્તી વોહ યુતખરગ તર, શકકમેં અયાં જએસે શામોસહર.
 વોહ ગરમકી એહેરંકે જુું આફતાબ, જુસે દેખકર દીલકો હો ઇઝતેશબ.
 ચમકના યુલોંકા સફકિ સખબ, વોહ ગરદનકે ડોરે કીયામત ગમબ,
 કબી મુહકેતઇં ફેર લેના ઉધર, કબી ચોરી ચોરીસે કરના નઝર.
 દુપટેકો કરના કબી મુહકે ઝોટ, કે પરદેમે હોજએં દીલ લોટપોટ.

હરએક તાનમેં ઊતરો અરમાન યેહ, કે દીજલીજીએ તાનકી જાન યેહ.
 કોઇ ફૂનમેં સંગેતકે શેલેર, અરમજોગ લછમીકે લે અરમલુ.
 કોઇ દેડગેઠીમેં પાઓંતવે, ખડે આશકોંકે દીલોંકો મલે.
 કોઇ દાએરેમેં બજાર અરત, કોઇ ધમધમીમેં દીપ્પા અપના ફૂન.
 ગરઝ હરતરેહ દીજકો પેના ઉઠે, નહતરેહસે દાગ દેના બિઠે.
 કબી માર ડોકર કરે કતલેઆમ, કબી હાથ ઊઠાલેવેં ગીરતેકો થામ.
 કહીં ધુરપતો ગીતકા શોનાંયુત, કહીં કમોલ કલીઆનઓ નકશોયુત.
 કહીં ભાંડકે દત્તવલોંકા સગાં, કહીં નાચ કશ્મીરીયોંકા વહાં.
 મંજરા પગાવજ ગલેડાલ ઢોલ, બજતેથે ઉસજા ખડે ગોજગોલ.
 મહેલમેં જો દેખેતો એક ઇઝ્ઝાંગ, મુખારક સત્તામતદાથી ધુમધામ.
 વહાંભી જો થી અએશોઅશરતકીં ધુમ, પરીપએકરોંકા હરએક જાહુજુમ.
 છઠીતક ગરઝથી ખુશીહીકી ખાત, કે દીન ઇદિ ઐર રાતથી શય અરાત.
 ખડે અખરહીઅખરમેં જુહીં જાત, મહેલમેં જગા પલને વોહ નવનેહાલ.
 ખરસગાંઠ જીસ સાલ ઉસકી હુઈ, દીલે અરતગાંકી ગીરાહ ખુજગાહ.
 વોહ યુત જબ કે ચવથે અરસમેં જગા, બડાયાગયા દુધ ઉસ માહકા.
 હુધથી જો કુછ પહેલે શાદીકી ધુમ, ઊસી તરેહસે ફેર હુવા વોહ હુજુમ.
 તવાએક વોહી ઐર વોહી રાગરંગ, હુધ બજકે ફુની ખુશીકી તરંગ.
 વોહ યુત પાંવસે અપને જીસજા ચલા, વહાં આંખકો નરગીસોંને મલા.
 જગા શીરને વોહ સરવ જબ પાંવ પાંવ, કીએ ખરદેઆઝાદ તબ ઉસકે નાંવ.

દારતાન તયારીમેં બાગકે.

મએ અરગવાની ખીજા સાકીયા, કે તામીરકો બાગકે દીલ ચલા.
 દીયા શાહને તરતીબ એક ખાનાખાગ, હુવા રશ્કસે જીસકે લાલકો દાગ.
 હમારતકી ખુશી દરોંકી વોહશાન, લગે જીસમેં ઝરબફતકે સાએખાન.
 આકેં ઐર પદે બંધે ઝરગીયાર, દરોંપર ખડી દસ્તઅરતા બહાર.
 કોઇ દુરસે દરપે અઝકા હુવા, કોઇ એહપે ખુશીસે લટકા હુવા.
 વોહ મુકએશકી ડોરીયાં સરખસર, કે મહકા બંધા જીસમેં તારા નઝર.
 આકેંકા તમાશાયા આંખોંકા જાલ, નીગાહકો વહાંસે યુઝરના મહાલ.
 સુન્હેરી મુગરરીક છતેં સારીયાં, વોહ દીવાર ઐર ફરકી યુજકારીયાં.

દીએ ચારસવ આહવે જો લગા, ગયા યોગના લુપ્ત ઉસમેં સમા.
 વોહ મંખલકા ફરશ ઉસમેં સુથરાકે બસ, ખડે જીસકે આગે ન પાએ હવારા.
 રહેં લખલખે ઉસમેં યોગન મુદ્રામ, મોઅત્તર શયોશોત્ર જીસસે મશામ.
 છપરખટ મુરસ્સાકા દાલાનમે, ચમકતાયા હસ તરેહ હરઆનમે.
 ઝમીંપરથી હસતઆર ઉસકી જહલક, સીતારોંકી જાએસી ફલકપર ચમક
 ઝમીંકા કરેં વહાંકે ક્યા મએં બ્યાં, કે સંદલકા એક પારઆથા બ્યાં.
 બની સંગેમરમરસે ચોપડી નહેર, ગાઇ ચારસવ ઉસકી પાનીકી બહેર.
 ફરીનેસે ગીરદ ઉસકે સરવેસાહી, ફૂલ એક દુરદુર ઉસકેસેબાબી.
 કહું ક્યા મએં કમેશીયતે દારબસત, લગાએ રહેં તાક વહાં કહપરીસ્ત.
 ચમન સારેશાદાખ આર ડહેડહે, હવાએ બહારીસે દીઝ લહેલાંહે.
 ઝમુરદકે માનીંદ સખએકા રંગ, રવીશકા જવાહેર હુવા જીસસે સંગ.
 રવીશકી સફાઇપે બેઇખતીઆર, ગુલે અશરશીને દીવા ઝરનીસાર.
 ચમનમે બરા બાગ ગુલસે ચમન, કહીં નશીસો ગુલકહીં યાસમન.
 ચંબેલી કહીં આર કહીં મોતીયા, કહીં રાએબાલ આર કહીં મોગીયા.
 ખડે શાખ શખોકે હરબ નીશાન, મદનપાનકી આર હએ આનપાન.
 કહીં અરગવાની કહીં લાલાઝાર, જુદી અપની મોસમમેં સખકી બહાર.
 અજબ આંદનીમેં ગુલોંકી બહાર, હરએક ગુલ મુરદીસે મહેતાબવાર.
 ખડે સરવેકી તરેહ ચમપેકે જહાડ, કહે તો કે ખુશબોધઓંકી બહાર.
 કહીં ઝરદનસરીં કહીં નસ્તરન, અજબ રંગપર ઝાફરાની ચમન.
 પડે આબજવહર તરફકો બહે, કરેં કુમરીયાં સરવેપર ચહેચહે.
 ગુલોંકા લખે નહેરપર જહુમતા, ઊસી અપને આલમમેં મુંહ ચુમતા.
 વોહ જહુક જહુકકે ગીરના ખીયાબાનપર, નશીકા સાઆલમ ગુલીસ્તાનપર.
 લીએ હાથમેં બેલચેમાલને, ચમનકો લગે દેખને બાલને.
 કહીં વુખમપાશીકરેં બોહર, પનીરીજમાવેં કહીં ગોંદકર.
 ખડે શાખ દરશાખ બાહમ નેહાલ, રહેં હાથ જું મસ્ત ગરદનમેંડાલ.
 લખેજુકે આહવેમેં દેખ કદ, અદડના ખડે સરવેકાજદનતદ.
 ખીરામાં સખાસહિનમેં ચારસો, દીમાગોંકો દેવી શીરે ગુલકીબો.
 ખડે નહેરપર કાઝ આર કરકરે, લીએ સાય મુરગાગીયોંકે પરે.
 સદા કરકરોંકી બાતોંકા વોહ શોર, દરખતોંપે બગલે મહેરોંપે મોર.
 ચમન આતશે ગુલસે દહેગા હુવા, હવાકે સખખ બાગ મહેકા હુવા.

સખાનોગઈ ઢેરીયાં કરકે જુલ, પડે હરતરક મોલસરીપેકે કુલ.
 વોહ કેલેંકી વર મોલ સરીયોંકી છાંવ, લગીજનમેં આંખેં લીએ જીનકા નાંવ
 ખુશીસે યુલોંપર સદા બનબલેં, તઅરશુકકી આપસમેં ખાતેં કરે.
 દરખતોને બરગોંપે ખોલે વરક, કે લેં તોતીયાં ખોસ્તાંકા સખક.
 સમાં કુમરીયાં દેખ જોસ આનકા, પડે બાબાપંજમ યુલીસ્તાનકા.
 દદા દાઇયાં ઔર મુગજાનીયાં, શરિં હરતરક ઉસમેં જલવેકીના.
 ખવાસોંકા ઔર જાંડીયોંકા હુજુમ, મહેન્કે યુજામોંકી આપસમેં જુમ.
 તફલુકસે પહેનેં શરિં સબ લીઆસ, રહેં રાત દીન શાહઝાદેકે પાસ.
 કન્નિઆને મહેરકી હરતરક રેલ, ચંચેલી કોઇ ઔર કોઇ રાખેખેલ.
 શયુકા કોઇ ઔર કોઇ કામરૂપ, કોઈ ચીતલગન ઔર કોઇ સામરૂપ.
 કોઇ કેતકી ઔર કોઇ યુજાબ, કોઇ મહેરતન ઔર કોઇ માહતાબ.
 કોઈ સેવતી ઔર હંસમુક કોઈ, કોઈ દીલલગન ઔર તનસુખ કોઈ.
 ઇધર ઔર જધર આતીઆં જીતીઆં, શરિં અપને જોબાનમેં ઇતરાતીઅ
 કહોં ચુટકીઆં ઔર કહોં તાલીઆં, કહોં કહેકહે ઔર કહોં ગાલીઆં.
 કહોં અપની પઢી સંવારે કોઇ, અરી ઔર ટુરી કર પુકારે કોઇ.
 બાજતી શરે કોઇ અપને કડે, કહી હોયરે ઔર કહોં વાછડે.
 દીખાવે કોઇ ગોખર મોડમોડ, કહોં સુત સુઈ કહોં તારતોડ,
 અદાસે કોઈ બાએઠી હુકા પીએ, દમે દોરતી કોઇ બરબર જુએ.
 કોઈ હમ્મોત્રમેં જાએ ગોતે લગાએ, કોઇ નહેરપર પાંવ બાએઠીહોલાએ.
 કોઇ અપને તોતેકી લેવે અબાર, કોઇ અપની મએનાપે રખે નઝર.
 કીસીકો કોઇ ઘોલ મારે કહોં, કોઈ જીનકો અપની વારે કહોં.
 કોઇ આરસી અપને આગે ધરે, અદાસે કોઈ બાએઠી કંગી કરે.
 મકાબા કોઇ ખોલ મીરસી લગાએ, લખોંપર ઘડી કોઈ બાએઠી જમાએ.
 હુવા ઉન યુલોંસે દોબાલા સમાં, ઉસી બાગમેં પેહલી બાગેરવાં.
 ગરઝ લોગથે પેહ નો હરકામકે, સો સખ વારતે ઉસકે આસમકે.
 પલા જામ વોહ ઉસ નાએન્યામતકે સાથ, પદર ઔર માદરકી શક્કતકે સાથ.
 હુઇ ઉસકી મકતબકી શાદી અયાં, હુવા ફેર ઉંહોં શાદીઓંકા સમાં.
 મોઅલીમ અતાલીક મુનસી અદીબ, હરએક ફતકે જિસ્તાદ બાએઠે કરીબ.
 ક્રીયા કાવદેસે શુર કજામ, પઝાને લગે હલમ ઉસકો તમામ.
 દીયાયા ઝેખસ હકનેરસા, કઈ બરસમેં હલમ સખ પડ્યુકા.

મઆત્રી વ મંત્રીકન્યાં વ અદ્ય, પડે ગિસને. માકુલો મનકુલ સખ.
 ખખરદાર હીકમતકે મઝગુનસે, ગરઝ જો પડા ઉસને કાનુનસે.
 લગા હીયતો હીંદસેહ તાનુપુમ, ઝમીં આસમાંમેં પડી ઉસકી ધુમ.
 કીએ ઇસ્મનઓકે ઝખાં હર્ફ હર્ફ, ઉસી ન હોસે ઉમરકી અપની સર્ફ.
 અતારદેકો આનેલગી ગિસકી રીસ, હુવા સાદાલોહીમેં વોહ ખુશનવીસ.
 હુવા જખકે નવખત વોહ શીરીરકમ, ખડાકર લીએ સાતસે નવ કલમ.
 લીયા હાથ જખ ખામએ મશકમાર, લીખા નુરખોશીહાં વ ખત્તે ગુખાર.
 ઉરિયુલખુત ખૈર મુલસ વ રીકા, ખરી વ જલી મીસલે ખત્તેશાઆ
 શકરતા લીખા ખૈર તાલીક જખ, રહે દેખ હએરાં ઇતાલીક સખ.
 કીયા ખત્તે ગુલઝારસે જખ ફગાગ, હુવા સર્ફહએ કતાઅ ગુલઝારે ખાગ.
 કમાકે જો દરપે હુવા બેનજીર, લીયા ખીંચ આંબિમેં સખ કનૌ તીર.
 સફાઈમેં સોફારપએકાં કીયા, ગયા જખ કે તોદેપે તુફાં કીયા.
 રખા છુટતેહી જો લકડીપેમન, કીયા અપને કાપએમેં સખ ઉસકા ફન.
 હુઇ દરતોખાનુકી સરસાઇયાં, બેઝાઇ કઈ હાથમેં ઘાઇયાં.
 રખા મોસકીપરબી જો કુછ ખીવાલ, કીએ કએદ સખ ઉસને હાથોમેં તાલ.
 તખીઅત ગઇ કુછ જો તસવીરપર, રખે રંગ સખ ગિસને બદનઝર.
 કઇ દીનમેં સીખા વેહ કસબેનફંગ, કે હએરાં હુએ દેખ અહેલેશીરંગ.
 સીવા બેન કમાલોકે કીતને કમાલ, મુરબતકીઓ આદમીઅતકી આલ.
 ગરઝ કાખીજોસેહી સોહાઅત ગિસે, રીઝાલોસે નફંગસે નફરત ગિસે.
 ગયા નામપર અપને વોહ દીનખીઝીર, હરએક ફનમેં સચમુચ હુવા બેનઝીર.

દાસ્તાન સવારીકી તયારીકે હુકમમેં.

ખીત્રા સાકીયા મુઝહુકો એકજનમ મુલ, જવાનીપર આવાહએ અખામગુલ.
 ગળીમત શમુર સોહપતે દાસ્તાં, કે ગુલ પંજોઝરત દરે ખોરતાં.
 શમુરલે બજાઇકા ગર હોસકે, શીતાખીસે ખોલે જો કુછ હોસકે.
 કે રંગે અમનપર નહીં એતીખાર, ધહાં અર્ખમેં હએ ખીત્રાં વ બહાર.
 પડી જખ ગીરેહ ખારવે સાલકી, ખુલી ગુલઝડી ગમકે જંજલકી.
 કહા શાહને ખુજવા નકીખોકોશામ, કે હાં સુખહો હાઝીર સબી ખસોઆમ
 સવારી તકતુશસે તખ્યારહો, માહુઆ કરે જો કે તખ્યારહો.

કરેં શહેરકો મીલકે આઘનેબંદ, સવારીકા હો લુલ્હ જીસસે દોચંદ.
 રમ્યતકે ખુશહોં સગીરોકાગીર, કે નીકલેગા કલ સચેરકો બેનઝીર.
 પેહ ફરમા મહેલમેં ગચ્ચે પાદશાહ, નકીબોને સુન હુઝમ લી અપગી રાહ.
 હુઝ શબ લીયા માહને જામે શરાબ, ગયા સીજદમેં શુકરમેં આફતાબ.
 ખુશીસે ગઢ જલદ જો શબ ગુઝર, હુઝ સામહેનેસે નુમાયા સહર.
 અજબથી શબ વોહ જીં સહરૌ સુફેદ, અજબ રાત્રયા મીસલે રાત્ર ઉમેદ.
 ગયા મુઝદમેં મુખ્તે લે આફતાબ, ઉઠા સુરજ આંખોંકા મલતા શીતાબ.
 કહા શાહને અપને ફરજંદકો, કે બાબા નહાધાટે તખ્તારેહા.

દારતાજ હુમાયકે નહાનેકી લતાફતમેં.

પીલા આતશીં આબ પીરે મુગલાં, કે બુલે મુજહે ગરમે સરદેજહાં.
 અગર આહતાહમેં મેરેદીલકા ચચેન, નદેના વોહ સાગર જો હો કુલેતઅને
 કુદરત મેરે દીલકી વો સાકીયા, ઝરા શીશમેં મચેકો ઘોઘાકે જા.
 કે સરગરમ હુમાયહમેં બેનઝીર, ગયાહમેં નહાનેકો માહેમુનીર.
 હુવા જબ કે દાખીલ વોહ હુમાયમેં, અરક આગયા ઉસકે અંદામમેં.
 તનેનાઝનીંનમ હુવા ઉસકા કુલ, કે જીજાતરેહ કુબેહમેં શબનમમેં ગુલ.
 પરીસતાર ખાંધેહુમેં લુંગીયાં, મહેમહેરકે તાસ લેકર વહાં.
 લગે મલને ઊસ ગુલમદનકા બદન, હુવા ડબડખા આબસે વોહ અમન.
 નહાનેમેં લુંથી બદનકી દમક, બરસનેમેં બીજલીકી જચેસી ચમક.
 લખોંપર જો પાનીબરા સરખસર, નઝરઆયા જચેસે વોહ ગુઝરંગતર.
 હુવા કતરમેં આબ ધું ચરમ ખોસ, કહેતો પકી જચેસી નરગીસપે ખોસ.
 લગા હોને ઝાહરે જો અજબ હુસ્ન, ટપકને લગા ઉસસે અંદાઝ હુસ્ન.
 ગયા હચોઝમેં જો શહે બેનઝીર, પડા આબમેં અક્સ માહે મુનીર.
 વોહ ગોરા બદન ઐર બાલ ઉસકે તર, કહે તો કે સાવનકી શામો સહર.
 નમીસેથા બાલોંકે મઆલમ અજબ, ન દેખી કોઈ ખુબતર ઉસસે શબ.
 કહું ઉસકી ખુબીકી ક્યા તુજહસે ખાત, કે જીં બીગતીજાયે સોહબતમેં રાત
 ઝમીંપરયા એક મચોજચે નુરેખેઝ, હુવા જબ વોહ ફવારેસાં આબરેઝ.
 ઝમુરેદકી લે હાથમેં સંગપા, કીયા ખાદેમોને જો આહંગપા.
 હંસા ખીલખીલા વોહ ગુલેનવબહાર, લીયા ખાંચ પાંચોંકો બેઘખતીઆર.
 અજબ આતમ ઉસ નાઝનીંપર હુવા, અસર ગુદગુદીકા જખીંપર હુવા.

હંસા ઉસ અદાસે કે સખ હંસપડે, હુએ જીસે કુરખાન છોટે ખડે.
 દોઆઓ લગે દેને બેઈખતીઆર, કહા ખુશ રખે વુજહકો પરવરદીગાર.
 કે તેરી ખુશીસે હએ સખકી ખુશી, મુબારક વુજહે રોઝી શખકી ખુશી.
 ન આપે કબી તેરે ખાતીરખે મએન, ચમકતારહે પેહ ફલકકા સહેલ.
 કીયા યુસ્લ જખ હસ બતાકતકે સાય, ઉડા ધીસલાએ હસે હાથોહાય.
 નહાવેકે નીકલા વોહ યુલ ઇસતરેહ, કે બદલીસે નીકલેહએ માહ જીસતરેહ
 ગરઝ શાહઝાદેકો નહીલાબુલા, દીયા ખીલખતે ફાખેરાના પહેના.
 જવાહેર સરાસર પહેનાયા ઊસે, જવાહેરકા દરીયા ખનાયા ઉમે.
 લડી લટકન ઔર કલગી ઔર નવરતન, અદદ એકસેએક એમે બદન.
 મુરસાકા સરપેચ જીંમએાજ આખ, મુસદ્દા બશીકલે યુલે આફતાખ.
 વોહ માતીકીમાલા બસદેઝમેઝીન, કહીં જીસકો આરામેજીં દીલકાચએન.
 જવાહેરકા તનપે અજબથા ઝુહુર, કે એક એક અદદ ઉસકાયા ડોહવુર.
 ગરઝ હો કે ઇસતરેહ આરાસ્તા, ખીરામાં હુવા સરપે નવખ્યારતા.
 નીકલ ઘરસે જીસદમ હુવા વોહ સવાર, કીએ ખવાન ગૌહરકે ઉસપર નીસાર
 એપસથા સવારીકા બાહેર હુજીજી, હુવા જખ કે ડંકા પડી સખમેં કુમ.
 બરાબર બરાબર ખડે સવાર, હઝારોંહીથી હાથીયોંકી કતાર.
 મુન્હેરી રૂપેરીથી અમ્મારીયાં, શમીરોઝકી સીતરેહદારીયાં.
 ચમકતેહએ બાદલોંકે નશાન, સવારોંકી ગઠ ઔર ભાલોંકી શાન.
 હઝારોંથી અતરાફમેં પાલકી, જલાપુરકી જગમગી નાકકી.
 કહારોંકી ઝરખકતકી ફૂડતીયાં, ઔર બીનકી દખે પાંવકી ફરતીયાં.
 બંધી પગડીયાં તાશકી સર બપર, ચકાચોંદમેં જએસે આપે નઝર.
 વોહ હાથોંમેં સોનેકે માટે કડે, જહલક જીસકી હરહર કદમપર પડે.
 વોહ માહીમરાતખ વોહ તખ્તેરવાં, વોહ નએાખતકે દુલેકા જીસેસેમાં.
 વોહ શહનાઇયોંકી સદા ખુશનવા, સોહાની વોહ નએાખતકી ઉસમેં સદા.
 વોહ આહેસ્તા ઘોડોંપે નફારચી. કદમબાકદમ બાલીઆસે ઝરી.
 બખતેહએ શાદીયાને તમામ, ચલે આગેઆગે ચલે શાદકામ.
 સવાર ઔર પ્યાદે સગીરોકખીર, જહુમેં તમામી અમીરો વઝીર.
 વે નજરેંકે જીસ જીસનેથી ડાનીયાં, શહો શાહઝાદેકો યુઝરાનીયાં.
 હુએ હુકમસે શાહકે ફેર સવાર, ચલે સખ કરીનેસે બાંધે કતાર.
 સજે ઔર સજએ સબી બાસોઆમ, લાબાસે ઝરીમેં ચુલખીસ તમામ.

તરફે તરફ ઓર પરફે પરે, કુછ ઇંધર ઊપર ઓર વરેકુછ પરે.
 મુરસાકે સાઝાંસે કોતલ સમંદ, કે ખુશીમે રહુનકુસસે દોચંદ.
 વોહ શીલોંકી ઓર મેગડંબરી શાં, જહલકતે વોહ મુકઅશકે સાયપાં.
 ચલે પાયએ તખ્ત હેકર કરીય, બદરુર શાહના પહેને જગીય.
 સવારીકે આગે કીએ એહેતીમામ, લીએ સોને રૂપેકે આસે તમામ.
 નકીય ઓર જલુદાર ઓર ચોખદાર, વેહ આપસમે કહેતેથે હરદમ પ્રકાર.
 ઊસી અપને મામુલો દરતુરસે, અદબસે તકાવતસે ઓર દુરસે.
 ખુલા નવજવાનો બડે જાહયો, દોગ્તનીયસે 'પાગે' લીએ આહયો.
 બંડે જાએ આગેસે ચલતે કદમ, બડે ઉમરો દબલત કદમ બાકદમ.
 ગરઝ ઇસતરેહસે સવારી ચલી, કહે તો કે બાદેબહારી ચલી.
 તમાશાહયોંકા જુદાયા હુજુમ, હરએક તરફથી એક આલમકી ધુમ.
 લગા કીદલેસે શહેરકી હદ તલક, દુકાનોંપેથી બાદલોંકી જહલક.
 કીયાયા ઝેબસ શહેર આહતાબંદ, હુવા ચઓકકા લુલૂ વહાં ચારચંદ.
 મંડેથે તમામીસે દીવારોદર, તમામી વોહયા શહેર સોનેકા ઘર.
 રઅચ્ચતકી કસરત હુજુમે સીપાહ, યુઝરતીથી રૂકરૂકે હરજનીગાહ.
 હુએ જમા કોડોંપે નો મરદોઝન, હરએક સતહાયા જુ'ં ઝનીને ચમન.
 વેહ બાલકકી સુન કુદરતે કામેલા, તમાથેકો નીકલી ઝને હામેલા.
 લગા છોટેસે તા ઝંઘકે નહીક, તમાથેકો નીકલે વઝીઓશરીક.
 વહુશોં તધુરનતલક બેખજલ, પડે આશયાનોંસે અપને નીકલ.
 ન પહોંચા નો એક મુરગ કી'બલેનુમા, સો વોહ આશીયાનેમે તડપા કીયા.
 ઝેબસ શાહઝાદા બહોતયા હસીત, હુએ દેખ આશક કહીનેમહોત.
 નઝર જસકો આયા વોહ માહેતમામ, કીયા ઉસને જહુક જહુકકે ઉસકો સલામ.
 દાઆ શાહકોદી કે બારેઘલાહ, સદા વેહ સલામત રહે મેહેરોમાહ.
 વેહખુશ અપને માહસે રહે શહેર ચાર, કે રોશન રહે શહેર પરવરદીગાર.
 ગરઝ શહેરસે બાહેર એકસીમકો, કોઇ બાગયા શાહકા ઉસમેસે હો.
 ઘડી ચારતક ખુખસી સએરકર, રઅચ્ચતકો દીખલાકે અપના પીસર.
 ઊસી કસરતે કુઓજસે હો સવાર, શીરા શહેરકે તરફ વોહ શહેર ચાર.
 સવારીકો પહોંચા ગઘ કુઓજ ઉધર, ગએ અપને મંઝીલપે થમસો કમર.
 જહાંતકકેથી બાદેમાને મહેલ, ખુશીસે વોહ દેવકીતક આહં નીકલ.
 કદમ અપને હુજેરેસે બાહેર નીકાલ, લીયા સગને આપેશયા હાલહાલ.

બલાચ્છં લગી લેને સખ એકબાર, ક્રીયા જીએ ઉસવડત સખને નીસાર.
 ગયા જળ મોલેલમેં વોહ સરખે રવાં, ખંધા નાચ એર રાગકા ફેર સમાં.
 પહેર ચારતક પહેને પોશાક વોહ, રહા સાથ સખે તીરંબાક વોહ.
 કઝારા વોહ સખથી શમે ચારવાહ, પડા જલવા લેતાયા હરતરક માહ.
 નઝારેસેયા ઉસકે દીલકો મુરર, અનળ આલમેનુરકાયા ઝુહર.
 અનળ લુહર્યા સમેરે માહતાબકા, કહેતોકે દરીયાયા સીમાબકા.
 હવા શાહઝાદકા દીલખેકાર, યેહ દેખી વહાં ચાંદનીકી ખહાર.
 કુછ આઈ ને ઊસ માહકે જીમે તરંગ, કહા આજ કોઠેપે ખીચે પલંગ.
 ખવાસોને જ શાહસે અરઝકી, કે શાહઝાદકી આજ બુલંચે ખુશી.
 ધરાધા હમે કોઠેપે આરામકા, કે બાયાહમે આલમ લખેઆમકા.
 કહાશાહને અખતો ગએદીન વીકલ, અગર બુલંચે મરઝીતો ક્યાહમે ખનલ.
 પર છતના હમે ઉસમે ખખરદારહોં, જીન્હોંકો હમે ચવકી વોહ ખેદારહોં.
 લખેઆમપર જળ યેહ સોવે સનમ, કરે મુરમેમુરકો ઊસપે દમ.
 તુમહારા મેરા મોલઆલા રહે, યેહ ઇસ ધરકા કાવમ ઉગલ રહે.
 કહા તબ ખવાસોને હકસે ઉમેદ, યેહી હમે કે હમબી રહે રસુપેદ.
 શરે હુકમ લે વહાંસે ફેર શાહકા, ખીચોના ક્રીયા જાકે ઉસ માહકા.
 કઝારા વોહ દીનયા ઉસીં સાલકા, ગલત વહમમાઝીમંયા હાલકા.
 સુખન મવલવીકા યેહ સચ હમે કદીમ, કે આગે કઝાકેહમે અહમક હકીમ.
 પડે અપનેઅપને ને સખ અએશખીચ, નસુજકી ઝમાનેકી કુછ જીચ નીચ
 યેહ જાના કે બુહી રહેગા યેહ દયોર, ઝમાનેકા સમજહા ઉન્હોંને ન તઓ.
 કે ઇસ ખેવકાકી નધ હમે તરંગ, યેહ ગરગઠ ખલલતા હમે હરદમમે રંગ.
 કરા બાદમે અએશ દરજમરેખત, કે સદશામ પર ફક સુખહશનરેખત.
 નધારી તઅજીબ ઝે નએરંગ દહેર, કે આ રોઝ એક હુકા તીરીયાકો ઝહેર

હાલતાન શાહઝાદકે કોઠેપે સોનેકી ઝૌર પરીને ઉડા લેજાનેકી.

શીતાખીમે ઉઠ સાકીયા લે ખખર, કે ચારોંતરક માહ હમે જલવગર.
 ખીલોશી યુલાખીમે દે બરકે જામ, કે આયા બુલંદીપે માહે તમામ.
 જવાબી કહાં ઝૌર કહાં ફેર યેહ સીત, મીસલ હમેકે હમે ચાંદની ચાર દીન

આગર મએકે દેનેમે કુક દેર હએ, તો ફેર જાન પેહ તુ કે આંધેર હએ.
 વોહ સોનેકા નાથા જગજી પલંગ, કે સીમે તનોંકો હો જીસાર ઉમંગ.
 ખીંચીઆદર એક ઉસપે શયનમકી સાફ, કે હો આંદની જીસસફાફી ગીલાફ
 ઘરે ઉસપે તકીએ કઈ બજમ નરમ, કે મખમલકો હો જીસકે દેખેસે શરમ.
 કહાંતક કોઇ ઉસકી ખુબકો પાએ, જીસે દેખ આંખોંકો આરામ આએ.
 કસે ઉસપે કસને વોહ મુફએશકે, કે જહુ બએમેંથે જીસકે માતી લગે.
 સરાસર અદકએ ઝડીઆફકે, કે થે રશક આઇનએ સાફકે.
 વોહ યુન તકીએ ઉસકે નો થે રશક માહ, કે હરવજહેલી ઉનકી ખુબીમેં સાહ
 કબી નીંદમેં જાગે હોતાથા વોહ, તો રૂપસાર રૂપ અપના સોતાથા વોહ.
 છુપાએસે હોતા ન હુસ્ન ઉસકા માંદ, કહે તો લગાએથે મુખડેપે આંદ.
 ઝેપસ નીંદમેંથા નો વોહ હોરહા, ખીચોનેપે આતેહા ખસ સોરહા.
 વોહ સોયા નો આસઆનસે બેનઝીર, રહા પાસઆં ઉસકા બદરેમુઝીર.
 હુવા ઉસકેસોનેપે આશક નો માહ, જગાદી ઉધર ઊસને અપની નીગાહ.
 વોહ માહ ઉસકે કોડેકા હાલા હુવા, ગરઝ વહાંકા આજમ દોબાલા હુવા.
 વોહ કુલોંકીખુશબો વોહ સુયરાપલંગ, જવાનીકી નીંદ ઐર વોહ સોનેકારંગ
 જહાંતક કે ચવકીથે બારદાર, હવા નો ચલી સોગએ એકબાર.
 ગરઝ સપકો વહાં આજમે ખ્યાબથા. મગર જંગતા એક માહતાખથા.
 કઝારા હુવા એક પરીકા યુઝર, પડી શાહઝાદેપે ઊસકી નઝર.
 બખુકાસા દેખા નો ઊસકા બદન, જલા આતથે ઇશકસે ઊસકા તન.
 હુઈ હુસ્નપે ઉસકે જીસે નીસાર, વોહ તખ્ત અપના લાઇ હવાસે ઉતાર.
 દુપટેકો ઉસ માહકે મુંહસે ઉઠા, દીયા ગાલસેગાલ અપને મીઝા.
 અગરયે હુઇથી ઝીયાદ હવસ, વલેફીન હવાને કહા ઊસકો ખસ.
 મએ ઇશકમેં ફેર પેહ સુજી તરંગ, કે લેચલીએ ઇસકા અમાનત પલંગ.
 મોહબ્બતકી આઇ ને દીલપે હવા, વહાંસે ઉસે લે ઉડી દીલરૂપા.
 હુવા જખ ઝમીસે વોહ શેલા ખુલંદ, હવામેં સીતારૈસા ચમકા દોચંદ.
 શમે માહમેં વોહ પું ઝમીસે ઊઠા, ચલે શેર જીસતરેહસે જોશ ખા.
 જલે રશકસે ઊસકે શમએ ચીરાગ, કે ઉસ માહકા પહોંચા ફલકપર દીમાગ.
 ગરઝ સોગઈ આનકીઆનમેં, ઊઝકર વોહ ઊસકો પરીસ્તાનમેં.
 કબી ખુશહએ દીલ ઐર કબી દર્દમંદ, ઝમાનેકી જખસે હએ પુરતો ખુલંદ.
 શીતાખી મુજહે સાકીયા દે શરાબ, કે પેહ હાલ સુનકર હુવા દીલ કખાબ.

હાસતાન વહાંસે ઊડાકે ગાયબ હોનેકી જૌર ગમસે માં આપ જૌર સઘડી હાલત તબાહ કરનેકી.

વહાંકા તો કીરસા મઝેં છોડ વહાં, ઝગ ઝગ સુના ગમઝદોંકા બ્યાં.
કરેં હાલ હીજરાં ઝદોંકા રકમ, કે યુઝરા જુદાઇસે ક્યા ઉનપે ગમ.
ખુલી ઝ્યાંખ જો એકકી વા કહીં તો દેખા કે વોહ શાહઝાદા નહીં !
નહુએ વોહાજંગ ઝોર નવોહ માહર, નવોહ યુજહુએ ઊસગ નવોહ હિસકો બ્ર
રહે દેખ વેહ હાલ હુએરાનકાર, કે વેહ ક્યા હુવા હાએ પરવરદીગાર !!
કોઈ દેખ વેહ હાલ મૈને લગી, કોઈ ગમસે જી અપના ખોને લગી.
કોઈ ખીજખીજાઇસી શીરને લગી, કોઈ ઝોષ આપ્પાકે ગીરને લગી.
કોઈ સરપે રખ હાથ દીલગીરોહ, કોઈ ખચેઠી માતમકી તસવીરોહ.
કોઈ રખકે ઝેરે ઝનખાઈ છડી, રહી નરગીસઆસા ખડીકી ખડી.
રહી કોઈ દાંતેમિં ઊગલકી દાખ, કીસીને કહા ધર હુવા વેહ ખરાખ.
કીસીને દીએ ખોલ સુંખુલસે ખાલ, તમાચોસે જુંગુલ કીએ સુર્ખ ગાલ.
નખતઆઇ કુછ ઉનકો ઇસકે સીતા, કે કાઠીએ વેહ આદવાલ અખ શાહસે જન
સુની શાહને અલકીરસા જખ વેહ ખખર, ગીરા ખાકપર કહેકે હાએ પીસર
કલેજ પકડ માં તો ખસ રહેગઇ, કલીકી તરેહસે ખીકસ રહેગઈ.
હુવા યુમ વોહ હુસુક પડી વેહજો ધુમ, કીયા આદેમાને મહેલને હુજુમ.
કહા શાહને વાંહકા મુજહે દો પતા, અઝીઝા જહાંસે વોહ હુસુક ગયા.
ગમે લે વોહ શાહકો લખે ખામખર, દીખાયા કે સોતાયા વાં સીમખર.
વેહીથી જગા વોહ જહાંસે ગયા, કહા હાએ ખેટા તુ વાંસે ગયા.
મેરે નવજવાં મઝેં કીધર જાઊં પીર, નઝર તુને મુજહે ન કી ખેનઝીર.
અજબ બહરે ગમમેં હુખોયા હમેં, ગરઝ જનસે તુને ખોયા હમેં.
કરેં ઇસ કીયામતકા ક્યા મઝેં બ્યાં, તરફીમેં હરદહયા શેરો ફગાં.
લખે ખામ કસરત જો યકસલ હુઇ, તલેકી ઝમીં સારી ઊપર હુઈ.
શખ આધી વોહ જીસતરેહ સોતે કઠી, રહીથી જો ખાકી સો રોતે કઠી.
અજબતરેહકી શખથી હુએહાત વોહ, કીયામતકા દીનથા નથી રાત વોહ.
સહરને કીયા જખ ગીરખાન ચાક, ઉડાનેલજો મીઝકે શખ સરપે ખાક.
ઉઠા હરતરફ શહેરમેં શેરો યુલ, કે ગાયબ હુવા ઇસ અમનમે વોહ યુલ.
ગમેં દરમેં દીલ જો સખકા ભરા, હુવા ખાગ સારા વોહ માતમસરા.

ગયા જ્યમ કે વોહ સર્વે ઊસ 'માગસે', નરર ફુલ આનેલગે દાગસે.
 આકડના ગમે સર્વ સખ અપના ભુલ, ઉડાને લગીં કુમરીઆં સરયે ધુલ.
 સદા અમ જો કોઇ બાનહોંકી સુને, તો કોણોસે ઉનકે જીગરતક ભુને.
 હુએ ખરક ઔર ઝંદ સારે જેહાલ, સમર લગકે પાંચોં હુએ પાએમાલ.
 તરાનેસે જીલજીલકા જી હટગયા, યુલોંકા જીગર દર્દસે ફટગયા.
 તપરસુમ કલી રંજસે ભુલગઇ, પીયા ગમસે અઝબસ લહુ ફુલગઇ.
 બિડા નુર નરગીસકી આંખોંકા સખ, હુએ બાલ સુંબતકે માતમકી સખ.
 લખે જો કે બિડનેલગી ગર્દ ગર્દ યુએ અશરશીકા હુવા રંગ ઝંદ.
 લગી આગ લાલકે દીલકો તમામ, દીયા આગમે ફેંક અશરતકા જામ.
 પડા માતમ ઉસ આગમે આકે સખત, હુએ નખલે માતમ તમામી દરખત.
 ગારે ગમસે અંચુર મદહોશ હો, પડે સાવા સારે સીઆહપોશ હો.
 લગેયે જો પતે દરખતોંકે સાથ, વોહ હીલ હીલકે મલતેયે આપસમેં હાથ.
 વોહ લખરેઝ જો નહરથી જાખજન, સો આંખોંકા વોહ રહેગઈ ડાખડાખ.
 ઉછલતેયે ફવારે ઊસકે વહાં, ગઇ સખ નીકલ ઉનકી તાપો તવાં.
 જો પતકોંપેયે અરક સો જહડગમે, ગરઝ રોતેરોતે ગડે પડગમે.
 હુવા હાલ ચરખોંકા યાંતક તખાહ, કીયા રખત પાનીને અપના સીઆહ.
 કહાં વોહ કોઈ ઔર કીંચર આખચાર, કોઇ દીલમેં રોવે કોઇ આહમાર.
 ન ખગલોંકા આલમ ન વોહ કરકરે, ન વોહ આખજોંએ ન સખઝે હરે
 જહાં રક્સ કરતેયે તાજીસે આગ, લગે બોલને ઉન મંડેરોંપે ઝાગ.
 સોહાની વોહ જહાંએ જો દીલચરપથી, સો જ્યાહો કે, અમ દીલલગે વાંકહીં
 મુનડકય વહાંયે જો રંગીં મકાં, હુએ સખ વોહ જીં દીદએ ખુંચકાં.
 યુલોંકી તરેહ ખીજ રહેયે જો દીલ, સો વોહ સખ ખીજાંસે હુએ મુઝમહીલ.
 ખીજાંકા અલમ વાં જો આકર ગડા, જીગર ખર્ગેયુલકી તરેહ જહડ પડા.
 ન યુંઆ ન યુમ ના યુલોસ્તાં રહા, ફકત દીલમેં એક ખારે હીજરાં રહા.
 વઝીરને દેખા જો અહેવાલે શાહ, કે હોતીહએ અખ ઊસકીહાલત તખાહ.
 કહા સખને સમજહોંકે ઉસ શાહકો. કે દેખોગે તુમ અપને ઊસ માહકો.
 અગરગે જીદાઈ ગવારા નહીં, વલેકીન ખુદાહસે ચારા નહીં.
 સદા એકસાં દીત યુઝરતા નહીં, કોઇ સાથ મરતેકે મરતા નહીં.
 નહીં ખુમ ઈતનાં તુરેં છઝતેરાખ, નસીબોંસે શાયદમીલે વોહ શીતાખ.
 ખુદાખને અખ હસમેં આ મેદ હએ, વેહ ફહિતેહએ જીતેકા ઉમ્મેદ હએ.

“નદાનમ કે તા કીરદીયારે જ્યાં, રીં આશકારા ચે દારદ નેહાં.”
 ખુદાકી ખુદાઇ તો મામુરહયે, ગરઝ ઊમકે નઝદીક ક્યા દુરહયે.
 નહીં એક સુરતપે કોઇ મુદામ, ઉસીકી ગઝઝ ઝાતકો હયે કીયામ.
 પેહ કહે ઝોર શાહકો ખીકા તખ્તપર, બ હર નયે રહેનેલગે યકદીગર.
 હુદાયા બહેન આપને માલો ઝર, વ લેકીન નપાઈ કુછ ઉસકી ખબર.
 ઝરે ખીઝરે રાહ તુહી હો સાકીયા, મુઝહેદેકે મયે ખોજ ઊસકા ખતા.
 ન પાઈ કહીં યાં જો ઉસ યુલકી બ, કરે અબ પરીસ્તાનમેં જુસ્તજુ.

હાસ્તાન ખેનઝીરકો પરીસ્તાનમેં લેખનેકા.

હી જો પરી વહાંસે લેકર ઊસે, ઉતારા પરીસ્તાંકે અંદર ઊસે.
 વહાં એકથાં સયેરકા ઉસકે બાગ, કે જુસકે યુલોસે હો તાઝા દીમાગ.
 રીયાહીં વ યુલ ઉસમેં અનવાનકે, તીલસમાતો યુલ ઉસમેં અનવાનકે.
 તીલસમાતકે સારે દીવારદર, ન વહાંકેસે કોઠે ન વહાંકેસે ઘર.
 નીગારીનનકયે મુગ્ધબક તમામ, પેહ ક્યાહો જો હો કુપકા ઉસમેં નામ.
 ન આતશકા ખતરા ન ખારોંકા ડર, ન સરદી ન ગરમીકા ઉસમેં ખતર.
 જુદે ઝોર માલે સબ યુલોંકે મકાં, જ્યાં ચાહીએ જાકે રખદેં વહાં.
 દુરખશીદાહરસકકે વોહ દાલાનકી, હો દીવાર જયેસી ચીરાગાનકી.
 ઝમીં વહાંકી સાગી જવાહેરનીગાર, ઉધરમેં ચમત ઝોર વહાંમે બહાર.
 ફીસીકો હો જુસચીઝકા ઇશ્તીઆક. નઝરઆએ વોહ ચીઝ ખાલાએતાક.
 જવાહેરકે ઝીરહ વહથો તયુર. ખીરામાં શરિં સહનમેં દુર દુર.
 શરિં સારેદીનકો વોહ હમેવાનહો, કરે રાતકો કામ દિસાનહો.
 લગે હરતરક ગૌહરે શયચીરાગ, વોહી દીનકી ગૌહર વોહી શયચીરાગ.
 ખનાએહુએ હાલ ખાહમ નેહાલ, યુલોયુએ સબ વહાંકે દુરઝખીયાલ.
 સદા આપસેઆપ ધડીયાલકી, કહીં નાચકી ઝોર કહીં તાલકી.
 રહે વહાંકે હુજરોંકા જો દરખુલા, તો દુનીયાકે ખાળોંકી આવે સદા.
 વગર બંદ કરદીજુએ એકખાર, તો જુઝ અરગવાં રાગ નીકલે હઝાર.
 મકાનેમેં મખમલકા ફરશોફરશ, બખતે મુલમાન ઊસપર ગુકુશ.
 ખવાસોં પરીઝાદ ઉસમેં તમામ, શરિં ગોરદ ગોરદ ઉસ પરીકે મુદામ.
 સરે નહેર બંગલા મુરસાનીગાર, સરોખા પરીંગે ગોહર આપદાર.

રખા શાહજાદેકા ઉસમેં પલંગ, ખુલા જીસસે ઊસકે જો બંગલેકા રંગ.
 કઝારા ખુલી આંખ ઉસ યુલકી જો, ન પાઘ વહાં શહેરકી અપની બો.
 નવોહ લોગ દેખે ન વોહ અપની જા, તઅજબુઅસે એકએકો તકતા રહો.
 અઅબેકા યેહ ખ્યાલ દેખાવહાં, લગાં કહેને યા રખ મએં આયા કહાં.
 એમસથા વોહ લડકાતો સહેમાંબી કુછ, હુવા કુછ કઝાર ઝોર હએરાંબી કુછ
 સીરાને જો દેખી મહે આરદાહ, કે હએ માહજબીસી વોહ એક રસ્કેમાહ.
 કહા કએનહએતુ યેહ કીસકા હએ ધર? લેઆયા મુજહે કએન ધરસે હધર?
 શીરા મુહકો ઝોર લેઉધરસે નકાખ, દીયા ઉસ પરીને યેહ હંસકર જવાખ.
 ખુદાનને તુ કએન મએંકએનહું, મુજહેબી તઅજબુઅહએ મએં ઝ્યાકહું.
 પર અખ તુ તો મહેમાન હએ મેરેધર, લેઆઇ હએ તુજહેકો કઝાએકદર.
 યેહ ધર ગો કે મેરા હએ તેરા નહીં, પર અખ ધર યેહ તેરા હએ મેરા નહીં.
 તેરે હસ્કને મુજહેકો શએદા કીયા, તેરા ગમ મેરે દીલમેં પએદા કીયા.
 છુડકર તેરા તુજહસે શહેરો દ્યાર, યેહ બંદીહી લાઇહએ તકસીરવાર.
 પરીહું મએં ઝોર યેહ પરીસ્તાનહએ, યહાં સખ યેહ કએમે બનીજનહએ.
 કહાં સુરતે જીન કહાં શીકત ઇન્સ, ગરઝ કહેર હએ સોહબતે ગએર જીન્સ.
 પરીકાહુઇ શાદી ઉસ માહેકાગમ, યેહ તાઆર ઝ્યા કરસકે વોહ સનમ.
 કબી ધુંભી હએ ગરદીશે રોઝગાર, કે માશુક આશુકકે હો ઈખતીઆર.
 યેહ જખરન દીન અપના લગાયા વહાં, કહા ઊસને જો કુછ કહા ઊસને હાં.
 વ લેકીન ન અકલો ન હોશોહવાસ, રહે વહશીયોંકી તરેહ વોહ ઉદાસ.
 કબી અસ્ક આંખોંમેં બરલાવે વોહ, કબી સાંસ બરકે કહે હાએ વોહ.
 વોહ શકત જો માંબાપકી યાદ આએ, તો રોતોંકો રોરોંકે ફરીયા બહાએ.
 કબી અપની તનહાઇપે ગમકરે, કબી અપને બપર દોઆ દમ કરે.
 કરે યાદ જખ અપને નાઝોનઅમ, ફગાંઝિરલખ વોહ કરે દમબદમ.
 બહાનેસે દીન રાત સોયા કરે, ન હો જખકોઇ તખ વોહ રોયા કરે.
 ગરઝ ઇઝતેરાખ ઉસકો હરહાતમેં, કે જીં સુરમ તડપે નયા બલમેં.
 ગરઝ “માહરખ” ઉસ પરીકાયા નામ, પદરસે કીયાયા યેહ પોશીદા કામ.
 કબી ધરમેં રહેતી કબી રહેતી વહાં, કે તો રોઝ ઉસકા ન હોવે અયાં.
 વોહ પરીયોંમેં અઝપસકેથી ઝીરહર, નઇ ઝીઝ લાઇથી ઉસકે હુસર.
 અબલયખ ગરાયખ પરીસ્તાનકે, દીખાતીથી હર શખ ઊસે આનકે.
 નએ ખાને ઝોર મેવે હકસામકા, માહયા સખ અસખાખ આરામકા.

નહા ક્રીસ્તીઆં રોજ પોશાકકી, ખુશામદ સદા જનન ગમનાકકી.
 નમ્મે સ્વાંગ વહાંકે નમ્મે રાગરંગ, કે તા દીલ લગે ઔર ન હો જી અતંગ.
 શરાબોંકે શીશિ યુને તાકમે, ગઝક પોહ કે નીકલે ન આકાકમે.
 શરાબો કબાબો બહારેનીગાર, જવાની વ મસ્તી વ ખોસોકીનાર.
 નયા ઔર કુછ ગમતો ઉસકો વહાં, બગચેરઝ ગમે દુરીએ દોસ્તાં.
 ઉસીગમસે બુજબુલકે મરતાયા પોહ, સદા શમઆસાં આહ કરતાયા પોહ.
 પરી પોહ જો થી પર લગાંએ હુએ, પોહ બએઠીથી ઉસકો અડાએ હુએ.
 પોહથી નાઝનીબી બહોત અકતમંદ, નખુલનેસે ઉસકે કુછ હોતીથી બંદ.
 કહા એક દીન ઉસને અએ બેનઝીર, મેરે દામમે તુ હુવાહએ અસીર.
 તુ એક કામકર એક પહેરબર કહી, ઝરા કરકે આ સએર રએ ઝમી.
 તુ રક રકકે દીનકો નકર અપને બંદ, નપહોંચે કહીં તેરે જીએ ગઝંદ.
 સરેશામ જાતીહું મએં બાપ પાસ, અકેલા તુ રહેતાહએ ઉસ જી બદામ.
 પેહ ઘોડા મએં દેતીહું કતકા તુજહે, વ લેકીન પેહ દે તુ મુચલકા મુજહે.
 કે ગર શહેરકે તરફ જાવે કહીં, વયા દીલ કીસીસે લગાવે કહીં.
 તો ફેર હાલ હો જો ગુન્હાગારકા, પોહી હાલહો તુજહેસે દીલદારકા.
 કહા ક્યુંકે મએં તુમકો જાજિંગા જુન, મુજહે જો કહા તુમને સો સખ કુબુલ
 કહા માહરૂબને કે થે તેરેબખ્ત, કે બખ્શા મએં તુજકો સુલેમાંકા તખ્ત.
 જો ઉતરે તુ કલ ઉસકી યું જોડીયો, જો બરખસ આહીએતો માડીયો.
 ઝમીસે લગા ઔર તા આ આરમાં, જહાં ચાહીયો જાહયો તું વહાં.

હાસતાન ઘોડેકી તારીકમે.

કહું આ મએં ઉસ અરુપકી ખુબીયાં, પરીદેમે કબ હોયે હ માહ જુબીયાં.
 ઝરા કલ્કો મોડે રૂમકપર હવા, જો કહીએ તો કહીએ હસે બાદખ.
 ન આવે ન પાવે ન સોવે કબી, ન ટાપે ન ખીમાર હોવે કબી.
 ન હશરીન કમરી ન શબકોરપોહ, ન પોહ કોહ લંગ ઔર ન મુંહ ઝોરપોહ.
 ન હડોંઝ નહં મુતરેંકા ખલલ, પેશાની ઉપરયા સીતારોંકા બલ.
 ન સાપન ન નાગન ન ભંવરેકા ઝર, હરએક અએબસે પોહ ગરઝ બેખતર.
 પેહ ઘોડા જો ઉસ ગુલકેયા બખ્શકા, “ફલકસએર”યા નામ ઉસ રખ્શકા.
 સરેશામ પોહ બેનઝીરે જહાં, બીસી રખ્શપર હોકે જાવવા કુનાં.

હરએક તરફસે હો યુઝરતાયા વોહ, વોહી એક પહેર સએર કરતાયા વોહ,
પહેર જ્ય દે બજતાતો શીરતા શીતા'ય, કે ફેર ફહેરયા માહરે'મકા અતાય.

દારતાન વારીદ હોનેમેં બેનઝીરકે બદરેમુનીરકે બાગમેં ઝૌર શાહઝાદકે આશક હોનેમેં.

કીધરહએ તુ અએ સાકીએ શોખરંગ, કે આયાહું મએં બએંડેબએં? અતંગ
પીલા મુઝહકો દાર કોઇ તેઝવુંદ, કે હોતાયજા હએ મેરા ઝેલેન કુંદ.
મેરે તવસને તબઅકો પર લગા, મુઝહે યહાંસે લેવન કલકપર હા.
સુનો એક દીનકી જો તુમ વારેદાત, હકા સએરકો બેનઝીર એક રાત.
હુવા ના ગાહાં ઉસકા એકજન યુઝર, મોહાનાસા એક બાગ આયા નઝર.
સુફેદ એક દેખી ઇમારત બુલંદ, કે થી નુરસે ચાંદનીમેં દોચંદ.
વોહ છીટકી હુઈ ચાંદની જામન, વોહ જાડેકી આમદ વોહ યંડી હયા.
વોહ નીખરા ફક્ક ઝૌર માહકા મુઝર, લગા શામસે સુખ્હોતક વડતે નુર.
મેહ આલમ જો બાયાતો કોડેપેઆ, ઊતર અપને ઘાડેસે ઝૌર સર જહુકા.
લગા જહાંકને ઊસ મકાકેતઇ, કે દેખું તોયહા કોઇ હએયા નહીં.
જો દેએ તો કુછ અએસા આયા નઝર, કે સ'નકુછ ગયા ઉસકે જીસે ઉતર
કહા જીસે અપતો જો કુછ હોસોહો, ઝરા ચલકે ઉસ સએરકો દેખલો.
મેહ કહે નીચે ઊતરા દેખે પાંવ વોહ, નઝરસે બચાએ હએ છાંવ વોહ.
અલગ ખોલ હાથોંસે વાંકા કીવાડ, ચલા સાયા સાયા દરખ્તોંકે આડ.
થેએક તરફ ગંજત બાહમ દરખ્ત, કે લીપેહોં જીસ તરેહ મુશતાક સખ્ત.
લગા વાંસે છુપ છુપકે કરને નઝર, દરખ્તોંસે જુ' માહ હો જજાવાગર.
જોદેખાતો સોહબત અજબહએવહાં, અજબ ચાંદનીહએ અજબહએસમા
અજબ સુરતેં ઝૌર તુરફા મહેલ, ચલા દેખતેહી દીલ ઉસકા નીકલ.
મીલી અપને હમ જીન્સકી ઉસકો બો, લગા તકને હએરતસે હએરાનહો.
નઝર આઇ જો ચાંદનીકી બહાર, કે આંખોંને કી ખીરગી ઇખતીઆર.
દરે જામ યક લખ્ત સારે સુશીદ, હરેક તાક મહેરાબે સુખ્હે ઊમીદ.
મુગરરકે ઝમીંપર તમામીકા ફરશ, જહલક જીસકીથી ફરશસે તાબ અરશ.
ઝમીંકા તબક આસમાંકા તબક, સુનેશી રૂપેશીહો જએસે વરક.
ખીલોશી ધરે હર તરફ સંગે ફરશ, કે જીસમેં મુનબર રહે રંગે ફરશ.

ગણ ઉસકે આલગપે જીમદમ નીગાહ, ઐર આવાનઝર ઉસકે એક રશદે માહ
 તરહ ઉસકી હર દીનકા માનુસથાકે ગોયા વોહ શીશી કાનુમથી.
 કહીં દેખ ઉસકે તબ હોશમંદ, પરીકા કીયા હએગા શીશીમે બંદ.
 હરેક તરફ વાં નુરકા ઇન્દેહામ, લગે આઇને કરદે આદમ તમામ.
 લપેટે હુએ ખાલીસે દરખત, ઝમીનો હવા સાહેમે તાજે તખત.
 બરીથી વોહ પાનીસે પાકીઝા તહેર, પડે ચશમએ માહસે જીસમેં લહેર.
 લમે તહેર પર સાફ તો ગએરકી, તો ગોયા ખતીથી વોહ ખાલતારકી.
 પડે ઉસમેં ફવારે છુટતે હુએ, હવા ખીચ માતીસે છુટતે હુએ.
 મુકરર પડા ઊસમેં મુકેશ તો, ગીગ માહસા રક્કસે પુરઝહો.
 લીએ ગુંદ મુકેશ છોટે બડે, સબી માહ સીતારે ઉડાવેં ખડે.
 ગરઝ અપની મુનઅતસે તારેંકો તોડ, ઝમીંકો ફતકકા ખતાતેથે તોડ.
 હવામેં વોહ જુગનુસે ચમકેં બહમ, મલેં જલવએ માહકો એરે કરમ.
 ફકત ચાંદનીમેં કહા તએર વેહકે જાવતક ન તુરકા મીલે ઐર વેહ.
 ઝમાના ઝર અકશાં હુવા ઝરશીયાં, ઝમીંસે લગા આસમાં ઝરશીયાં.
 ગુલો ગુંચ્યા નસરીત તાજે ખુરસ, ઝમીને ચમન સખ જગીને ઉરસ.
 ખીશમાં ઝરીપોચ હર માહવશ, કરેં મહેરો માહ દેખકર જીસકો ગશ.
 ખડા એક નમગીરએ ઝરગીયાર, કે થે જીસકી જહાલરપે માતી નીસાર.
 જડાગે વોહ ઇસ્તાદે અજમાસકે. દલે એક સાચેકે એક રાસકે.
 ખીચી ડોર હર તરફ ઝરતારકી, લડી જુગ કીનારીકી હો હારકી.
 કહુંં ક્યા મએં જહાલરકી ઉસકી ફખત, કે સુરજકે હો ગીરદ જએસે કીરત.
 મુગરકે ખીશી મસનદ એક જગમગી, કે થી ચાંદની જીસકે કદમોલગી.
 ન કુલોં સમાતેથે તકીએ ધરે, કે થે વોહ ફકત હુસ્નહીસે બરે.
 ખીલોરીં સુસાહી વ જામે ખીલુર ! દીલો દીલ વકરે તમાશાએ નુર.
 ઝમીં નુરકી આસમાં નુરકા, જીધર દેખો બિધર સમાં નુરકા.
 ચમન સારે દાઉદીએસે બરે, જવાનાને શબ્દકે હરખ પરે.
 સીતારેંકા મહેતાબમેં હાલખું, કે ખુશીમે પાગકે કતરેહો જુગ.
 અગર કીજીએ સાવા ઉપર નીગાહ, તો હુએ વોહબીજી સાવએ મહેરો માહ.
 કરેહએ નીગાહ જીસ તરફકો યુઝર, ખજુઝ નુર આતા નહીં કુછ નઝર.
 કરે કએાનસે હુસ્નકો ઇતેખાબ, હરેક આઈનેમેં વોહી માહતાબ.
 નઝર જીસતરફ જાએ નઝદીકો દુર, બીસી એક માહકા હએ હરખ ઝુહુર.

નીકલ અપની વહનસે કસરતમે આ, વોહી નુર હમે જલવાગર જાવળ.
નમે રંગસે હરતરક માહવાળ. વોહી એક ગુફતા કે જીસકી કીતાળ.
હકીકતકી લેકીન બસારતબી હો, કે દેખેન ઊસકે સીવા મએરકો.

દારતાન બદરેમુનીરકી તારીખમે.

યુનાની મેરે સામને સાકીઆ, મહે ચારદા કે દીખાકર પીલા.
કે દેખેસે હો જીસકે દીલકો સુરેર, તઝર કામ કરજાએ નઝદીકો દુર.
કરે જીસ મકાંકે મકીંકા બયાં, કે હમે ખાદ ખતમે તગીંકા બયાં.
વોહમસનદ જોથી મોજેદરીઆએહુસ્ત, વહાં દેખીએક મસનદ આરાએહુસ્ત
બરસ પંદરાયા ખીસકા સીનો સાલ, ને હાયત હસીન ઝૌર સાહેબ જમાલ
રખી કોહની તકીએપે એક નાઝસે, સરે નહેર બએઠીથી અંદાઝસે.
ખવાસે ખડી ઇધર ઊધર તમામ, સીતારોંકા જીં માહપર ઈઝદહામ.
વોહ બએઠીથી સજ ધજ ખતાએ હુક, દીલ ઉસ આંદનીપર લગાએ હુક.
ઊધર આસમાંપર દરખશીંદા મહ, ઇધર પેહ ઝમીંપર મહે ચાર દહ.
પડા અકસ દોનોંકા જીં નહેરમે, લગા લોઠને આંદ હર લહેરમે.
નઝર આએ છતને જો એક બારઆંદ, ઝમાનેકે મુંહકો લગે ચાર આંદ.
અજબ તરેહકા હુસ્તયા જાંશીઝા, કે માહ રખર જીસકે હએરાં રહા.
કહું ઉસકી પોશાકકા ઝ્યા બયાં, ફકત એક પીશવાઝે આપે રવાં.
નબસ માતાઓંકી થી સંજલ યુલ, વલેકીન વોહ બએઠીથી માતામે તુલ.
ઝૌર એક ઝોડની જીંહવા યા હુવાળ, જીસે દેખ શખતમકો આવે હીજબ
સખાહત સકા જીસમે જહલકોહુધ, પડી સરસે કાંધેપે ઢલકીહુધ.
ગીરેખાનમે તુકમા અલમાસકા, સીતારાયા મહેતાબકે પાસકા.
વોહ કુડતી વોહ અંગીયા જવાહીરનીગાર, નવા બાગઝૌર ઈતેદાકી બહાર.
વોહ છપ તખતી ઝૌર જીસકી કુડતીકા આક, તરકેકી અંગીયા કસી ઠીકઠાક.
જહલક પાએજમકી દામનસેધું, નઝર આએ આછનેમે ખર્કજીં.
સકાઈ પેહ પોશાકકી દેખીઓ, નઝર સોચમે હમે કે મએલી નહો.
વોહ તરકીબ ઝૌર આંદસા વોહ બદન, વોહ બાઝુપે ઢાંકે હુએ નવરતન.
જડાઊ વોહ બાલેકે હાલેકા રશક, વોહ માતીકે માલેકે આશકકા અશક.
વોહ આંઓંકી મરતી વોહ મીઝગાંકી નોક, કરનકુલકી ઝૌર બાલીકી જહેક
વોહ માતીકા દુલહા વોહ માતીકાહાર, સંદા અશકે ગમદોહ જીસપર નીસાર.

લગા ધગધગી પેચતડ અસત્રજા, સગસર ગલે હુંસે ઉસકે પડા.
 જડાઊ ઇમકલી વોહ અંપાકલી, રહે જીસસે અલમાસે પાકલી.
 તલે ઉસકે માતી લગે ગીદે કુલ, કે જીં શુપનમ આલુદા હો ખર્ગે યુલ.
 જહાંગીરયોકા કરે મએ ખવાં, કે ઊડતા થા હથોંસે ઊસકે કુંગાં.
 જવાહીરસે મીનકી હએકલ જડી, કમર ઔર કોલેકે નીચે પડી.
 ફકત માતીઓંકી પડી પાએજેખ, કે જીસકે કદમસે ગોહર પાએ જેખ.
 કીસકે કહાં હાથ વોહ પાંવ આએ, જવાહીર જહાં પાંવ પડપડકે જાએ.
 સરાપા અગરહે જાં મેરા તન, સરાપેમે ઉસકે કરે ડયા સુખન.
 સખ જેવર મવાશીક બદલકે દુરેરત, હરેક કામમે અપને આલાકો ચુસ્ત.
 જહાં રાસ્તી આહીએ રાસ્તી, કજી જીસ જગે આહીએ વાં કજી.
 વોહ મુખજી જીસેદેખ માહ ઘગખાએ, વોહ નકશાકેતસવીરકો હએરત આએ
 જો કૂછ આહીએ ઠીક નકસકસે અંગ, નઝાકત બરા સેવતીકાસા રંગ.
 કૂછ એકે તમકનત ઔર કૂછ બાંકપત, ગરઝ હરતરેહમે અનોખી ફખન.
 કરીશમા અદા ગમઝા હરઆનમે, ગરઝ દીલબચી ઉસકે ફરમાનમે.
 તગાકુલ હયા નાઝો શાખી યુરર, હરેક અપને મવકસે વડતે ખુરર.
 તખ્તસુમ તકલુમ તરફૂમ સીતમ, મવાશીક હરેક હએસલેકે કરમ.
 વોહ અખરકે મહેરાપે અએવાનેહુસ્ત, જહુકે શાએ નખ્લે યુલીસ્તાનેહુસ્ત.
 નીગાહ આફતો અસ્મ અએને ખત્રા, મીઝા દે સફોકો ઉલટ ખરમલા.
 દુરે ગોશ ગર ઉસકા તાબીંદાહો, સદકકા દીલેસાફ શરમીંદાહો.
 વોહ ખીન્દી કે જીસકી નહીંકુછ નઝીર, હએ અંગુસ્તે કુદરતકી સીધી લકીર
 વોહ રૂપસારે નાઝુકે હોજાએલાલ, અગર જીસપે બોસેકા યુઝરે ખી આલ.
 નહીં રતમે યાખીસકા વાં કૂછ હીસાખ, ખવાજે યુલુ સખકી સખ છંતેખાખ
 વોહ સાઅદ વોહ બાઝુ બરે ગોલાંત, બરાબરહે અલમાસકે જીસકા મોલ.
 વોહ હસ્તે હીના બસ્તા ખુશીકા બાખ, શકકમે હો જીં પંજએ આફતાખ.
 જેખસ મીસલે આઇતા થા ઉસકા તન, કહે તુ કે હએ નાફ અઝસે ઝકન.
 કમરકો કહું ઊસકે કીસતરેહ હેચ, નઆવે નઝર તો હએ કીસમતકા પેચ.
 વોહ ઝાનુ કે આજાએ ગર ઉસપે હાથ. તો ફેર ઉપરબર હાથ ઝાનુકે સાથ
 વોહ સક ખીલારી વોહ અંદાજેખા, શીરે હર સહર અસ્માદીલમે સદા.
 કદેકામત આફતકા તુકડા તમામ, કીયામત કરે જીસકો જહુક કરે સલામ.
 વોહઅઠખેલીઆં ઔર વોહજીસકી આલ, કેદીનજીસસે આલમકાહોપાએમાલ

ખના કમ્પ કએસીહી ગર ચાલ લાએ, કહાં પરવોહ રકતારેકા ઉસકે પાએ,
અનઅ ચાલ ઉસકી કોઈ કયા ચલે, યેહ અંદાઝ સખ ઉસકે પાવોંતલે.
અનઅ પુરતેપા સાફ અંગુસ્તેપા, કહે પા દીખાવે સરે પુરતે પા.
મુગરેક જવાહીરસે યક જુકતે કકથ, ન વોહ મુકતે પા બલકે પા મુકતે કકથ.
યેહ કુદરતકા દેખા નો ઊસને ખીઆલ, કહા શાહઝાદેને યા મુજબલાલ.
દરખ્તોંસે વોહ દેખતાયા નેહાં, કીસીકી નઝર બપડી નાગહાં.

યેહ ચરચા નો કએલા તો ઝાહીર હુવા, હરેક હાલસે ઉસકે માહીર હુવા.
યેહ સુન એકસે એક વાં સખકેસખ, શીરે બર્ગે યુલકી તરેહ યુઆ લખ.
નો દેખે તો શેલાસા રોશનહએ કુછ, દરખ્તોંકા રોશનસા આંગનહએ કુછ.
કીસીને કહા કુછ નકુછ હએ બલા, કીસીને કહા ચાંદ હએ વાં છુપા.
કીસીને કહા હએ પરી યાકે જીન, કીસીને કહા હએ કીયામતકા દીન.
લગી કહેને કોઈ સર અપનેકા કુટ, સીતારા ફલકસે ગીરાહએ યેહ તુટ.
હુછ મુખેહો શયકા ગયા ઊઠ હીખખ, દરખ્તોંમં નીકલાહએ યેહ આકતાખ.
કીસીને કહા દીખીઓ અએ જુવા, ખડાહએ કોઈ સાફ યેહ મરદુવા.
કીસીને કહા યેહ તો દીલદારહએ. કીસીને કહા કુછ યેહ અસાર હએ.
યેહ આપસમેં ખાતે નોહોનેલગી, ઇશારોંસે ધાતેં નો હોનેલગી.

ગઘ ખાત યેહ શાહઝાદીકે ગોશ, યેહ સુનતેહી બતારહા ઊસકા હોશ.
કહા બએબીદેખુ યેહ શાહઝાદીકે ગોશ, યેહ સુનતેહી બતારહા ઉસકાહોશ.
ખવાસોંકે કાવિપે ધર અપના હાથ, અનઅ એક અદાસે ચલી સાથ સાથ
કુછ એક ખોડસે હએાન ખાતીહુછ, ધડક અપને દીલકો દીખાતીહુછ.
નો થી હમદમેં સાથ કુછ કુછ પડી, દોઆએ વોહ પડપડકે આગેયડી.
અઘ જખ વોહ કરકે દીલ અપના કરખત, વહાં જીસ જગાયે વોહબાહમ દરખત
લગી જહાંકને સખકે સખ બોહ શરીર, યકાયક પડવાં નઝર બેનઝીર.
નો દેખીતોહએ એકજવાને હસીન, ખડાહએ વોહ આઘનાસાં મહબબીન
બરસ પંદરા યાકે સોલાકા સીન, મુરાદોંકી રાતે જવાબીકે દીન.

હુછ પુરતે બપોસે મસોંકી નમુદ, ખના આતશે લાલ શીરીકાફુદ.
ગલેમેં પડા નીમા શયનમકા એક, બદનસે અવાં નુર આલમકા એક.
તમામીકી સંજાફ જલવા ફૂનાં, કે જીં અડસે માહ જેરે આબે રવાં.
તરેહદાર એક સરપે ફેટા સખ, તમામીકા પટકા કમરસે બંધા
અનઅ પેચસે પેચ અએઠાયા મીઝ, કે હર પેચપર પેચ ખાતાયા દીઝ.

जवाहीरका नुस्खा जेमें लगा, सतारा ऐा खु सुकरोका जगमगा.
 पोह भावार्थी लटकन जमररहकी लहर, लटक छसकी जेणींदा दस्तार पर.
 पोह गोरा जदन साई तरकीबदार, पडी हंडपर नवरेतनकी पहार.
 जेक अजमासकी हाथ अंगुशतरी, सरासर छिना दस्तो पा में लगी.
 अयां सुरती और आशुकी गानसे, नमुह जवान्नी हरेक जातसे.
 जदन आधनासा हमकता हुवा, गुने जागे जुप्पी लहकता हुवा.
 अकड जुलईकी और काकुलका जल, जवान्नीकी शयका समा जरमहल.
 कपारसे आलीर सरापा शहर, जमीं पर जरस्ता शज्जअतका नुर.
 नले छिस्की तेग आये हुये, जडा दीन कीसीसे लगाये हुये.
 पेह देखा जे आलमतो जग करगछ, पोह छतनीके आछथी सज मरगछ.
 शीताजीसे नकर कला पांका हाल, के अये शाहजादीये साहेब जमान.
 अजग सज्जेर हुये सज्जेर महताजमें, पेह आलमतो देजानह्रा ज्वापमें.
 कहेसे हमारे नमानागे तुम, जे देजागे आंजोसे जनोगे तुम.
 जहा पाये युजयुंको जलदी नीगार, नज्जवे कहीं हाथसे पेह पहार.
 नहीं और कुछ तुम नकीजे छिरास, बलेआव हुक धन दरज्जतोके पास.
 गछ इसजगे जग पोह जदरेमुनीर, और इसने जे देजा शहे जेनजीर.
 जमे देजतेही सज आपसमें भील, नजरसे नजर छसेछ दीनसेदील.
 गरज जेनजीर और जदरेमुनीर, गिरे दोनां आपसमें होकर असीर.
 रलो कुछ न तगमतकी रेरे सुध जिसे, नकुछ आपने तनकी रली जुध जिसे
 था हमराह इसके जे दुज्जे वजीर, नेहायत हसीन और कीयामत शरीर.
 जयस थी सीतारेसे पोह दीनइया, इसे लोग कहतेथे "नज्जमुनगीसा".
 शीताजीसेवा इसने छीउका गुलाब, तज आछा तनोमें जरा दिनके ताज.
 पोह ठूठी तो ठूठी ये हज्जेरानसी, गुले शज्जतम आलुदा गीरवानसी.
 पोह शाहजादये दीन शुदा तो ठीठक, वही रहेगया नज्जे पा सा बीयक.
 के पोह नाजनीनि वहीं मुंह छुपा, कमर और चौकीका आलम दीया.
 बली इसके आंगरे मुंह मोडकर, वहीं नीम जीसभीन उसे छोडकर.
 पोह खुदी पोह शाने पोह पुरतो कमर, पोह चौकीका कुलेपे आना नजर.

દારતાન જીલ્લે જૌર ચોટીકી તઅરીકેમં જૌર દાનોંકી પહેલો મુલાકાતકે બયાનમેં.

તીજા સાકીઆ સાગરે મુસ્ક ખો, કે હએ મુજરકો દરપેશ તઅરીકેં મો.
સરે શામસે દે વહાંતક શરાબ, કે મસ્તીમેં દેખું રએ આકતાબ.
ફરં ઉસકે બાલોંકા ક્યા મએં બયાં, નદેઆ કીસી રાતમેં પેહ સગા.
પોહ ખુફેંકે દીલ જીનમેં ઉતજદા રહે, ઉતજદનેમેં દીલ જીનકે સુલજદા રહે.
પોહ કધી પોહ ચોટી ખીચી સાફસાફ, કીનારીકે પીંકે ચમકતા મુખક.
કહુંં ઉસકી ચોટીકા ક્યા રંગ ઢંગ, કે જીં આપેરી શપહો જડુમકેકા રંગ.
નુમાયાંથી ધુંં આડનીસે જડલક, કે જીં આખમેં બકકી હો ચમક.
મુખાકે ઝરીને કીયા પેહ ગઝબ, વયા હએ ગોરેહ દીનકો દુઆલે શબ.
સીંગારોમેં ગર સખસેહએ પોહ ઉતાર, પેહ ફહેતેહએ ચોટીકા ઉસકો સીંગાર.
નહો ક્યુંં કે ચોટીકા રતબા બજા, કે એક નુરહએ ઉસકે પીંકે પજા.
ગુલો સુંબુલ ઉસપરસે ફુરબાનહએ, કે ઉસકી લટકમેં અજબ આનહએ.
લડીથી જેમસ સેહેરસે ઉસકે સાથ, શમો રોઝકો દેરબા ઉસને ગાંઠ.
વલે હાથ આનાહએ ઉસકા કઠન, કે હએ શીલહકીકત પેહ કાલિકામન.
બાલકર નદેએ ઉસે હોશીઆર, કે પોહ એક સીતાબ હએ દુઆલાદાર.
પોહ પીઠ ઉસકી શરૂંક આમના સાં, તીસ ઉપર પોહ ચોટીકા પડનાં વહાં.
કહુંં ઉસકે આલમકા ક્યા માજરા, કે જીં હોવે દીઆપે કાલી ઘરા.
બરીથી દાલોંસે જેમસ ઉસકી માંગ બહોત દીલ લીએ ઉસને કંઘીસે માંગ.
દીલ આશકકા ઉસપરસે ફુરબાન હએ, મરશાતાકા સરપરસે એહેસાન હએ
કશાકશમેં યા વરના બનાતો હેચ, બલેકો રખા ઉસને ઢીલાહી પેચ.
ગરઝ હુસ્તકા ઉસકે સખહએ પેહ બેદ, જો ચાહે કરે પોહ નીઆહો મુકેદ
કર મુખેં જો કોઈ ઉસમેં મુખાફ કરે ખુનેદીલ અપના ઉસકો મઆફ.
કીયા કલ ગર ઉસને દીલકો તો ક્યા, શકકકા નહીં શામપર ખુ બહા.
કહાંતકહુંં ઉસકી ચોટીકીબત, કે ચોડાહએ સવાંગ આર બકીહએ પેહરાત
દીયા શએરકો ગરએ હરબાર તુલ, વલેકીન પેહ હો અરઝ મેરી કુબુલ.
બહોત મો શીંગારી જો કી મએંને યાં, વલે બ કમીકી નથી દરમીઆ.
તીસ ઉપર જો પુરી નબએકી મીસાલ, હુધહએ મેરી શીકર મુજહપર વપાલ
અબ હસ પેગસેઆહેર આવાહુંં મએં, સમાં એક તાઝા દીઆવાહુંં મએં.

અરજ વોહ મુડી જ્યારીયા અપને બાલ. તો ગોયા મોહનતકા માગહ્યે જાન
અદાઅં સય અપની દીખાતી ચલી, છુપા મુંદેઝે ઐર મુસકરાતી ચલી
ગત્રવ્ય મુંદેપે ત્રાહીર વલે દીનમેં ચાહ, નેહાં આહ આહ ઐર અવાં વાહવાહ
પેહ હમેંદઝોન કમખખત આપાનો પાં, મઅેં અવ્ય હોડધર અપના જાજીકહાં
પેહ કહેતીહુઈ આનકીઆનમેં, છુપી જાકે અપને વોહ દાલાનમેં.

દીયા હાથસે ઝોડ પરદા શીતાવ્ય છુપા અખરે તારીકમેં આફતાવ્ય.

કેમતનેમેં આહ વોહ દુખતે વઝીર, કુંસું પડકે બોલી કે બદ મુનીર.
મુજકે ચોચલે તો ખુશ આતે નહીં, તેરે નાઝ ખેલ પેહ બાતે નહીં,
મેંતરક કુદ દેખતો હાઅે હાઅે, મસજહઅે કે મનબાઅે મુંડીઆ હીજઅે-
કીયા હઅે અગર તુને ધાહજ ઉસે, તો મતહોડઅો નીમ ખીસમીલ ઉસે.

ઊઠા લુલક કુછ ઝીંદગાગીકા તુ, મઅા દેખ અપની જવાનીકા તુ.

મઅે અમેશકા જામ અવ્ય નોશ કર, ગમે દીનો દુનીઆ ફરામોશ કર.

પેહ હસેનો જવાની પેહ તોશો ખરોશ, ગફુર અસ્ત અએઝદતુ સાગર બનોશ

કહાં પેહ જવાની કહાં પેહ બહાર, પેહ જોખતકા આજમબી હઅે વાદગાર.

સદા અમેશ દોરાં દીખાતા નહીં, ગયા વડત ફેર હાથ આતા નહીં.

રાબી કુંતો દુનીઆકે હઅેં કારોખાર, વલે હાસીલે ઉમર હઅે વરલે વાર.

ખુશ વોહ ઝમાના કે દો વક જગહ, કરે વકદીગર જલવઅે મહેરો મહ.

કહાં ચાહવાલે હઅે યુસુક અઝીઝ, અરી બાવલી ચાહમેં કર તમીઝ.

તેરે ધરમેં આપાહઅે મહેમાં ગરીબ, પેહ હઅે વારેદાતે અજીબો ગરીબ.

શીતાબીસે મજલીસકે તઘઆર કર, તુ ઉસ યુજસે ધર રસ્કે યુજઝાર કર.

બીલા સાકીઆ મઅે યુજઅદામકે, બીગાહ સાથ ગરદીશમેં લા જામકે.

શખો મેઝ પી મીઝકે જામે શરાબ, મહો મહેરકો રસ્કસે કર કખાબ.

પેહ સુનસુનકે વોહ નાઝનીં મુસકરા, લગી કહેને અછી બતારી બજા.

મઅેં સમજકી તેરા જી ગયાહઅે ઉધર, બહાને તુ કરતીહઅે ડહું મુજહપે ધર.

લગી કહેને હંસહંસકે વોહ માહવશ, હુઈથી ઉસે દેખ મઅેંહી તોગશ.

મુજકીપર તો છીડકાયા તુમને યુજાવ્ય, બજા મેરી ખાતીર ખુલાવો શીતાવ્ય

પેહ આપસમેં રમઝોકી ખાતે હુઈ, હશારેકી બાહમ જો ધાતે હુઈ.

ખુલાતાઈ જા બીસ જવાંકે તઘ, કીયા મેઝયાં મહેમાંકે તઘ.

ખુજા એક મકામેં ખીઠાયા ઉસે, મહેલ સારા અપના દીખાયા ઉસે.

ફેર ઉસનાઝીકા પક ઊસિસે હાથ, ખીઠાયાહઅે જા આખીર ઉસયુજકે સાથ

પીલા સાકી આ મુજહો સહ્યાએ અએશ, મીલી નસીબોસે યાંજએ અએસ
 બહમમીલકે બએકે હએ વોહ રહેકે મહ, કીરાને મહો મોહરહએ હસ જગા
 હરેક ખુરજ રહેકે યુલીસ્તાંહએ આજ, બહારે વીસાલે ગરીબાં હએ આજ.
 બ જોર ઉસકો લાકર ખીકાયા તો વાં, ન પુછ ઊસ ઘડીકી અદાકા બયાં.
 વોહ બએઠી અજબ એક અંદાઝસે, બદનકો ચુગાએ હુઈ નાઝસે.
 મુંહ આંચલસે અપના છુપાએ હુએ, જગએ હુએ શરમ ખાએ હુએ.
 પસીના પસીના હુવા સખ બદના કે જુઝં જખનમ આલુદા હો યા સમના.
 ઘડી દો તલક વોહ મહો આફતાબ, રહે શમસે પાએ બંદે હીજાબ.
 ઉનોંકે રહે બએકનેસે ખફા, હુઈ દીનમે અપને વોહ નજમુનાનીસા.
 ખુતાબીકો જા ઊસકે આગે ધરા, પીવાલેકો ફેર જલદ ઊસને બરા.
 કહા શાહઝાદીકો બએઠી હએ ક્યા, વેહ ખ્યાલા તુ હંસ ખુતકે મુંહકો લગા.
 તરા મેરી ખાતીરસે હંસ બાલ તુ, જએ જાલે શીરીકોદુક ચાલ તુ.
 મએં સદકે તેરી તુજહકો મેરી કસમ, કઈ સાગર ઉસકો પીલા દમબદમ.
 વેહ દેખ ઊસકી મીનત પીવાલા ઊઠા, ઉધરસે શીરા મુંહકો ઔર મુસદરા.
 કહા બાદ નોદીસે હોં ઊસકો ઝએક, પીએ વોહ પીવાલા નહીં હસકા શએક.
 કહા શાહઝાદેને તખ હંસકે પું, પીઝં મએં કાસીકે નહોડસે ડું.
 ગરજ હોંકે આપસમેં રખો નીયાઝ, પીએ મએં દોખ્યાલા બસદ હમતીયાઝ.
 ફેર આખીરકો શાહઝાદેનેબી ઉઠા, દીવા સાગર ઉસ માહકે મુંહસે લગા.
 જખ આપસમેં ચલનેલગે જમે મુજ, વોહ દીલ યુંરએયે સો ખુલે મીરલે મુજ.
 હુએ યકદીગર ફેરતો તક્તીયે હાલ, લગી હોને આપસમેં કાલો મીકાલ.
 ખુતા બંદે ઊસદમ દરે યુકતોગો, જવાંને હકીકત કહી મોખમો.
 કહી ઇયતેદસે તો યુઝરીથી સખ, જતાયા સખ અપના હસખ ઔર નસખ.
 પરીકાબી અહેવાલ ઝાહીર કીયા છુપે રાઝસે ઊસકો માહીર કીયા.
 કહા એક પહેરકી હએ રખસા મુજહો, ત્રીવાદા નહીં ઉસમેં ફરસત મુજહો.
 વેહ સુત દીલહીદીનમેં કીયા પેચોતાબ, દીવા શાહઝાદેને ઉસકો જવાબ.
 મરા તુમપરી પર વોહ તુમપર મરે, બસ અબ તુમ તરા બએઠો મુજહસે પરે.
 મએં હસ તરેહકા દીલ લગાતી નહીં, વેહ શરકત તો બંદીકો ખાતી નહીં.
 મએં સમજહીહું તુમકો બહોત દુરહો, ચલો અબ કહી યાંસે કાફરહો.
 અબસ તુમસે દીલ ડું લગાએ કોહ, બલે ચંગે દીલકો જલાએ કોહ.
 બંદે ચમામાં ડું કોહ અઝસે, જલે કીસલીએ આતશે રમકસે.

પેહ સુત પાંતપર ગીરપડા ખેનઝીર, કહા ડ્યા કરું હાએ બદરે મુનીર.
 કોઇ લાખ જુસેહા મુજહપર શીદા, મએ વુજહપર શીદાહું મુજહે ઉમસે ડ્યા.
 કહી ચલ સર અપના કરમપર નધર, કીસીકે મુજહે દીલકી ડ્યાહએ ખપર
 પેહ રમઝો કીનાએ નો હેનેલગે, તો આપસમે હંસહંસકે રોનેલગે.
 રહી દીલહીમે આખેરશ દીલકી ખાત, પહેર બર હુધ ઈતને અરસેમે રાત.
 ખપર રાતકી સુત ઊઠા ખેાઝીર, કહા અપ મએ જાતહું બદરે મુનીર.
 અગર કઅસે છુરને પાઊંયા. તો ફેર આજકે વકત કત આઊંયા
 પેહ મત સમજકીયો હું મએ આરામમે, કહું ડ્યા ફંસાહું અજાબ દાગમે.
 દીલ હસ જા સે ઊઠનેકો કરતા નહીં, કોઇ આપમે આપ મરતા નહીં.
 કરમ મુજહપે રખ્ખોઝરા મેરીજાં, મએ દીલકોઢ જાતાહું અપના પહાં.
 પેહ કહે ઉસતરફ પેહ રવાનાહુવા, દીલ હસતરફ હસકા દીવાનાહુવા.
 ગયા અપને મામુજસે ખેનઝીર, હધરકા હો કએદી હધરકા અસીર.
 પરીસાય કાકી પેહ જ્યું વુંકી રાત, ઊઠા સુખહો મજતાહુવા અપને હાત.
 સમા શયકા આંખોમેં છાયા હુવા, મઝાદીલમેં સારા સમાયા હુવા
 ઊઠે નોકોઇ વસકા દેખ ખવાખ, નહો વરલ ઔર દીલકો હો હઝતરાખ.
 નહ ખાતકા લુહપાના ગઝાખ, પેહ પહેલે પહેલ દીલ લગાના ગઝાખ.
 કલક દીલપે યાને કટે રોઝ કબ, માલે મુજહકો પેહ શમા અફરોઝ કબ.
 મોહખતમેં જુલફે સીવાહ કામકી, લગા રાહ ફેર દેખને શામકી.
 પેહ દીન હીજરકા ઝેઝે શામતહુવા, ઉસે કાટના દીન કીયામત હુવા.
 હધરકા તો અહેવાલયા હસતરફ, કહા મએને ફર મુખપતસર જુસ તરફ.
 વલે અપ સુનો વુમ હધરકા ખયાં, હુવા તરફે સાનીકા ડ્યાહાલ વાં.
 પેહ શખ ઊસકો અંદોહો ગમમેં કકી, કકી નો કકી સો અતમમેં કકી.
 રહી સુન્ત આંખોમેં નો પારકી, હુધ યાદમેં સુખહો રૂખસારકી.
 કુછ હમીદ દીલમેં કુછ એક દીલકો યાસ, લખોંપર હંસી લેકે ચેહરા ઉઘસ
 લગા ઉસકો "પાતોમેં" નજમુનીસા, લગી કહેને જુઆહતાએ મેરા.
 ફેકર આજવું ખુબ અપના સીંગાર, મુજહે હુસ્નકી અપને દીખલાખહાર.
 લગી કહેને ચલકી દીવાની નહો, કોઇ ચીઝ અપની ખીગાની નહો.
 ફરંકીસકે ખાતીર મએ અપના સીંગાર, પેહહએ કએન જુસકોદી ખાઈખાહર
 ગરઝ શાહઝાદી બહોત દુરથી, પેહ શીકત ઉસકો પહેલેલી મંજુરથી.
 નહા વેકે ઉસ રોઝ અએસી બની, કે દોદીનકી સચમુચકો જએસી બની.

पोह मुंजडेका आत्मम पोह कंधीका रंग, शमि माह हो देमकर उससे दंग
 पोह भीरसी और उसके लमे लला काम, सवादे द्यारे पद मथांडी शाय-
 पोह आंभोका आत्मम पोह काजल मत्रम, कहुं तो पडी नरगोसीरतामेशम,
 सीतम तीसपे सुरमेकी तहरीरकी, भीभी हाथ काकरके शमदीरसी.
 लभोया पोह पांभोका भीरसीके साथ, के गुरुं दामने शय शकुंके हो हाथ
 पोह पीशवाज मेक डांकी जगमगी, सीतारोंदीयी आत्म उसपर लगी.
 पोह मेक ओडगी वनन मुकेशकी, पडी आहनीसी भले अमेयकी.
 लो देमपोह आंभीआ जवाहीर नीगार, कशीरता भनेहाथ भेधमतावार.
 पोह पाडीक कुडती भीसलेहा, आगां मीयभा उससे, तनकी सहा.
 हलक सुरम नेकेकी उभरी दुध, युताभीसी गीर्द मेक तले दीदुध.
 गहनक पाये नभेकी दामनसे पुं, के रोशनहा कानुसमें शमा गुरुं.
 पडी पांचमे कइसे जररी नीगार, सीतारोंदी उसकी अभीपर पहार.
 लगा पोसे पोह नाजगीं ताप कर्क, सरापा जवाहिरके दरीआगे गे.
 मरीदुर्ग पोह तरकीम और पोह पदन, पोह पोराके जवरकी उसपर कल्पन
 पोह छप तपती जिसको नत्राकत नीम न, समनत्रार कुदरतका नामले मुगद
 भरी भांग भातीसे जलवा कुतां, नुगायां शमि तीरामें कलेशां.
 पोह माथेपे भीनीकी उसके गहनक, महर आंद तांडी जमेसी समक.
 हजसेलो नदम उसके जवरके केर, कहे तूके टीकाया सम उसके सर.
 पोह आलेकी तापींदगी जे गेय, उसे देम भीजलीके उडनमे लिश.
 पोह हीरेका तुकना असद आगे ताप, पोह सुजले गुडु मतलमे आहताप.
 के सुगंधे आगोहां जमेसे कीरत, पोह तूकमेपे संपा कलीकी कल्पन.
 पोह छातीपे अलमासकी दुगदुगी, रले आंभ सुरगकी उसपर नुडकी.
 पोह भातकि आले लटकतेहुमे, रले दाल जहां सरपटकते हुमे.
 पोह अलमासकी हमेकल मेक पुशनुमा, तसवर रले उसका दालसेलगा.
 पोह पात्रुमंद जिसपर नडे नवरतन, के गुरुं युजसे हो शाय जेपे समन.
 पोह पहोंभी जगरइकी और दस्त अंद, नत्राकतमेंथी शाये युजसे दायंद.
 पोह जालोंकी पजिय आवेजदार, सदा अरके पुनीहां उसपर नीसार.
 पोह भीनके पांभोमिं छलेथे कुन, के आंभोमिं दीज जिनपे आतेथे युज.
 पोह दुआहुवा घतरमें तनपदन, पोह जालोंकी भी ररके सुर्के पुतन.
 अभीसे मीअनर हुवा ता कृतक, अमाता गया जिसको पोसे महक.

મીના ધસતરેહકાળખ ઊસને સીંગાર, હુએ મિહરો માહ ઉસકે મુંહાર જીમાર.
 ફત્તકતક ગઇ હુસ્તકી ઉસકે ધુમ, લીયા હાથ મશ્થતાને અપના ચુમ.
 ખવાસોને ધરો દીવા ઇતેઝામ, તમામીકે પરદે લગાએ તમામ.
 ખીછા ફરશ ઔર કર છપરખટકો સાફ, મુસ્સાકા ઉસપર ઉઝાકર જીલાફ.
 પોહ નરગીસકે ફરતે નો આફાકમે, નળીકલે સો લાકર ચુને તાકમે.
 વીનાયતકે મેયે ધરે હરતરફ, કે લેખલે ખા ઊનકી ચુલા પર શરફ.
 ધરે લખતએ નો ઉસ અએવાનમે. હવા હોગઇ ખતર દાલાનમે.
 ધરી એકતરફ ડ્યારીયાં મેશુમાર, ચુની એકતરફ ડાલીઓકો કતાર.
 છપરખટકે પાસ એક મસનાદ ખીછા, ઔર ઉસપર તમામીકે પરદે લગા.
 ચંગેરી ખના ઔર રખ પાનદાન, કરીનેસે ઉસમે રમે હાર પાન,
 મુસ્સાકે થે ઇતરફાં કઇ ધરે, અનોખી ઘડતકે કીએ ચવ ધરે.
 સરાને રખી એક મુજલદ કીતાબ, “મુહુરી” “નઝીરી” કા ફુલ ઇતેખાખ
 કતમદાનભી એક નઝાકત ભરા, કરીનેસે ઝેરે છપરખટ ધરા.
 ધરી એક ખયાઝ ઔર રફે ચમન, પુરખઝ શેરે સવાલ વ મીરો હસન.
 ધરા એકતરફ ગંજુકા ખુશ કોમાશ, રખી ચવપડ એકતરફકો ગમ તરાશ.
 ખીછી એક ચોકીપડા તોરા પોશ, કરે દેખકર ગય જુસે ખાદ નોશ.
 મુરાહી વ સાગર શગમો કખાખ, ધરા ઉસપે સાકીને કર ઇતેખાખ.
 વલે ઉસકો રખ્યા છુપાએ હુએ, કે છુટે નહીં મુંહ લગાએ હુએ.
 ખખરચીકો રખ્યા ખખઘારકર, કે રખીઓ તું ખાનેકો તઇઆરકર.
 પેહ સખકુછ હુવા જખકે આરાસ્તા, ખીરામાં હુઇ સર્વે નવખ્યાસ્તા.
 સરેશામ લે હાયમે એક છડી, વલેકીત છડીયી પોહ જુગનુ જડી.
 રવીશ પર લગી શીરને ઇધર ઉધર, કે છુપગએ મુરજ ઊસે દેખકર

હારતાન હુસરે વકત આના ખેનઝીરકા, ઔર મુલાકાત કરના બદરેમુનીરસે.

પીલા મુજહકો સાકી શરામે વીસાલ, કે અખ હીજરમે તંગહએ મેરા હાલ.
 તડપતાયા ઉધર નો પોહ ખેનઝીર, હુઇ શામ ખારેતો છુટ્ટા અસીર (ખેનઝીર)
 પર ઊસનેભી ઇતના તકલુફ કીયા, કે એક દીનમે જોડેકો બાબી રંગા.
 તમામીકી સંજનફ કરકે દુરસ્ત, ખના જલ્દ જલ્દ ઔર પહેન સુસ્ત સુસ્ત.

પહેલ લાલો યાદુતકે નવરતન, વોહ શુભ ધસતરેહ હોકે રશકે ચમન.
 ફલક સમ્મેરપર હો શીતાળી સવાર. હુવા આસમાંપર હવા એકપાર.
 વકાવક નો વાઝીફુવા ઉસ જગહ, કે જીસજ ખીરામાંથી વોહ રશકે મહ.
 નત્ર નાઝનીકી નો ઊસપર પડી, હુધ જી દરખતોકે પીછે ખડી.
 કીયા જાગકે આતમપે ઉસકે નો ધ્યાન, તો દેખા અજબરંગહએ વોહજવાન
 કે ધાનીહએ જોડા ગલેમેં પડા, છુપા સખત્રીમેં ચાંદસા હએ ખડા.
 કહુંતો શમે ચાંદને આનકે, નીકાલાયા મુંહ એતમે ધાનકે.
 વોહહરન ઐર પોશાક ઐર વોહ શીતાળ, ઝમરદમેં જું જલવએ આકતાળ
 સમાદેખ ઊસ શોઝએ સખત્રકા, હુધ ઐર ચલનેકી ઉસકો હવા.
 ખવાસેં નો થી દમખખુદ જાનકર, કહા એક હમરાઝને આનકર.
 કે અખ કીસતરક હનકો લેજાઇએ. જહાં હુકમહો જાકે ખીઠાઇએ.
 કહા વોહ નો આરાસતા હએ મકાં, ઉધરસેં તુ તું હોકે લેજા વહાં.
 કહેકે ખમુજબ જાડાકર નીકાળ, છુપા ઊસકો લાકર ખીકાયા શીતાળ.
 વોહઅએઠા નો ખીલવતમેઆ ખેનઝીર, ઐર ઊસતરકસે આઇ બદરેમુનીર
 હસે દેખ ઉસને તો ફેર ગથ કીયા, લીયાસ ઐર ઝેવરસે અશઅશ કીયા.
 એમસ હએસલેને નો તંગીસી કી, હવા ધરકને ખાના જંગીસી કી.
 પકડ હાય મસનદપેખીયા ઉસે, માહબતકે રીશતેમેં હયા ઉસે.
 લગી કહેને હએહએ મેરા હાય છોડ, તથાં સીલસીલા ધરકા મુજહસેજોડ.
 અઘી ઝાલીમ એકદમ તુ આ ખએઠજ, ઝરા મેરે પહેલુસે તકીઆ લગા.
 તડપતાહએ કબસે પડા મેરાદીત, ઝરા ખોલ અગોશ ઐર મુજહસેમીત.
 ગરઝ આએરશ બાદ રાઝો નીયાઝ, પાએ દોપીયાલે ખસદ હમતીઆઝ.
 હુવા ફેર નો સહવાએ શુભયુકાં દયોર, હુવા ઐગહી ઐરકુહ વાંકા તયોર.
 હુએ જબ વોહ બદમસ્ત દો માહર, લગી હોને ઉનમેં અજબ શુકતોયુ.
 કે દસ્તે નો નરગીસકે થે વાં હઝાર, લગે ઠાંપને આંખ બેઘખતીઆર.
 ખવાસેં જોથી રખર હટગઇ, જહાનેસે દરકામકો બટગઇ
 ગરઝ રકતા રકતા વોહ મહોશ હો, છપખટમેં લીપે હમઆગોશહો.
 લગે પીને બાહમ શરામે પીસાલ, હુવા નખલે ઊખીદસે વોહ નહાલ.
 લખોસે મલે લખ દહનસે દહન. દીલોસે મોલે દીલ બદનસે બદન.
 મલી આંખસે આંખ ખુશહાજહો, ગઇ હસરતે દીલકી પામાલહો.
 લગી જાકે જાતી નો જાતોકે સાથ, ચલે નાએ ગમઝકે આપસમેં હાય

ક્રીસીક્રી ગર્ધ ચોલી આગેસે ચલ, કાસેકે ગએ ચએન સારે નીકલ.
 ગમો દઈ દામન કચીદા હુએ, વોહ યુત્ર નારસીદ રસીદા હુએ.
 લીલા ખીંચ ઉનેહોને તો પરદા ચીતાય, છુપે એક હો દો મહો અફતાય
 લગી હોને એ પરદા વાં ક્રેડછાડ, દરેહુરનકે ખુલગએ દો ક્રોવાડ.
 ઉકે પીકે બાહમ શરામિ ઉમીદ કોઇ સુખરૂં ઔર કોઇ રૂ સુરીદ.
 છપરખટસે બાહિર રખ અપને કદમ, નીકલ આએ ભરતે મોહબતકા દમ.
 નશાસે વોહ લજ્જતકે બેહોશહો, ગએ બએક મસનદપે ખામોશ હો.
 અરકમેં ઉધર ગર્ક વોહ મહજબીં, કીએ નીચી આંખેં ઇધર નાઝનીં.
 યેહ ખુશ હોકે બએરથે બાહમ ઊધર, કે દાતનેમેં ઊધરસે બાગ પહર.
 પહર નખ બગ તો ઉઠા ખેનઝીર, હુઝ ગમકી તસવીર બદરેમુનીર.
 ન બોલી ન કી બાત ના કુછ કહા, નદેઆ ઊધર આંખ અપની ઊઠા
 કહા મુજહસે ખ્યારી ન ખેઝારેહા, ફેર આઝગા બોલી કે મુખતારેહા.
 ખકા હોનેસે ઊસકે વોહ નવજવાં, ગયા તો વલે મુંહપે આંસુ રવાં.
 હુએ દીલ તો આપસમેં દોનોંકે બંદ, લગે હીજરસે દીલપે આને ગઝંદ.
 બંધા ફેરતો મામુલ ઊસકા મુદામ, કે હર રોઝ આને લગા વડતે શામ.
 પહેર રાત તક હંસના ઔર બોલના, દરે હુસ્ન ઔર હસ્કે બોલના.
 કબી વસ્તસે બએકના ફતફુલ, કબી હીજરસે બેનકા હોના મહુલ.

દાસ્તાન ખેનઝીરકે હાલસે ખબરદાર હોના પરીકા.

પીઝા જલદ સાકી મુજહે બરકે જામ, કે હુએ ચર્ખબી દરખએ હંતેકામ.
 યેહ દો દીલકો એકજાન ખીડાતા નહીં, ક્રીસીક્રી ઉસે વસ્ત બાતા નહીં.
 યેહ હુએ દુશમને વરલ દીલસોઝે હીજર, કરેહુએ શખે વસ્તકો રોઝે હીજર.
 જુદાઈ ઉંહોંકી ખુશ આઈ ઊસે, યેહ દાતનીબી સોહબત નબાઈ ઉસે.
 ક્રીસી દેવને દો પરીકો ખબર, કે માશક આશક હવા ગએર પર.
 યેહ સુનકર વોહ શોલા બાબુકા હુઈ, લગી કંહીને ફેર યેહ બજા કયા હુઈ.
 કરામ મુજહે હઝરત સુલેમાનકી, હુઈ દુશમન અબ ઉસકી મએં જાનકી
 કહા દેવસે દે મુજહે તુ બતા, કહાં ઔર ક્રીસ બાગમેંયા ખડા ?
 કોઇ નાઝનીંસીથી એક ઊસકે સાથ, ખડીથી દીએ હાયમેં ઉસકે હાથ.

હાકાર મચ્છે જો ગયાથા ઉધર, વોહ દોનોં પડેયે મુજહે વાં નરર.
 યેહ ઉડનેસે ઉસકે ખખર સુન પરી, કહા દેખને પાછા ઉસકે ગરી.
 તો ખાખરો કર્યા ઉસે મચ્છોતહો, જગીહચે મેરી અખતો વોહ સચોતહો.
 વોહ આવે તો આગે મેરે નાપેકાર, ગરેબાંકો ઉસકે કહિં તારતાર.
 યેહી કચ્છોલો ઠકિરાયા મેરેસાથ, બલા ઊસકા દામનહચે ઐર મેરા હાથ.
 હમારે ખુશુગીને સચહચે કહા, કે હચે આદમીઝાદ ફુલ ખેતકા.
 ગત્રખનાક ખચ્છેદીથી યેહતો ઇધર, કે ઇતમેં આયા વોહ રશકે કમર.
 ઉસે દેખ ગુસ્સેમેં વોહ ડરગયા, કહુંતો વોહ જીતેહી જી મરગયા.
 ખજાસી વોહ દેખ ઉસકે પીએ જગી, કહા સુન તુ અચ્છે મુત્રી ઐર મુદ્દા.
 તુજહે સચ્છેરકો મચ્છેને ઘોડા દીયા, કે ઉસ માત્રાદોઢા જોડા દીયા ?
 અલગ હમસે હું રહેના ઐર છુટના, યેહ ઉપરહી ઊપર મજે છુટના.
 સુઅતકા દીયાયા ન તુને યેહી, બલા ઇસકા ખદલા નહુંતો સહી.
 શીરા જચ્છેસા રાતોંકો દીવશાદ તુ, કરેગા દીનાંકો ખલોત વાદ તુ.
 મજા ચાહકા દેખ અપની ઝગ, જહેકાતીહું કચ્છેસે કુંચ્છેમેં બલા.
 તુજહે જીસે માફતો ક્યા હચે મરીખ, મગર ચાહતેયે યેહ તેરે નસીખ.
 કે ચાહે અલમમેં ફસાઈ તુજહે, હંસાહચે તુ જીતના રૂબાઈ તુજહે.
 યેહ કહે ઐર ખુજા એક પરીઝાદો, કહા સુગીઓ ઇસકી ન ફરીઆદો.
 ઇસે ખીચકર વાંસે લેજા ડીતાખ, વોહ સંદરા જો હચે દોં મેહેનતકા ખાખ.
 કુંવા ઉસમેં જો હચે મુસીખત બરા, કર્મ મનકા પરથર હચે ઉસપર ધરા.
 ઇસે જોકે ઊસ ચાહમેં ખંદકર, વોહી સંગ ફેર ઉસકે મુંહપર તુ ધર.
 સરેશામ ખાના ખીજાના ઇસે, ઐર એક જામ પાની પીજાના ઇસે.
 ન દીજો સીવા ઇસકે ઐર કુંચ કહે, યેહી ઊસકા મામુલ દાયમ રહે.
 ગીરી ઉસપે જો આસમાની ખજા, દીલ ઊસ નાઝનીકા હવા હો ચલા.
 યેહ સુન દેવ ઉસ ગુલકે નઝદીક આ, પકડ હાથ ઊસકા ફલકપર ઊડા.
 હુવાયું જો ઊસખખતદારોંકા અચ્છોબ, ચલી આહોનાલેકીસાથ ઉસકેકચ્છોબ.
 કહા દીલ યેહ રતખા જો કુંચ આજહચે, યેહી ઇશકકી જાન મેરાજહચે.
 ક્રીયા ખંદ ફેર જોકે ઊસ ચાહમેં, કુંવા વોહ જો યા કાફી રાહમેં.
 વોહ યુસુફ કુંવેમેં હુવા જખકે ખંદ, હુવા ઉસસે પસ્તીકા રતખા ખુલંદ.
 ખુલે ઉસ કુંવેકે યકાયક નસીખ, કે આયા વોહ ઊસમેં મહે દીલફરીખ.
 મુનાવર વોહ ધર ઉસકા સારા હુવા, કુંવેકી વોહ પુતલીકા તારા હુવા.

अधिरा पडाया सो रोशन हुवा, शपे तीरामें सांपका मत हुवा.
 चले पांव नयन उसका नदिएपर गया, कुंवा उसको आंदाहसे ढर गया.
 अमीमें सभाया तम्बानुअसे आन, गये सुन आंसुं कुंवेदि शीताय.
 हवा वासे उपर गछांपकांप, कुंवेने लीया संगसे मुंहको ढांप.
 दीज उस नाअनीका धडकने जगा, जगर पुडडे होकर इडकने जगा.
 अधिरे उन्नते जो नीकला नथा, अधिरे कुंवेमें हुवा कयेद आ.
 अधिरेने असका शीया दम अझा, के गुं ले सीयाही डीसीका हया.
 नीकलनेकी मुकली न वां उसको राह, हुवा उसकी आंमिमें आलम सीयाह.
 कुंगांकी अछात और पुकारा अछात, सर अपनेको हरतरङ्ग मारा अछात.
 पुकारा वोह उसतीसको इरीआद कर, न पछांया ओह कारवांमी अधिर.
 न मुनस न गमप्यार उसका ओह, नथा गुंअपुदा यार उसका ओह.
 पोछी आछे तारीक उसका रशीक, पोछी संग सरपर अन्नये शशीक.
 हवाली नहीं उससे कुछ ध्यानहो, कुंवेकी सुने क्रमोत आताओ.
 कुंवाही मुदांम असका हमदम रहे, जो उससे सुने पोछी उससे कहे.
 कुंवा उसको पुछे वोह पुछे जिसे, अधिरे सीया कुछ न सुजहे उसे.
 सीयाहीमे नयमेसा वोह काइरा दीज, सउणतमे उससे नहन्नम अजल.
 न शयकीसीयाही न वां दीनका नुर, सदा जुबमते गमका असन जुडुर.
 गमो ह्यो उन्नतओ आ आ जये, लहु पागी करके कुंवेमें पीये.
 उस अधिरेको कयाकहुं अय मये आह, कन्नभे नीकलतेहये आंसु सीयाह.
 नथा वोह कुंवा था सीपुने अलम, नशानी शपे आइतो ह्यो गम.
 करे मुणतसर वांसे अस गमकी पात, जगा उसमे रहने वोह आपे हयात.
 नहीं मुणलेसी सुजहती अय जिसे. नेकाये पुदा देणीये कय जिसे.
 कंसा छसतरेहसे जो वोह पितत्रीर, पडी पिकराशमें अदरेमुनीर.
 अहम दीनांमें नय के होतीहये आह, तो होतीहये दीलकेतधं दीलसे राह.
 कलक वां जो अजराया वां गमहुवा, इका ज वहां वां अझा दमहुवा.
 कछं दीन तम्बाया जो वोह ररहेमाह, नन्नरमें हुवा असके आलम सीयाह.
 लगी कहेने ननुमुनींसासे पुवा, पुदा जने इस शप्सपर कया हुवा.
 कहाउसने पी पुमको सपदाहये कुछ, वोह माशुकहये कसको परवाहये कुछ?
 पुदा जने डीस काममें लग गया, पुमहारा दीज उसपर हुवाहये शीस.
 वोह रहेरहेके पुमको दीजाताया आह, अयस आपको मतकरो पुम तयाह

રહે તો કોઈ ઉસસે રૂકજાઈએ, જલદે આપસે વોહ તો જલદ જાઈએ.
 ન ઇસતરેહ દીલકો નીકાલા કરો, ઝરા આપકો તુમ સંભાલા કરો.
 યેહ સુન ચુપરાહી દીલમેં આ પેચોતાય, દીયા ફેર ન ઇસઆવકા કુછ જવાય
 ગએ ઊસપે જા્ય દીન કઈ ઝૌરભી, ખીગડને લગે ફેર તો કુછ તઓરભી.
 દીવાનીસી હર તરફ શીરને લગી, દરખ્તોમેં જાગરે ગીરને લગી.
 ફાદરને લગા જાનમેં ઇઝતેરાય, લગી દેખને વહસ્ત આલુદ ખવાય.
 તપે હીજર ઘર દીલમેં ફરને લગી, દુરે અસ્કસે ચશ્મ ભરને લગી.
 અફા ઝીંઘાગીસે ટોનેલગી, બહાનેસે જાગરે સેને લગી.
 તપે ગમકી શીદતસે ફેર કાંપકાંપ, અફેલી લગી રોને મુંહ ઢાંધાંપ.
 નઅગલાસા હંસના નવોહ ખોલના, ન ખાના ન પીના ન લાય ખોલના.
 જહાં અએકના ફેર ન ઉડના ઉસે, માહઅતમેં દીન રાત ધુટના ઉસે.
 કહા ગર કીસીનેકે ખીખી ચલો, તો ઉડના ઉસે કાંઈકે કાંછ ચલો.
 તો પુછા કીસીને કે ડયા હાજહએ? તો કહેના યેહી હએ તો અહેવાલ હએ
 કીસીને જો કુછ ખાતરી ખાત કી, યેહ દીનકી તો પુછી કહી રાતકી.
 કહા ગરકીસીનેકે કુછ આહએ, કહા અએરે બેહતર હએ મંગવાહએ.
 કીસીને કહા સએરે કીતે ઝરા, કહા સએરસે દીલ ભરા હએ મેરા.
 તો પાની પીજાના તો પીના ઉસે, ગરઝ ગએરેકે હાય જાના ઉસે.
 ન ખાનેકી સુખ ઝૌર ન પીનેકા હોશ, ભરા ઉસકે દીલમેં માહઅતકા તોશ
 ચમન પર નમાઇલ ન ગુલપર નઝર, વોહી સામને સુરત આઠો પહર.
 નેહુકતા ઉસીસે સવાલો જવાય, સદા રાયરે ઉસકે ગમકી કીતાય.
 તો આબએ કુછ ઝીકરે શએરો સુખન, તો પડના યેહ દોલીત શએરે હસન

ગઝલ.

યેહ ડા ઇરક આકત ઉકાને લગા, મેરે દીલકો મુજહસે છુડાને લગા.
 મીઝા મેરે દીલઅરેકો મુજહસે ખુદા, વગરના મેરા દીલ હીકાને લગા.
 ગુનાહ ચરમે ખુઆરકા ફૂલ નહીં, મેરા દીલહી મુજહકો ફુવાને લગા.
 ફલકને તો ઇતના હંસાયા નયા, કે જસકે એવઝ ધું રીલાને લગા.
 નહીં મુજહકો દુશમનસે શીકવા હસન, મેરા દોસ્ત મુજહકો સતાને લગા.

ગઝલ યા રઆઈ વ યા કોહ ફર્દ, ઇસી દબસે પડના કે હો જસમેં દર્દ.
 સો યેહભી જો મઝકુર નીકલે કહીં, નહીં તોભી કુછ ઉસકી ખવાહીશ નહીં.

समय उधाड़े दीनसे तम्बलुक हय्मे समय, नहि दीनतो डेर आतमीहय्मे गत्रय
गयाहो न्ने अपनाही जवज नीकल, कहांकी रयाह कहांकी गत्रल.

हास्तान अदरेमुनीरकी ऐकरारी और

हुरनआर्धके बुलानेमें.

गुलाबीमें गुंरयेका भरके शीताय, पीला सादीआ डेतकी शराय.
पीयालेमें नरगीसके हे मेरीजन, डे हेपुं मय्मे कय्मेशीयते दोरतान.
छीकायत करं येक दीनकी रकम, डे हुनीआमें हितेहय्मे रंजेअलम.
ठोकी सोती येक दीन पोह रके परी, कहा न्ने हेपुं यमनमें अरी.
मगर गुंरयासां कुछ भीले मेरा दीन, डे गमने डीयाहय्मे नीपट मुत्रमछील
मुज्जे गुलसे आतीहय्मे गो बारकी, हवा डेर हल इसेको गुलशरकी.
पोर दीन सजाया डे मुंह हाथ धो, यली ठुडे दालानसे सय्मेरेको.
अमरइदकी मसनद यमनपर पीछा, पोह अय्मेही अय्मय्म आनसे दीनरया
न पूछ इसे पाये नीगारीका हाल, अयाने छीना वस्त्रमें इसेके लाल.
कइक और कीइके लालेको हाग, न हो कय्मेशीयत अय्मेसी पाछने आग.
तीलाह कडे और कइका पोह रंग, मुनेगी शक इसेको हो देय्म दंग.
जवाहीरके छत्रे भरें पोर पोर, अरीकी टकी जय्मेसी मय्ममलपे डोर.
जेयस सोती ठुतीथी पोह नाजनी, पडीथी अय्मय्म हय्मेसे थीं अरजनी.
पुमारी पोह आंयें पोह अंगडाहयां, पोह जेयनके आलमकी सरसाहयां
जवानीका भवसभ शूरये अहार, पोह सीनेसे जेयनका इसेके जहार.
नशेमें पोह आ हुरनके अय्मेडता, पोह छप तन्तीको अपनी देय्म अय्मेहना
अवास येक हुका लीयेथी अडी, डे लालेकी पत्तीथी इसमें परी.
पोह शीथिका हुका मुगस्ताका काम, मुगडेक अरीका पोह नय्मेया तमास.
वले येक इसपर पडाया गो पेय, येह सय इसेके आगेथा गोया डे हय्म.
लमे नायुक जपर पोह मुंहताल धर, नीकालेथी परदेमें दुहे जगर.
धधर और जधर हरतरकी नीगाल. कीसीकी डोह जय्मेसी तनताहय्मे राह
अवासें अडीं समयकी सय गीर्हो पेश. न्ने थीं अयने आहदेपे हाजीर हय्मश
डोह डोरछल ले डोह पीकनन, डोह ले मंगेर और डोह हार पान.
रसीली छपेली अनी तंगे सुरत, लीयास और जेवरसे हरयेक दुरतर.
अडीं नीची आंयें डीये आअय्म, हुसी शरमसे पर डीयामत गत्रय.

पोह आंघेडे करती छपरके नीगाह, उधर गशमें आतेथे हर कुलो काह.
 कर्म हमरम इसकी जे थीं माहरे, पीछाये हुये कुरसीआं सुपसु.
 जगपर परापर छपर और बिधर, पोह गीर्ह इसके अमेठीथीं आ यकीगर
 समा इसघडीका कहुं जा मयें आह, सीतारोंमें आवे नजर नयमेसा माह
 अजय हुस्तथा जागमें जलवागर, के हर गुलकीथी इसके मुंहपर नजर.
 यमन इस घडी परसरे जेशथा, गुलो गुंरया जे था सो भेलाशथा,
 जेयस छत्रमेंथी पोह कुली हुह, दोप्याला हरेके गुलकी खुली हुह.
 मोअत्तरहुवा और गुलसे दमाग, के महेका तमा म इसकी खुशबोसे जाग
 पडा अउस जे इसका तरके यमन, हुवा लाजा गुल और गुल नसतरन.
 हरतोपे इसकी पडी जे जहलक, कमररेहो दी और इसने यमक.
 हुह इसके अमेठेसे गुलशनको जेय, गया उड सयाकाभी सयो शकेय.
 यमनने जे इस गुलकी देखी पहार, हुवा देख अपने गुलोको शीगार
 गुलो गुंरयाओ लाजा अपसमें भीज, लगे कहेने जिस जागकाथा येह दीज
 गह नयमेसे जुलजुनके गुलशनकी आह, हुह सर्वकी शीजल कुमरीका आह.
 हुये वांके आधना दीवारी हर, पोह माह सपके दीजमें हुह जलवागर.
 के छतनेमें कुछ छत्रमें जे आगया, अद्यसे लगी कहेने पोह दीजया.
 अरी कोह हुये वां जरा नयछयो, मेरी हुस्तयाधके जुलवाधयो.
 अजय वजतहये और अजय हुये समां, करे दो घडी आके मुहरा यहां
 अकाहुं भरा जूभी मशगुलहो, कोह दमता दागे जगर कुलहो.
 फासी तरेहसे दीजतो लगता नहीं, जलेहये जगर दीज सीजगता नहीं.
 येह सुनतेकी द्योडीगध अेक नीगार, लीया हुस्तयानोंने इसको पकार.
 पोह आनेजगी काकर छस आनसे, के ननेजगा छ मुसलमानसे.
 अजय आलसे पोह खली नाजनीं, के मस्तीमें पांव कहीका कही.
 पोह अलकतडी गरमी पोह डामनपना, नयमें नयुकिसा येहेस अना.
 लटे मुंहपे छुटीहुह सरयसर, के अदली हो गुं माहके छधर उधर.
 पोह गीनपुंछी होटोडीमीरसी गजय, के मुंहपरथी गोया कीयामतकी शय
 कृत कानमें अेकप्याला पडा, मगर माहके पास हाजा पडा.
 पोह पीथवाज भागी पोह नरगोसका हार, पोह कमजवायके अंरु रमी मजार
 पंधा सरपे गुडा पकी अर्धशज, कमरकी लटक और मटककी पोह आल
 पोह शयनमकी अंगीया अनी तंगी सुस्त, कीनारोपे मीना अनतका दुरस्त

વોહ બાંધી હુહ ચીન પીશવાઝકી, વોહ મસકી હુહ ચાલી અંદાઝકી.
 વોહ મેહંદીકા આલમ વોહ તોડે છડે, વોહ પાંતોમે સોનેકે દોદો કડે.
 ચલી વાંસે દામન ઉઠાતી હુહ, કડેસે છડેકો ખજાતી હુહ.
 અજબ એક આલમહુએ બેસાખ્તા, કે આલમથા એક ઉસપે જાંખાખ્તા.
 કહ સાથથી ઐરબી દીલનવાઝ, લીએ સાયસાય ઉસકે નખ અપને સાઝ
 ચલી એક અગમાઝ ઐર નાઝસે, ખડી હોવે વાં એક અંદાઝસે.
 રવીશપર જોયા કર્શ ઉસકે હુઝુર, અજબસે ગાંધ બએઠ વોહ દુરદુર.
 હુવા હુકમ ગોરીકા જોયરમના, સબોને લીએ સાઝ અપને બીઠા.
 દીયા આસમાંપર જો તખલોંકો ખોંચ, હરેક થાપમે દીલ લીવા સખકા કમ
 લગી ગાને ટપા વોહ ઇસ આનસે, નીકલનેલગી જન હર તાનસે.
 અજબ તાન પડતીથી અંદાઝસે, કે બેકલથી આવાઝ હર તાનસે.
 વોહથી ગીટકડી યા લડી નુરકી, મુસલસીતથી એક ફુલ જહડી નુરકી.
 ગુલો ગુંચેકી તરેહ મહબુબથી, ખુલે ઐર મુંદે દીલકી મરગુબથી.
 ગરઝ ક્યા ફહું ઉસકા મએ માજરા, અજબ તરેહકી બંધ ગઘથી હવા.
 વોહગાનેકા આલમ વોહ હુસ્નેખુતાં, વોહ ગુલશનકી ખુખી વોહ દીનકા મમાં
 ઘડી ચાર દીન બાકી ઉસ વકતયા, સોહાના હરેકતરફ આપા ઢલા,
 દરખ્તોંકી ફુછછાંવ ઐર ફુછ વોહધુપ, વોહ ધોનોંકી સખત્રી વોહ સરસુંકારપ
 લપેટેહુએ પોસ્તોંપર તમામ, રૂપેરી સુનેરી વરક મુખ્લો શામ.
 વોહ લાલિકા આલમ હઝારેકા રંગ, વોહ આંખોંકે ડોરે નશેકા તરંગ.
 ગુલાબીસા હોળના દીવારોદર, દરખ્તોંસે આના શકકકા નઝર.
 વોહ આદરકા છુટના વોહ પાનીકા ઝોર, હરેક જનવરકા દરખ્તોંપે શોર.
 વોહ સર્વેસહી ઐર વોહ આબેરવાં, વોહ મસ્તીસે પાનીકા બહેના વહાં.
 વોહ બેડતીસી નવખત વોહ ધોમી સદા, કર્હી દુરસે કાન પડથી આ.
 વોહ રસેખુતાં ઐર વોહ મુયરી અલાપ, વોહ ગોરીકીતાને વોહતખલોંકી થાપ
 વોહ દીલપીસના હાથપે રખકે હાથ, ઉછલના વોહ દામનકા ડોકરેકે સાથ.
 નહનસાનકાહી દીલ બેસમેંથા બંદ, હુએ ગથ વોહ સુનેકે ચરંદ ઐર પરંદ.
 ગરઝ જો ખડીથી ખડી રહેગઘ, અડી જસ જગા સો અડી રહે ગઘ.
 જો પીછેથી આગે ન વોહ ચલસકી, જો બએઠી સો બએઠી ન ફેર હલ સકી
 લગી દેખને આંખ નરગીસ ઉઠા, ગુલોને દીએ કાન અપને લગા.
 લગે હલને આ વજદમેં સખ દરખત, ખડેરહેગએ દર્દ હોકર કરખત.

દરખતોસે ગીરનેલગે જનનપર, અને મીસલે આપના દીવારે દર.
 હું કુમરીઆં શયોકસે નાગજન, ભરા અશકસે બુજાવુલોડે ચમન.
 હુએ નહેરેસે સંગ પાની પીધન, પડે સારે કુવારે ઊસડે ઉછન.
 આજ્ય રાગકોભી દીવાહએ અસર, કે હોળએ પથરકા પાની જીગર.
 બધા ધસતરેહકા જો ઉસજ સમાં, હુવા સખડે દીલકા અજ્ય હાલવાં.
 લગાયા જોસ ધરકા ઉસકો તીર, લગી ખીચને આહ બદરેમુનીર.
 બંધ ઉસકો આશકકા અપને ખીઆલ, લગી રોને આંખોપે ધરકે રમાલ
 કહીકા કહીં લેહડા ઉસકો રાગ, હવાસે હું ઐર દુગી વોહ આગ.
 લગીરોને હએહએ યેહ દેખ મએમએર, નહો પાસમેર વોહ વાદશ બખએર
 વોહીજનેહો જોસે કુછ દીલકોલાગ, કે માશુક ખીન સખહએ યુજઝારઆગ
 ભજા યુજકે દીલ ઉસકા ખુશહાલો, કે હીજરાંકા ગમ જોસે દુખાલો.
 જીગરમે અગર આહકી સુજો, લગે ખાર કએસાહી ગર કુજો.
 દરખતોકે આલમસે ક્યા હોનેહાજ, જોસે વાદ શમયાદકી હોકમાલ.
 કરે યુજશનો યુજપે ક્યા વોહ નઝર, જોસે અપને યુજકી નહોપે ખબર.
 યેહ કહેકર ઊઠી વાંસે વોહ દીલરખાં, છપરખપે જલકે ગીરી મુંહ છપા.
 ખુશીકા જો આલમથા માતમહુવા, વરકકા વરકહી વોહ બરહમ હવા.
 ઉઠી વોહતો સખ ઊઠકે જલતી રહીં, તવાવક કહીં ઐર ખવાસેં કહીં.
 મેરી અકજ ધસ જલપે હએરાનહએ, કે યા રખ યેહ કએસા યુલીસ્તાનહએ
 હરેક વસ્તહએ ધસકા આલમ જુદા, જો આહોતો ફેરોહો યેહ હમઝાન ક્યા
 કબીહએ ખીજાં ઐર કબીહએ બહાર, નહીં એક તરેહપર યેહ લખલો નેહાર

દાસ્તાન બેનઝીરકીજુદાઈકે ગમમેં બદરેમુનીરને અપને હાલત તબાહ કરના.

પીલા સાકી એકજમ મુજહકો સીતાબ, કે પરદેમેં શખકે ગયા આફતાબ.
 શખે હીજરકી ફેર અલામત હુંઝ ગરજ આશકોંપર કીયામત હુંઝ.
 ગીરી જ્ય છપરખપે વોહ રશકેહર, સમોંકો કહા તુમ રહો દુરદુર.
 અકેલી વોહ રોતીથી ઝારો નઝાર, ઉસી અપને આલમમેં બેઠખતીઆર.
 ગીરે અસ્મસે ઊસકે ઘતને ગોહર, કે ધોવા ઉસી આબસે મુંહ ફૂર.
 સુખહી તો દે સાકીએ લાલાશમ, કે રોરોકે મએં રાત કાટી તમામ.
 હુવા આફતાબે અજમ જો તુલુ, ઉઝસીકા હોને ક્યા દીન શુર.

ત્રા આહના લેકે દેખા જોરંગ, કે જી આહના હોગણ વોહભી દંગ.
 બદનકો જો દેખા તો ત્રો નત્રાર, ઝોર આંખોમેં છાયા હુવાહયે ગુપાર.
 ફૂલકકી તરફ દેખ ઝોર શુકકર, લગી દીલકો ખહેજાને ધધર ઉધર.
 ત્રખાંપર તો બાતેં વલે દીલ ઉદાસ, પરામંદ હયેરતસે હોશો હવાસ.
 ન મુંહકી ખપર ઝોર નતનકી ખપર, નસરકી ખપર ના બદનકી ખપર.
 અગરસર ખુનાહયે તો કુછ ગમનહીં, જો કુડીહયે મયેલી તો મહરમ નહીં.
 જો મીરસીહયે દોદીનકી તો હયે વોહી, જો કંઘી નહીંકી તો ધુહીં સહી.
 જો સીના ખુનાહયે તો દીલચાક હયે, ગમઆહુદા મુખહે તરખ નાકહયે.
 નમંચુર મુરમા નકાજલસે કામ, નત્રમેં વોહી તોરા ખપ્તીકી શામ.
 વલેખીન વેહ ખુખાંકા દેખા સબાવ, કે ખીગડેસે ફુનાહો ઉનકા ખતાવ.
 નહીં હુસ્તકી ધસ તરેહભી કમી, જો ખીગડીકી બયેલી તો ગોયાખતી.
 ગરઝ ખે અદાહયે ઉનકી અદા, બલોકો સમીકુછ લગેહયે બલા.
 જો માથેપે સીને જખીં ગમસે હયે, તો વોહભીકી એકમવજે દરીઆએ હયે.
 વોહ આંખેં જો રોહહયે ખસ ફુટફુટ, તો ગોયા કે મોતી ભરે ફુટફુટ.
 તપે ગમસે ધું તમતમાતેહયેં ગાલ, કે જી રંગે લાલા હો વકતે ત્રવાલ.
 ગરેખાન સીનેપે જોહયે ખુના. તો ગોયાહયે વોહ મુખહે અશગત બરા.
 નકાહતસે ચેહેરા અગર ઝદ્દહયે, વયા આહ હોટોંપે કુછ સર્દહયે.
 અદાસે નહીં વેહભી આલમ જુદા, કે હયે ચાંદની ઝોર થંડી હવા.

હાસ્તાન બદરેમુનીરકી આહોઝારી કરના, ઝોર નજમુન્નીસાકા તસહલી દેના.

પીના સાકીઆ સાગરે ખેનઝીર, કુંસી ઘમે હીજરામેં બદરેમુનીર.
 વોહ હુસ્તો જવાની ઝોર ઊસપર વેહ ગમ, સીતમહયે સીતમહયે સીતમ!
 જહાં બયેહના આહ કરના ઊસે, બહાના નત્રાકતપે ધરનાઊસે.
 કબી ખુન આંખોંસે રો ડાલના, કીસોકો કબી દેખ ધો ડાલના.
 ખવાસોકો ટાલા ખતાના ઊસે, એકેલી દરખ્તોંમેં જના ઉસે.
 વલે ઉન દરખ્તોંમેં જીસમેં વોહ માહ, સરે શામ છુપાછુપકે કરતા નીગાહ.
 તો પહેલી પહેર દીનસે આ વાં મુશમ, ઉસી છાંવમેં બયેહ કરતીથી ગામ.
 મયા ધસતરેહ જખ મહીના ગુઝર, કે વોહ માહ મુતલક નઆયા નત્રર.
 ઝોર ઉસકા ઊધર રંગ ધટનેલગા, જીગર ખુહો મીઝગપે બઠનેલગા.

લગી રહેને તખ જાન ખેતાખમે, લગા ફરક આને ખુદે ખ્યાખમે.
 મોહખતકા સવદાસા હોનેજગા, જુનું વુખ્મ વહસ્તકા ખોનેજગા.
 સરક નેલગા પાસે નામોસો નંગ, લગા અકલ ઝૈર ઇસ્કમે હોને જંગ.
 ખમોશી ઉઠાને લગી દીલમે શૈર, જતાને લગી નાતવાનોભી ઝૈર.
 પેહ અહેવાલ દેખ ઉસકા દુખ્તે વઝીર, લગી જલકે કહેનેકે બદરે મુનીર.
 તુ વોહ હચ્ચે કે સખે તઇ દે વકુક, કીધર દીજગયા તેરા અચ્ચે ખેવકુક.
 ખુસાફરસે કરતાહચ્ચે કોઇભી પીત, મસલહચ્ચે કે જોગી હચ્ચે કીસકે મીત.
 અઝી ચાર દીનકે પેહ હચ્ચે આશના, મીલા દીલતો આખીર ફરેહચ્ચે જુદા
 કબી આસયાં ગહે ઝમીકે હચ્ચે પેહ, જહાંબચ્ચેકેહચ્ચે બસ વહીકેહચ્ચે પેહ.
 તુ ખુલીહચ્ચે કીસ બાતપર અચ્ચે જુતા, ખખર લે દીવાની તુજલે ઝખહુવા.
 મુનો જાની અપનેપે કોઇ મરે, તો દીલ પહેલે અપનાભી સદેકે કરે.
 અગર આપ પર કોઇ શચ્ચેદાનહો, તો ફેર ચાલીચ્ચે ઉસકી પરવા નહો.
 વોહ ખુશહોગા અપની પરીકો લીચ્ચે, અબસ ઊસપે બચ્ચેકેહો તુમ જીદીચ્ચે.
 તુમહારી ઉસે ચાહ હોતી અગર, તો અબતક વોહ તુમકો નઆતા નઝર.
 લગી કહેને તખઉસકો બદરે મુનીર, કેમુનતીહચ્ચે અચ્ચે મેરી દુખ્તે વઝીર.
 કીસીકી બદી તુ નકર અચ્ચેબહચ્ચે, કે ઉસકા ખુદા આલીમુલ ગચ્ચેબહચ્ચે.
 વોહ અપને દીલાસે તોહચ્ચે નેકઝાત, હુઇ ઉસપે ઝ્યા જાને ઝ્યા વારેદાત.
 હુવા કચ્ચેદ યા આને પાયા નવોહ, ગચ્ચે ઇતને દીન અબતક આયાનવોહ.
 મુજલે રાતદીન ઉસકા રહેતાહચ્ચે ડર, પરીને સુની હો ન યાંકી ખખર.
 ન બાંધાહો ઊસકો કીસી સચ્ચેદમે, કીયા હોન ઊસકે તઇ કચ્ચેદમે.
 પરીને કહીં તચ્ચેશખા લાફમે, દીવાહો નફેકે ઉસકો કોહ કાશમે.
 પરીસ્તાનસે ભી નીકાલા નહો, કીસી દેવકે મુહમેં ડાલા નહો.
 ન મીઝનેકે દુખ ઉસકે મચ્ચેને સહે, મગર અપને જીસે વોહ જીતારહે.
 પેહ કહે હાલેદીલ અપના રાનેજગી, ગોહર આંસુઆંસે પીરનેલગી.

દાસ્તાન ખેનઝીરકો કુવેમેં ડાલતેહુચ્ચે,

ખવાબમેં દેખના બદરેમુનીરકા.

પીતા સાકીઆ જામે જમસે વોહ મુલ, કે ગાયબકા અહેવાલઝાહેરહો કુલ.
 કીસીકે તુ આ કામ ફરખુદાશલ, કેઆખીરપેહ દુનીઆહચ્ચે ખ્યાખ્યાખીઆલ
 ઝસા લગ ગઇ આંખ ઈસ હાલમેં, તો દેખા ફસા ઉસકો જાજાલમેં.

કઠાને દીખાયા અઘળા ઉસકો ખવાય, કે દુશ્મન નદેએ વોહ હાલે ખરાય.
 યેહ દેખી કે સહિરાહએ એક લકડો દક, કે રસ્તમ જીસે દેખ હોળએ રૂક.
 ન હનસાં વહાંહએ ન હએવાનહએ, રૂકત યક કરે દસ્ત મએદાનહએ.
 મગર ખીચમેં ઉસકે હએ એક કુંવા, કે ઉઠવાહએ આહોંકા વાંસે ધુવાં.
 કુંવેકા હએ મુંહપદ ઊસસે અડી, કમ લાખ મનકો હએ એક સીલપડી.
 નીકલતીહએ આવાઝ બદરેમુનીર, તેરી ચાહેગમમેં હુવાહું અસીર.
 મએંબુલા નહીં પુજહકો અએમેરી જાન, કરેં ક્યાકે મુજહ પરહએ કએદે ગીરાં
 પર ઇસ કએદેભી તેરા ધ્યાનહએ, રૂકત તેરે માંજનેકા અરમાનહએ.
 તુ અપની જો મુરત દીખાવે મુજહ, તો ઇસ કએદે ગમસે છુપવે મુજહે.
 નહીં મુજહકો મરનેસે કુછઅપને ડર, યેહ ગમહએ કેતુજહકો નહોવે ખખર.
 પુજહે કાશ ઇસ વક્તમેં દેખલું, જીમએં અગર તેરે આમે મરેં.
 વલેકીનહએ યેહખામ મેરા ખીઆન, નહીં વસ્ત મુમકીન બગએરઝ તીસાલ
 કોઇ દમકા મેહેમાનહું આજકત, ઇસી ચાહમેં જનએગા દમ નીકલ.
 યેહ સુત વારેદાતે શહે “બેનઝીર”, જો ચાહે કરે ખાત “બદરેમુનીર”.
 યેહ હરગીઝ મયસર ન આઈ ઉસે, કઠાને ન ઉસકી સુતાઇ ઉસે.
 યકાયક ગઘ આંખ હતનેમેં ખુલ, ભરે અશ્ક રૂપસારપર આએ દુલ.
 ન વોહ ચાહે દેખી ન હમરાઝ વોહ, પડી કાનમેં ફેર નઆવાઝ વોહ.
 સદા અપને ધુસુકી સુત ખવાયસે, ઉઠી બાવલી જાને બેતાબસે.
 કહા ગો કીસીસે ન ઉસને યેહ ભેદ, વલે જ્યું મહે સુખહે ચેહેરા સુફેદ.
 દુલે મુંહપે આંસું હુવા ખસકે રંજ, છુપે ચાંદનીમેં સીતારોંકે ગંજ
 વોહ માહતાબસા ચેહેરા હો ઝંદ ઝંદ, સરાપા હુવા શીડલે અંદોહો દંદ.
 ઝખસ આહે પીનહાંસે ધુટને લગી, તો મુંહપર હવાઇસી છુટને ભગી.
 મીઝા વોહ નીકેલી જો થી તેઝસી, હુધ અશ્કે ખુનીસે યુજરેઝસી.
 ભી અંખાસા કથા જો રસ્કે અનાર, નીકલને લગે ઉસસે શોલે હઝાર.
 જહીં ઊસકી આહોંસે ફૂલ સુરતે, હાં સખ વોહ મીટીકી જ્યું મુરતે.
 છુપાયા બહોત ઊસને પર હમનશીં, છુપાએસે આતશ છુપે હએં કહીં.
 કીસીકી કીસીસે જો હોતીહએલાગ, બગએરઝ કહે ઝીર લગતીહએ આગ
 ખવાસેં કહ વોહ જો હમરાઝથીં, બડી ખીદમતોંમેં સરઅફરાઝથીં.
 કહા ઉનસે રોરોંકે અહેવાલે ખવાય, રૂલાયા ઉન્હેં પડે ગમકી કીતાબ
 સુન્ની જખકે નજમુત્રીઆને યેહ હાલ, હુધ બેકરાઝી તખ ઉસકો કમાલ.

હાસતાન નજમુન્નીસાફા જોગન હોકર બેનઝીરફી તલાશમેં નીકલના.

લગી કહેને વોહ હું ન આંસુંબહા, તેરે વારતે મય્યેંને સખ દુખસહા.
 બસ અખ સર બ સહેરા નીકલતીહું મય્યેં, ઉસે હુંદજાનેકો ચલતીહું મય્યેં
 નો બાકીરહા મુઝહમેં કુછ મેરા દમ, તો ફેર આંકે મય્યેં દેખતીહું કદમ.
 બગર મરગહ તો બજાસે મુછ, તુ હું જાનીઓ મુઝહપે સદે હુછ.
 કહા શાહઝાદીને બસ અય્યે રશીક, હુછ મય્યેંતો હસ આહે ગમમેં ગરીક.
 બલી સંગી અપની નખો જાન તુ, કે વોહ હય્યે પડી ઝૈર હનસાન તુ.
 રસાહ તેરી ઝકું કે હોવેગી વાં, મુઝહેબી ન દે હાથસે મેરીજાં.
 મય્યેં જીતીહું ઊસ આસરેપર ફકત, કે હોનાહય્યે તુઝહસે મેરા ગમ બલત.
 બગર ના મય્યેં રૂકરકે મરજાગેગી, હસી તરેહ જીસે યુઝર જાગેગી.
 કહા ઉસને ઝ્યા ફીજીયે ફેર બલા, પડી સરપે વેહ નાગહાની બજા.
 મય્યેં હસિપરકકા વેહ નસગજીધી ડ્યોબા, તેરેગમસે આનેલગા મુઝકો હમ્બોલ
 તુઝહે દેખના હું ગવારા નહીં, હસ આંદોહકા મુઝહકો યારા નહીં.
 મેહ કહે ઊસને રોરો ઊતારા સીંગાર, કીયા અપની પીથવાઝકો તારતાર.
 ગરૈબાનકો મીસલે યુલ આક કર, દીયા ખાકપર ફેંક હધર બધર.
 ફેર આય્યે જોકુછ ઉસને હોશાહવાસ, સજા તનપે જોગનકા ઉસને લીખાસ
 મહેન સમ્બેલી ઝૈર ગેરવા ઝોડ ખેસ, ચલી બનકે સહેરાકો જોગનકા મેસ
 કહ સેર માતી જલા રાખકર, ભભુત અપને તનકો મલા સરખસર.
 મહેન એક લહેગા ઝરીખાફકા, વોહ પરદા બના ઉસ તને સાફકા.
 ઝરીકે દુપટ્ટેસે છાતીકો બાંધ, બદનકો છુપા ઝૈર ગાતીકો બાંધ.
 ઝમરશદકે મુંદરે લગા કાનમેં, કે જ્યુંં સર્વે યુલહો યુલીસ્તાનમેં.
 ગલે ખીચ ડાલ અપને બાલોંકે તંબ, પરૈશાન કર અપને બાલોંકે તંબ.
 ઝઝીકા બના હજકા સરપર રખા, કીયા સુંબલીસ્તાનકો જગમગા.
 લટ્ટે દેકે બલ દોશપર માડદી, વોહ બાગેંસી શખદેઝ પર છોડદી.
 મય્યેં ગમસે આંખોંકો કર લાલ લાલ, રખા ચશ્મમેં ખુનેદીજકો નીકાલ.
 ઝમરશદકી સુમરનકો હાથોંમેં ડાલ, ઝૈર એક બીન કાંધેપર અપને સંબાલ.
 ના મનકેધે મનકે જીનહેં કર દુરસ્ત, મહેન અપને મનકેસે આલાકો ચુસ્ત.
 બલી બનકે જોગનબોહ બાહેરકે તંબ, દીખાતીહુછ હાલ હરહરકે તંબ.

વૃદ્ધે સોઝે દીલકા અયાં મુંહસે હાલ, ઉડાવી ચલી અપગી આલિસે રાત.
 ઉસ આઘનારકા કરેં ક્યા બયાં, સકા રાખસે ઝૈર ચમનકી વહાં.
 કરે હુસ્નકો કીસ તરેહ કોઇ માંદ, છુપેહઅે કહીં આક ડાલેસે ચાંદ.
 છુપાનેકો સાંગ ઉસને નોનો કીઅે, ગરઝ હુસ્નને ઝૈર જહવેદીઅે.
 શયે તીરામેં કહેશ્ચાને ફલક, વોહ માતીકી મઅેલી વોહ તનકી દમક.
 ઝરીકા વોહ હલ્કા સર ઉપર ધરે, કે જીં શયમેં કોઇ મુગઠૂં કરે.
 ઝમાનેકે, ભાઇ નો ઉસકી અદા, તો ઉસ રાતપર દીનકો સદે કીયા.
 કરે નો કે તકવીમે દીલસે હીસાબ. કહે સુખજામેં ગયા આફતાબ.
 વેહ બર્ફ ઝૈર વેહ અથે સીયાહઅે અગર, તો ઘમાને ઉશ્શાક હોવેંગે તર
 ઝમરરદકે મુંદરે વોહ ઈસ આતપર, કહું ક્યા કે જઅેસે ખુલે કાનપર.
 વોહ મુંદરે વોહ તન ઉસકા આગીસતગી, હુઇ હુસ્નકી ઝૈર ખેતીહરી.
 ઉડે સખઝઅો યુઝકે દેખ ઉસકો હોય, વોહ દોનોંહઅે ઊસકે હલકા બગોશ
 ન ઝરકર સફાઈકો ઊસ ગોશકી, ઝમરરદકો ઊસ ગોશકી લવ લગી.
 જખ અઅેસે કીસીકે લમેં જાકે કાન, ખડે ડ્યુંન હરદમે ઝમરરદકી શાન.
 વોહ માતીકે માલે વોહ મુંગેકે હાર, યુલે નસતરનકી ચમનમેં બહાર.
 યુલાખીસી વોહ નરગીસે શુખરંગ, ભરે જીઅમેં લાલાને લાલેકા રંગ.
 વોહ ટીકા ખીંચા સુખ માથેપે ધું, પડે નુરપર લાલકા અડસ જી.
 અદા ઉસકી દેઅે નો આશક કલુ, તો રોયા કરે ચઅમે વોહ લહુ.
 વોહ ખીન ઊસકે કાંધેપેથી ખુશનુમા, ચલે જીં કોઈ મસ્ત રીશા ઉઠા.
 દયારે મોહઅતમેં મહેકીથી વોહ, નથી ખીન અશરતકી દોહકીથી વોહ.
 નથી ખીન થે કુમકુમે રંગકે, વયાથે મુખ બહેરે આહંગકે.
 સો વોહ ખીન કાંધેપે રખ હું ચલી, કે લાવે કોઇ જઅેસી ગંગાજલી.
 હરૈક તારથા ખીનકા રોંદે નીલ, વોહથી હીંદકે રાજકી સતસખીલ.
 નઆશક હઅે ઉસકે આલમપે લોગ, દીવાનાહુવા જોગ દેખ ઉસકા જોઅ
 બની જખકે જોગન વોહ હસ રંગસે, લગે ફોડને દોસ્ત સર સંગસે,
 જોહ રખસ્ત નો ઇસતરૈહ હોનેલગી, તો વોહ સાહેમે ખાના રેનેલગી.
 વોહ રોરૈકે દો અઅે ગમ હું મીલે, કેજીસ તરેહ સાવનસે ભાડું મીલે.
 જહાંતક બંધા ઉનકે રોનેકા તાર, ખહે ડુટ દીવારો દર બેકબાર.
 ખડેથે વોહ જોગનકે ચવગીરુલ, વોહ રોરૈ હઅે શખનમ આલુદા યુલ.
 નદેખા કીસીને નો કુછ અખતીઆર, કહા હકકો સોંપા વુજહે લે સીધાર.

ચલી જીમતરેહ પીઠ અપની દીખા, ઉસી તરેહ દીખવા હમેં મુંહ ફેર આ.
 કીસીને કહા બુલીઓ મન મુગ્ધે, ખુશકે તહં મએને સોંપા પુગ્ધે.
 કહાઉમને ખએર અબતોળતાહું મએ, તો મીલતાહું એતો ઊસકોલ્લાતીહું મએ
 પુમહેંભી ખુશકો મએ સોંપા સુના, મેરા અખરીઓ તુમ કહા ઐર સુના.
 જુદા હોકે અલકારસા રોતોફો કોડ, ચલી અપને ધરખારસે મુંહકો મોડ.
 નસુધ ખુશકીલી ઐર ન મંગલકી લી, નીકલ શહેરમે રાહ જંગલકી લી.
 લીએ ખીન શીરતીથી સહેરા નવદ, તને ખાક ખાક ઐર રૂએ ગદગદ.
 કે શાયદ કોઇ શખ્સ અએસા મીલે, કે જીમસે વોહ શએદાકા શએદા મીલે.
 જહાં બએઠકર વોહ અખતીથી ખીન, તો સુનનેકો આતેયે આહુએ ખીન.
 અખતી વોહ તોગન જહાં જોગીઆ, તો વાં બએઠતી ખલક ધુળી લગા.
 ઉસે સુનકે આતાયા સહેરકો જોશ, સદાસે દરખતોંકો કરના ખરોશ.
 યુલે નગમા તો ઉસસે કરતે હઝાર, તો લેતા ગિન્હેં દસ્તો દામન પસાર.
 કહીં હલકા હલકા કહીં લખતલખત, ખડે હોકે ગીદ ઊસકે સુનને દરખત.
 અખતીથી જુજું વોહ તનતનકે ખીન, સભી ખાર સુનતેયે બનખલકે ખીન.
 નઝર તોકે પડતીથી બૂટી જડી, હરેક આલમેં શએકામેંથી ખડી.
 તમાશા નદેખાયા તો વેહ કબી, દરો દસ્ત ગશ હોપડેયે સબી.
 યહાંતક કે રાહમેં જો થે નકશે પા, વોહ બએઠેયે કાન અપને ઉધર લગા.
 યુલે નગમએ તરકી થી વેહ બહાર, કે સહેરાકે યુલ ઉસકે આગેયે ખાર.
 સુન આવાઝકી ઉસકીયાનો શીકોહ, કુછએક દખકે બએઠેયે સુનનેકો કોહ.
 નપાનીબી સુન શોર ઉસકા ચરે, કુંવેકે દરેમેં હુએ વલવલે.
 ન ચશમાહી કુછ આખ દીદા રહે, ગરેખાન કર ચાક દરીઆ બહે.
 ગાઇ તો સદા ગોશમેં આગ કે, તો સુનનેકો સોતી ઉઠી જાગકે.
 ગરેખાન કરને લગે તારતાર, સમજહ ખીનકી ઉસકે ધનસાન સાર.
 ફૂલ ખુલખુલો યુલકાકબયા હુમુમ, કે ગીરતીથી વાંડાલીઆં જહુમજહુમ.
 તઅજઘુખકાયા વાં હરેકકો મકામ, ઝખાંકા નીકલતાયા હાથોંસે ઝામ.
 ચમન કરતી શીરતીથી જંગલકે તહં, અસાતીથી જંગલમેં દંગલકે તહં.
 વેહ હરખપેયા ઉસકે દમસે તીલરમ, બંધાયા જીસીદમ કદમસે તીલરમ.
 શએરોઝ સરગસ્તા મીરલે સખા, ઉસી તરેહ શીરતીથી વોહ જાખજા.

દારતાન જોગનવર આશક હોના કીરોઝશાહ જીનોંકે પાદશાહકે ખેટેકા.

કીધર હએ તુ અએસાકીએ મુનઢિતાર, કે સહેરાસે અપાદીલહુવા ખારખાર
કોઘ ફુલસી દે ચીતાખી શરાખ, કે શહેરે મતાલીખકો પહોંચુ ચીતાખ.
વોહ દાર પીના દીઝકો જો રાસ હો, કે જીનેકી ખીમારકો આસ હો.
મુસખખખકે અસખાખ દેખુઝરા, કે ફુદરતમેહએ હસકે ક્યાક્યા ધરા.
મુકેદો સીઆહ ઊસકેહએ ઇખતીઆર, ખનાયાહએ પેહલસને લએલો નહાર
જહામેહએ અદોહ અશરત બહમ, કહીં સુખદે અએશો કહીં શમેગમ.
દારંગી ઝમાનેકો મચહુરહએ, કબી સાયાહએ વાં કબી નુરહએ.
કઝારા સોહાવાસા એક દશતયા, કે એકશખ હુવા ઊસકા વાં ખીસતરા.
વોહથી ઇતેકાકન શમે આરદાહ, અદાસે વોહ બએકી વહાં રચકે માહ.
ખીછી હરતરક આદરે નુરથી, પેહી ચાંદની ઊસકો મંઝુરથી.
ખીછા મીર્ગ છાલેકો ઝૌરલેકે ખીન, દોઝાનુ સંબલકર વોહઝોહરા જખીન.
કદારા બજનેલગી શએકમે, લગી દસ્તો પા મારને ઝએકમે,
કદારા લગા બજને એક હસકે હાથ, કે માહને કીવા દાએરા લેકે સાથ.
ખંધા ઇસતરેહકા જો ઊસજ સમાં, સખાબી લગી રક્સ કરને વહાં.
વોહ સનસાન જંગલ વોહ નુરે કમર, વોહ ખુડેકસા હરતરક દસ્તોદર.
વોહ ઊજલાસા મએદાં ચમકતીસી રેત, હગા નુરસે ચાંદ તારોંકા ખેત.
દરખ્તોંકે પત્તે ચમકતેહએ, ખસોખાર સારે મહકતેહએ.
દરખ્તોંકે સાએસે માહકા જુહુર, ગીરે જએસી છલગીસે છનછનકે નુર.
બયા પેહ કે જોગનકા મુંહ દેખકર, હુવા નુરસાએકા તુકડે જગર.
ગયા હાથસે ખીન સૈનકર જોદીલ, ગએ સાયા ઝૌર નુર આપસમેં મીલ.
વોહ સુરત ખુશઆઇ જો હસ નુરકી, દીલ અપનોપે સાએને મંઝુરકી.
હયા ખનગઈ હસ ઘડી ઇસ વમુન, ખસેરા ગએ જનવર અપના બુજ.
દરખ્તોંસે લગલગકે બાદેસખા, લગી વજ્રમેં ખોલને વાહવા.
કદારેકા આલમ પેહયા હસ ઘડી, કેથી ચાંદની હરતરક ગશપડી.
વહાંતો પેહઆલમથા ઝૌર તઝોરપેહ, તીસઉપર મઝા તુમ સુનો અએરપેહ
કે થા એક પરીઝદ ફરરખ સીયર, જીનોંકે વોહયા પાદશાહકા પીસર.
નેહાયત તરેહદાર સાહેબ જમાંલ. બરસ ખીસ ઇકોસકા સીનો સાલ.

हवापर गिजाते हुये अपना तपत, फीसी तरङ्ग जाताथा शीरोत्र अच्यत.
 वोह जाताथा करताहुवा सखेरे भाह, जिसे 'अह' कहितीथी शीरोत्रशाह.
 यकायक सुग्री 'जीनकी' लोसद्य, वहां तपतजा जिसने अपना रखा.
 लो हेप्पा तो लो गनहये अकररुडेदुर, 'के' अस्मे इलकने नदेप्पा वोह नुर.
 नत्रर करके हुस्न उसका गथ करगया, तअस्थुक 'के' आलभमें गोभरगया.
 कहा कुछ अनापशका येह भिसहये, लगा कहेने लोगीछ आहिसहये.
 पडा तुमपे छतना कहे। क्या 'जी'लोग, लीया वारते तुमने कीसके येहलोग.
 कीधरसें तुम आये कीधर नज्योगे, दया अपनी हमपरनी इरमाज्योगे.
 वोहसमजकी 'के'दीज जिसका आयाधधर, 'के'दीजकीनी रहेतीहये दीजकी'अपर.
 जसो'अपर हयेहुस्न छस्क आगहये, सदा हुस्न'अपर छस्कमें' लागहये.
 वले राग तो हये छसीमें सीता, 'के' दोनों तरङ्ग आग देहये लगा.
 कहा हंसके लो गनने हर आल हर, जहांसें तु आया अलान्न बिधर-
 कहा तप परीत्रादने वाह छ, अहोत गर्भहये' आप वल्लाह छ.
 न रोडिहो छतना भला नजोगा, अरा 'जीन' सुनके अलान्नजोगा.
 कही होते सोतांसे अपने कहे, इकीरोडो नात्रिडो अयेडे रहे।
 येह दोनों जतीई लो 'आह'म हुये, छसी लुत्तमें येहतो अहम हुये.
 गया अयेक आ सामने रेतमें, रहा अेतहो येह जिसी अेतमें.
 नत्रर हुस्नपर गाह गाह 'जीन'पर, सरापा दीज उस लअच्यते 'जीन'पर.
 रहा तनअदनका नकुछ उसको होथ, अना गुज वोह 'जु' नअथेपा अस्मे गोथ
 वोह लो गन लो थी द्यो गमकी असीर, हुवा गममें लो गनके येहनी इकीर
 नसुध धरकी ली 'अपर' न ली राहकी, नय आध'अरा सुधतो इर आहकी.
 अज्यती रही 'जीन' वोह सुज्जहो तक, येह रोता रहा शायतक अेधक.
 उधर तानपर 'जीन'के थी पहार, अंधाथा उधर जिसके रोनेका तार.
 धरी जिसने कांधेपे नय उसने 'जीन', ठीकी लेके अंगडाध अहरान'जीन.
 परीत्रादने तप पकड जिसका हाथ, शीता'जी' जीहा तपपर अपने साथ.
 अमीसें उडा आसमांकेतछ, अहोत उसने पाली नहींरेंनहीं.
 नमाना 'अपर' उसने उडाया जिसे, परीस्तातमें ला 'जी'हाया उसे.
 येह मुज्जग गया आप पास अपनेले, कहा अरत्र रज्याहुं' मये' आपसे.
 येह लो गन लोहये अेक साहेअजमाल, अरा 'जीन' सुग्रीये 'अपर' 'जी'आल.
 अहोत आप उससे उडावेंगे हत्र, अहोत 'जीन' सुन उसके पावेंगे हत्र.

કહા ગિસને વાગ્યા બહોત જુલ હય્મે, યકી રોગરંગ મુઝહો મરજુલ હય્મે.
કહા આવ જોગીજી બય્મેકો ધર, કરો રોશન અપને કદમસે યેહ ધર.
જુલે બખત બેઠેકે ઐર વાપકે, હમારે સર ઉપર કદમ આપકે.
બહોત ઉસકી તાઝીમ તકરીમ કી, જગા એક પાકીઝા રહેનેકા દી.

હારતાન શીરોઝશાહકા મજલીસ તર્જમાર કરકે જોઝનકો ખુલાસેકી.

પીઝા મુઝહો સીકી મોહબ્બતકા જન્મ, કે મોહબાનાઓમાં હુવા ધજનેઆમ.
યેહ જોગન જો બય્મેકી યરોગન હુધ, કે ધતનેમે રાત આઈ જોગન હુધ.
બખુત અપને તનપર શીતાબીસે મલ, રમ્મ અંડવેશ માહોકે શમ આઈ નીકલ
દીઆતીહુધ સાઝેદીઝ કુરસે, ઉઝલીહુધ રાજકો નુરસે.

સીતારોંકી માઝા મલેબીચ ઝાલ, વોહ પહોંચી પરીસ્તાનમે હાલહાલ.
હુધ શબ જો વોહ બઝમે અંબુમ ફરોઝ, છુપા રંગસે ગિસકે પરદેમે રોઝ
વોહ શાહને પરીસ્તાનમે મજલીસે બના, જુઝાવા ગિસે જીસકી થી યેહસના.
પરીઝાદ સારે હુએ જમા વાં, કે દેએમે તો જોગનકા ચલકર સમાં.
વોહ જોગન જો સયમુચ્ચી ઝોહરાજાબીન, મજલીસમેઆઈ લે અપનીબીન
બહોત મીઝનોસે જુઝાવા ગિસે, બદી ઇઝ્ઝેતોસે બાઝાવા ઉસે.

કહા હમહય્મે મુશ્તાક કુછ ગામય્મે, સગાં ખીતકા હમકો દીખલાહય્મે.
કહા કુછ બખાના નહીં અપના કામ, હરેક તરેહ લેતા હમે હરકા નામ.
હય્મે ખેઝાર ફરમાયશોંસે ફકીર, વલે ડયા કરે અમ હુએહય્મે અસીર.
કહા જોગી સાદેમ યેહ ડયા બાતહય્મે, કરમ આપકા હમપે દીનરાતહય્મે.
જો મરઝીહો તો તુમકા તકલીફદે, નહીં જીસમે રાઝીહો સો હમ કરે.
યેહ કહે ઉસને ઐર બીન કાંચિપે ધર, યહાતક બખતકે દીવારો ધર.
અડે રંઝિગય્મે હોશ બોએ હુએ, તઝર જોપકી વાં સો રોએ હુએ.
ગયા અંહલે મજલીસકા દીનજોગીબખત, તો જુશમા અશકઆએ સબકેનીકલ
હુધ ખીનપર ગિગલીઆં ધુંદલાં, કે હાથોંસે ઉસકા હુવા દીલ રવાં.
રવાં ઐર દવાં કરદીયા જાનકો, રૂઝાયા હરેક જીન્નો ઈનસાનકો.
હુવા હાઝપર ગિસકા જો કુછ તમાહ, વોહ આશકયા જો ઉસકા શીરોઝશાહ.
કબી સામને આકે કરતા નઝર, કબી દેખતા છુપકે ઇપર ઉંપર.

સીવુદે કબી ઝોટમેં હોડે વોહ, ખડા દેખતા ઉથકો રોરોડે વોહ.
 કબી હધર ગરધસે શીરશીરકે આ, છુપે ગિસકે મુખડેકી લેતા બલા.
 વોહ ગર કુછ નકહેતી નસુનતી ઉસે, કુન આંખોસે પર દેખ રહેતી ઉસે.
 નઝર ઉસકી જબ આન પડતી ગિધર, તો વેહ ઝૈરકી તર્ફ કરતી નઝર.
 ઉસ આનોઆમ પર વોહ શીરોઝથાહ, દીલો જનસે કરતા હરબહેઝા આહ.
 અગર કોઇ જોગનકી કરતા સના, તો આ રશક કહેતા કે ફેર તુમકો આ.
 ગરઝથી વેહ સોહબત કે મઝેં ક્યા કહું, પેહી દીલયા ગિસકા કે દેખાકરું.
 બજી પહેલી સોહબતમેં વાં અઝેરી ખીન, કે ગશકરગમે વઝે જોથેનુકતા ખીન
 સરાહા પરીઝાદે આપને, કહા કી દયા જોગીજી આપને.
 ઇસી તરેહ હૈરથબ કરમ કીજીએ, મેરા બઝમ રશકે ધરમ કીજીએ.
 સુકદમ હમારા રીઝહાના કરો, હમેં અપના મુસ્તાક જનાકરો.
 વેહ ધરખાર સખ અપકા હમે તમામ, હુએ આજસે હમ તુમ્હારે ગુલામ.
 તકલ્લુફકો મવકુફ કરદીજીએ, જો કુછ તુમકો ફરકાર હો લીજીએ.
 કહા ઉસને મતલબ નહીં કુછ હમેં, તુમ્હારા મુખારક રહે ધર તુમ્હેં.
 કહાંતુમ કહાંહમ હુવા વેહ જોસાય, વેહથી ખાત સખ અપાદાનેકે હાય.
 વેહ કહે વાંસે ઉઠી વોહ જોગન ગિધર. દીવાયા જહાં ઉસકે રહેનેકો ધર.
 લગી રહેને ઉમમેં મપોરોઝવોહ, સમજહ જીમેં કુછકુછ દીલ અક્રોઝવોહ
 કહા અપને જીસે કે સુનતાહમે જી, નઘપરાખઓ અપને દીલમેં કબી.
 ગરઝ ધરાતરેહ ગિસકા મામુનયા, કે ઉસ ગાંઠે પરીઝોંકી ખીદમતમેં જ.
 પહેર રાત તક હંસતી ઝૈર ખોલતી, હરેક આતમેં કંદથી ખોલતી.
 ખાન ખીન સખકો રીઝહાતીથી વોહ, પહેર રાતકો ધરમેં આતીથી વોહ.
 વલે ક્યા કહું હાલે શીરોઝથાહ, કેથી દીનખદીન ગિસકા હાલત તબાહ.
 નદુનીઆકી ઉસકો નદીકી ખગાર, ગિસીકે તસબ્બરમેં શામે સહર.
 ગિરીશમાકે ગીર્દ શીરના ઉસે, પતંગેકે માનીદ ગીરના ગિસે.
 બહાનેસેં હરકામેકે રોઝો થયા, વહીં કાટતી આંકે અવકાત સખ.
 ઇસી તરેહ અવકાત ખોના ઉસે, સદા ખીન સુનસુનકે રોના ઉસે.
 વોહ જોગનબી સોસો તરેહ કર અદા, હરેક આનમેં ઉસકો લેતી લુભા.
 વલે કુજબી ખાતી જો હુસને તલયા, તો આચકપે ગુસ્સા વોહ કરતી ગઝબ
 કીયા ઉસને પરદેમેં જો કુછ સત્તાલ, દીવાના કીયા ઉસકો ખાતોમેં ઝાલ.
 કબી ખુશકીયા ઝૈર કીયા ગાહ ઉઘાસ, કબી દુર યઝેઠી કબી ઉસકેપાસ.

કબી તીરછી નત્રરોંસે ધાયલ હસે, કબી મીઠી ખાતોંસે માયલ હસે.
 કબી તેજખાતોંસે મારા હસે, કબી સીધે દીલસે પકારા હસે.
 કબી હંસકે દેખા ત્રરા ખુશકીયા, કબી હોંકે ગમગીન નાખુશકીયા.
 કબી મુંહ દીખાયા છુપાયા કબી, કબી મારડાલા જુઝાયા કબી.
 લોટાંમે કબી દીલકો લટકા દીયા, કબી સાય આપોંકે જહટકા દીયા.
 વોહ હરઅંદ આંખે દીખાતી રહી, પે નત્રરોંમે દીલકો જુઝાતીરહી.
 ખીચારા પરીઝાદ વોહ સાદા દીલ, અદાએં પેહ ધનસાનકી મુતસીલ
 ઊસી તરેહ મુદત ગઇ જાન હસે, ચડી ગરમીએં હરકકી તપ હસે.
 જીગર ખુલે આંખોંસે આયા ઉખલ, ગયા જાનદીલઅંદરહી અંદરપીઘલ.
 પેહદી પરદાએં દીલસે જીને સદા, કે હએં સામ્રકી અપને અખ હંતેહા.
 જોકહેનાહએં ઊસસેતો કહે હાલેદીલ, કે અખ અપનાહએં તંગ અહિવાલેદીલ
 સંબલતાહએં અખબી તોઝાલીમ સંબલ, નહીં કોઇ દમમેં ચલામએં નીકલ
 મલા કર તુ અખ દસ્તે અફસોસકો, પડા રહે લીએં નંગો નામિસકો.
 પેહ મુન જીકા પએગામ મજબુર હો, કહા અપને નત્રદીકસે દુર હો.
 બલાસે અગર આન રહેતી નહીં, કે અખ બિન કહે જાન રહેતી નહીં.
 ગરઝ એકદીન બાત પેહ ઠાનકર, લગા ધાતપર અપને વોહ આનકર.
 નથા ઊસ ઘડી કોઇ ઇધર ઊધર, અકેલી પડી જોગન ઊસકો નત્રર.
 અકેલી ઊસેદેખ હો પેદાર, ગીરા ઉસકે પાઓંપે બેઇખતીઆર.
 ગીરા હસતરહસે કદમપર જો વોહ, તો કહેનેલગી મુસફુરા ઉસકો વોહ.
 કે હએં આજકયા પેહ ખીલાઈ કીયાસ, ગીરા ઇતના કબુ હોકે તુ પેહવાસ.
 કીસીને તેરા દીલ સતાવાકહીં, વયા જીકો તેરં લુભાયા કહીં.
 મેરે બએકનેસે અઝીયતહુઇ, કે મેહમાનાઓંસે મુસીબત હુઇ.
 ફકીરોંસે ઇતના નહો તુ ખફા, ચલે હમ બજા જા તેરોહો બજા.
 અઝીયત મગર હમસે પાતાહએં તુ, કે અખ પાંવ પડ પડ ઊઠાતાહએં તુ.
 લગા કહેને રોરોંકે શીરોઝગાહ, કે બસબસ પેહી તો કહેએ નવાહ.
 ગુમહારી સમજહને તો મારાહમેં, પેહ ખાતેં નહીં અખ ગવારા હમેં.
 સતાએં હુએકો સતાતેહો ડયા, જલે દીલકો નાહક જલાતેહો ડયા.
 હુએ તુમ નવાશીક મેરે હાલસે, શીત મએં રહા જાન ઝોર માલસે.
 તુમ અપનાસા મુઠહકો સમજહતેરે, બજા તુમકો અખ યાં કોઇ ડયા કહે.
 તુમ અએસેહી પેરદગો પેરદેહો, ગરઝ અપને આલમમેં તુમ શદેહો.

યેહુન હંસકે ખોલીવોહ કહે અપનાહાલ, કે તુ ક્યું ગીરા સરકો પાંચોપે ડાલ
કહા તખ પરીઝાદને મેરીજાં, કહાંતક કરે રાઝેદીલકો નેહાં.

બલા હીજરમેં કબતલક હું મલુલ, યુલામીમેં અપને મુઝહે કર કબુલ.
લગી કહેને હંસકે કે એક તઓરસે, સુને ગર કહાની મેરી ગઓરસે
જો મતલબ અગર મેરા બરલ્લએ તુ, તો શાયદ મુરાદ અપનીબી પાએ તુ
કહા ઉસને ફેર જલદ ફરમાઇએ, જો કુછ આપસે હો બખલાઇએ.
લગી કહેને યેહુ હએ મેરી દારતાં, કે “શહેરે સરદીપ” હએ એક મકાં.
વહાંકા જો હાકમ હએ મસઉદ શાહ, કે બેટીહએ એક ઉસકી માનીદે માહ.
જહાંમેં હએ બંદેમુગીર ઉસકા નામ, મએ રહેતીથી ખીદમતમેં ઉસકે મુદામ
બનાઇથી ઊસને અલગ એક બાગ, કે શીરદોસકાયા વોહ ચરમો ચીરામ.
મુદા બાપસેથી વોહ ઉસગ મુકીમ, સદા સએર કરતીથી બેખઓરો ખીમ
મએ નજમુન્નીસા ઉસકી દુખ્તે વઝીર, હમેશાસે હમરાઝથી ઔર મદીર.
મુદા એકદીન ઉસસે હોવી નથી, મુદાએ બગએર ઊસકો સોતી નથી.
ખુશીસે સરેકાર ગમસે ફરાગ, બરંગ ચમત રહેતીથી બાગબામ.
કીસી તરેહકા ગમ નયા ધ્યાનમેં, તરફી ખુશીકીથી હરઆનમેં.

હુઝ એક દીન યેહુ અજબ વારેસત, કે એક શખ્સ વારીદ હુવા એક રાત.
કહાંતક કહું ઊસકા કીરસા હએ દુર, નયા આદમી થા વોહ એક રશકેદુર.
ગયા ઊસપે ઉસ શાહઝાદીકા દીલ, ગએ એક દોનાં વોહ આપસમેં મીલ.
વલે ઉસપે આશક શોખથી પરી, માહબ્બતમેંથી વોહબી ઉસકી બરી.
વહાં ઉસકે આનેકી સુનકર ખબર, ખુદગનને ફેકા હએ ઊસકો કીબર.
વયા કએદમેં ઊસકો ડાલ કહી, કે મુદતસે ઉસકી ખબર કુછ નહીં.
મો મએ ખોજમેં ઉસકે જોગતહુછ, વહાંતક તો પહેલી બરોગતહુછ.
પરીઝાદ આપસમેં તુમ બેઢલો, અગર તુમ ઝરા ખોજ ઉસકા કરો.
કે શાયદ મદદસે તુઝહારી મીલે, તો ફેર આરહુબી તુઝહારી મીલે.

દીલ આબદહો છોકો આરામહો, તુઝહારાબી ઈસ કામમેં કામહો.
કહા તખ પરીઝાદને હાથલા, અચુઝા દીખાઇ કે ઈતરા નજન.
કહા ફેર યેહી કુછ નહીં માહજબી, લગી હંસકે કહેને નહીરેનહીં.
યેહુ સુન કઓમકો ઉસને અપની ખુશા, તકબુદસે સબકો સુનાકર કહા.
કે જાઓ ઔર હુંહો કરો મત કમી, કે હએ એક પરીસ્તાંમેં કએદ આદમી
જો તુમમેંસે લાવેમા ડોઢ ખબર, જવાબીરકે ફુંગા લગા ઉસકે પર.

યેહ સુન અપને સરદારકા કલામ, લગે જીસ્તેજો કરને વોહ મુખ્કો શામ.
હુવા નાગહાં એકકા વાં યુઝર, જહાં કચ્છમેંયા વોહ ખસતા જીગર.
વોહ રોતાથા જો નાજા ઝૈર આહસે, તો કુછ હસકો આહ સહ આહમે
કહા કુછતો મીતતાહમે યાંસે સુરાગ, કે આતીહમે યાં જોએ યુલઝારેયાગ.
વોહ ચોટકો જો દેવયે જીવજન, લગા પુછને કીસકો હમે યેહ સદા.
કહા “માહરૂખ” કા હમે કચ્છેદી યહાં, કુવેમેં તડપતાહમે એક નવજ્યાં.
યેહ તહકીક કર ઝૈર લે વાંકા ભેદ, હડા શહેરકો અપને દેવે સુકેદ.
કીયા જોકે શીરોઝશાહકા સલામ, જો કુછ દેખ આયા સુનાયા તમામ.
કહા મેરા મુજરાહમે અખ લાઈએ, જો દેને કહાથા સોદીલવાઈએ.
જો માગુઝથા વાંકે ધનઆમકા, જવાહીરકે ઊસકો હીમે પરલગા.

હાસ્તાન પચ્ચેગામ લેજના શીરોઝશાહકા માહરૂખ પરીકો.

યેહ ભેજ ફેર હસે માહરૂખકો પયામ, કે કુવંઝીસ્ત ફરતીહમે અપની હરામ.
ખની આદમીકો તુ ચારીસે જા, છુપાઈએ તુને કીયા હામે ક્યા.
તેરે ખાપકો ગર લીપુ તેરાહાલ, તો ક્યા હાત તેરાહો ફેર અમે છીનાલ.
અઝીઝ અપની રખતી નહીં જનકો, અબી આદે કુંકું પરીસ્તાનકો.
તેરા રંગ ગએરતસે હડતાનહીં, તુજરૂ ક્યા પરીઝાદ જીડતાનહીં.
હમારા નહીં તુંજહકો ખચ્ચોકો ખતર, લગી રખતે ધનસાનપર તુ નઝર.
ભલા આહતીહમે તો ઊસકો બીકાલ, કુવેમેં જીસે તુને રખ્યાહમે ડાલ.
ઝૈર હસકો કસમખા કે ફેરકર કેહીં, લીયા નામ હસકા તો ફેર તુ નહીં.
ગયા માહરૂખકો યેહ શરમાન જખ, હુઈ ખચ્ચોકસે વોહ પરશાન તખ.
કહી મુજહસે તકસીર અખતોહઈ, કહો હસકો લેજએ યાંસે કોઈ.
અગર ઊસકો ફેર યાં જો લાઈ કબી, તો ફેર કુંક હીજો પરીસ્તાં સળી.
પર ધતના યેહ એહસાન મુજહપર કરો, કે હસકા પરીસ્તાંમે ચરચા નહો.
ઝિરે ખાપકો યેહ નહોંવે ખખર, મુજહે મારડાલેગા વોહ સરખસર.
યેહ સુનકર જવાખઊસકા શીરોઝશાહ, ચલાહસતરફ જીસગઆયા રોહમાહ.
સરે ચાહપર જખ વોહ પહોંચા શશીક, કહા ઉનકોથે વોહ જો ઊગફેરશીક.
કે યેહ સંગ ઊખડે યહાંસે હલે, કીસો તરૈહ છાતીસે પથર ટલે.
ખડેથે જો વોહ દેવ મીસલે પહાડ, કીહોંને દીયા અપને સીંગીકો ગાડ.

વોહ ગથયર જોયા કોહસા સંગેગહ, દીયા ફેંક વાંસે ઉસે મીસલે કાહ.
 વોહ બાદલસા કડકા જોહિસ ચાહસે, તો એક નુર ચમકા શમે માહસે.
 અંધેરેસે ઉસ ચાહકે ઉસકા તન, નઝર પું પડા જ્યેસા કાલેકામન.
 વોહ મન ડાલે ઉસમેં પડાયા જો વાં, ફહા ઊસ પરીઝાદને ઉસકો હાં.
 નીકાલો અમાનત ઉસે હસ નમત, કે લેતહ્યેં પો મુસ્કરી જીસ નમત.
 તુમહેં એહલીયાત ઉસકી અબહ્યેં તુરર, કેસમજાં હસેઅપની પુતલીએ નુર

હારતાન કુવેંમેંસે નીકલના ખેનઝીરકા.

કદહ બરકે લા સૌકીએ ખાતમીઝ, કુવેંસે નીકલતાહ્યેં પુસુક અઝીઝ.
 ગએ દીન ખીઝકે ઝ્યાર આઈ બહાર, મએ લાલચુંસે દીખા લાલાઝાર.
 ગુલાબી ચમકતી દીખાદે મુજહે, સમા કોઇ અએસા દીખાદે મુજહે.
 કે વો માહેતાખા કુવેંસે નીકલઝ મનાઝીલકો અપને શીરે બર મહલ.
 કોઇ દેવથા વાં સીંકદર નીઝાદ, કુવેંમેં ઊતરકર બહસમે મુશદ.
 ઉમે પું કુવેંસે લેઆયા નીકાલ, કે ફવારા જીં આપકો દે ઊઝલ.
 લેઆયા વોહ જીં ખીઝર સોઘાતસે, નીકાલ આપે હએવાંકો ઝુલમાતસે.
 હએ મસ્ત ઉસ તાઝાપોસે વોહ યુલ, કે નીકલા વોહ મંજુલસે માનીદે યુલ
 અંધેરેસે નીકલા વોહ રૌશન બયાં, કે હરફેંસે જીં હોવે મઅમી અયાં.
 વોહ જીતાતો નીકલા વલે હસ તરેહ, કે ખીમારહેા નઝામેં જીસ તરેહ.
 ઝેબસ ઉપર આનેકાયા ઊસકો ગમ, જખ આયાનો બરતાયા ઊપરકા દમ.
 જમી ખાક તનપર બરંગેઝમીં, ગડા જએસે નીકલે હએ પુતલા ફહીં.
 ન આંખોમેં તાકત ન તાપો તવાં, કે જીં ખુશકહો નરગીસે પોસ્તાં.
 વોહ તન સુખ જોયા સો પીઝા હુવા, વોહ જોડા જોયા સખઝ નીકલા હુવા.
 વોહ સરમેં જોથે ઉસકે મંજુલસે ખાત, હએ લાગડીસે વોહ તનપે વખાલ
 ફકત પોસ્ત બાકીયા યા ઊસ્તખાં, નથા ખુનકા રંગબી દરમીયાં.
 બદનસે રંગોડીથી અએસી નમુદ, કે હલજહા હો જીં રેસમાને કચુદ.
 બદન ખુશકો ઝદેહસતરેહયા વોહ યુલ, ખીઝાં દીઘ હો જીસતરેહ બગેં યુલ
 વોહ નાખુન જોથે ઉસકે મીસલે હીલાલ, સો વોહ હોગએ બડકે બદરે કમાલ
 ચેહ દેખા જો અહેવાલ ઉસકા તખાહ, તો રોતાહુવા જહદ શીરોઝ શાહ.
 ખીઠા તખ્તપર અપને ઉસકો વહાં, લેઆયા વોહ બએકીથી જોગન જહાં.

રાખા તખ્ત એક જાપે ઊસકા છુપા, કહા કેર પેહ જનકરેકે નજમુન્નોસા,
 ચલ અપ તુ કે મઝેં ઉસકો લાયા વહાં, પેહ સુનતેહી ધબકડે પોલી કહાં
 દીવાનીથી અઝાપસ વોહ ઉસ નાંવકી, ન સરકી રહી સુધં ન કુછ પાંવકી.
 કહા ચલ કહાંહમે ખતા તુ મુઝહે, ઝરા ઉસકી સુરત દીખા તુ મુઝહે.
 કહા સમ્મ કીન્ને ઝરા થમ રહો, કે શાદી બડી હમે કહીં ગમ નહો.
 જુમે હુઝતીહો સોહમે પેહ વોહી, તો કહેનેલગી હાં વોહીહમે વોહી.
 પેહ કહે ઝૌર લે હાથમેં ઉસકા હાથ, લે આપા વોહ નોગનદ્રા વાંસાયસાથ
 ગયા આપ ઉસ તખ્તપર બએઠ અઝૌર, દીખાવાઝમે ઝૌર કહાકર તુ ગઝૌર
 પેહ કહે ઝૌર ઊસ તખ્તકે પાસ આ, કહા અમે પરીઝાદ તુ ઊઠ ઝરા.
 કે ઉસ તખ્તકે ગીર્દ એક દમ શીર, બઝાએં મઝેં દીલ ખોલકર ઉસકીબુ-
 કહા ઉસને તખ્ત અપની ચોડી દીખા, અરેદેવ કહું તુ દીવાના હુવા.
 કહા ઉસને હંસકર બજા દેખતો, તુ હસખાતપર મેરે સદેકેલી હો.
 ગરઝ વોહ પરીઝાદ નીચે ઉતર, ખડા હોગયા તખ્તતમે હો ઉધર.
 પેહ ઉસ તખ્તકે ગીર્દ શીને લગી, બઝા ઉસકી લેલકે ગીરને લગી.
 ગલે લગકે રોનેલગી ઝારઝાર, કીયા અપને તન મતકો ઉસપે નીસાર.
 વોહદેખા નો દુક આંખઝીકા બેનઝીર, તો નજમુન્નીસાહમે પેહદુખ્તેવઝીર
 કહા તુ કહાં ઝૌર કીસકા પેહનોગ, કહાં પેહ લાખાસ ઝૌર કહાંતુમ પેહલોગ
 કહા તેરે ગમને દીવાના કીયા, કે આલમસે અપને ખોગાના કીયા.
 બગલ ખોલકર દોનોં આપસમેં મીલ, વોહ ગયા કીએ દેરતક મુતસીત.
 બયાં દોનોં અપના નો કરને લગે, ઝરે અસ્કસે અસ્મ બરને લગે.
 કહીં સરયુઝીસ્ત ઊસને ઉસ દમતલક, કે હસતરેહ પહેંચિહો તુમ હમ તલક
 પેહ સુન બેનઝીર અપને દીલસોઝસે, લગા શાદોને ઉસી રોઝસે.
 કીયા એકદીન તો ઉન્હોંને મકામ, ચલે દુસરે રોઝ વોહ વસ્તે શામ.
 ઉડે તખ્તપર બએઠકર વોહ ઉધર, કે થા નકશે મતલુખ ઉતકા જુધર.
 વોહ નોગન વોહ શીરોઝશાહ ઝૌર વોહમાહ, ચતેતખ્તપર બએઠ ઊપરકીશાહ
 પડે હરકે મતલુખ એપસ સોચકર, તો બેકસહો બએઠે મુસલસકે ધર
 મુરખખા નશીંથી વોહ “બદરેમુનીર”, વહાં ઉસકો લાઇ વોહ દુખ્તે વઝીર.
 ઉતારા ઉન્હીં દરખતોંમેં વોહ તખ્ત, દોખાગ ખુલે ઉત દરખ્તોંકે બખ્ત.
 અકેલી ઉતર વાંસે આઇ ઉધર, લીએ સોગ બએઠીથી વોહ માહ ઉધર.
 યકાયક નો વોહ આ કદમપર ગીરી, તો ચાંકી વોહશાહઝાદી ઝૌર કુછડરી

ફેર આખીરેકા દેખાતો તોગનહ્યે વોહ, મેરે દોંગમકી બરોગનહ્યે વોહ
કહા હાએ નજમુન્નીસા તુ હ્યે જાન, અરી તેરે સદેકે મેરી મેહરબાન.
હમેં તેરે મીલનેકી કબ આસથી, કે જીનેસે અપને હમેં યાસથી.
ખંદોત હસને આહા કે હોવે ખડી, ખડીહોતે હોતે વહીં ગીરપડી.
કહા ગમમેં મુજહોકો અકાકતનહીં, અરી ક્યા કહું મુજહમેં તાકતનહી.
બનાએં લગી લેને નજમુન્નીસા, લગી ગીદ શીરને બરંગે સખા.
હમેં શાહઝાદેકા થા હાજ વાદ, તો દેખા તો હસમેંની હ્યે યાં ઝીવાદ.
ન બરકી વોહ રોનક ન વોહ હસકા હાલ, યુલોસે લગા દોલતતક પાએમાલ
પડે સારે બેદાશૂત દોવારોદર, મહેનકો તો દેખા તો વૃથાસા ધર.
ખવાસેં જોથી પાસ વોહ નાઝનીં, સો મએલી કુએલે કહીંકી કહીં.
ન ચોટી યુધીં ઐર ન કંધી દુરરત, તો આલાકથી બનગઈ વોહબી સુસ્ત.
હરેક અપને આલમમેં દેખો તો રંગ, ઉગ રંગ બેહેરેકા મીસલે પતંગ.
ન આપસમેં ચોહજેં નવોહ ચહચહે, નગાના બજના નવોહ કહેકહે.
ગમ આલુદા હરએક અરો નઝાર, નઆરામ જોકો નદોતકો કરાર.
તો બએઠી તો ગેના તો ઉઠી તો ગમ, ગરઝ બએઠતે ઉઠતે ઉગવે સીતમ.
અનન સારે વીરાનસે હ્યે પડે, શજર યુતકે એક જહાડસે હ્યે ખડે.
તો ખુદહ્યે તો હએરાન બીમારસી, કે જુ' ઝદે યીચેકીહા આરસી.
ન તાંગા તયાં ઐર નહેચો દવાસ, ઝઘડો નહીકે ઐર પરેચાં ઉદાસ.
પેહ દેખ હસકા અહેવાલ નજમુન્નીસા, જલીશગાકી તરેહ આંમું બહા.
બલેકીન મહેલમેં પડીજબ પેહ ખુમ, કીયા મીસલે પરવાના હસપર હુજુમ.
મુની એકસે એકને પેહ ખબર, મુબારક સલામત હુધ યકદીગર.
કોઇ યુએચેકી તરેહ ખીલને લગી, કોઇ દઓડકર હસમેં મીલને લગી.
ટકે કોઇ સદેકે લાને લગી, કોઇ સરસે રોડી છુવાને લગી.
કોઇ આઈ બાહેરસે ધરસે કોઈ, ઉધરસે કોઇ ઐર ઉધરસે કોઇ.
હકીકત લગી પુછને આ કોહ, લગી કરને આપસમેં ચરચા કોઈ.
હુવા સરો હસકે ઝેખસ ઇઝદેહામ, લગી કરને ધખરોકે સખકો મલામ.
કહા બીબીઓં કલ કહુંગી મએં હાલ, કે અબ રાહકી માંદગી હ્યે કમાલ.
વોહ આંબોહ જબ કુછ હુવા બરતરક, તો ફેર દેખ નજમુન્નીસા હરતરક.
કહા શાહઝાદે તો આતે નહીં, ધધર અપની તથરીકે લાતે નહીં.
ચલો ચલકે આરામ ટુક કોજએ, કુછ એક નુમસે કહેના હ્યે સુતલીજએ

ગાંધીજીને ખીજવતમે બદરેમુનીર, કહા લેંકે આપા તેરા બેનઝીર.
 તઅજબુઅમે પુછા કે સચમુઅ હમે યેહ, વયા છે ડાંકો મેરે કુછ હમે યેહ ?
 કહા મુજહુકે સંગદે ઉસ જનકી, ગતવ કહેને વાલી મએં કુરઆનકી.
 યેહ સુનતેકી પહેલેતો ગચ કરગઇ, કહેતુ કે હમેરતમે બસ મરગઇ.
 નચાએ ખુશીકી ખખર વકઅવક, નહીં મુંહપે કહે બએંકતી બેચડક.
 કહા કચું કે જાઈ કહા હસતરેહ, વોહ સખ કહેદીયા હાલયા જીસતરેહ.
 કહા ફેરકે દોનોં કહાંહએ ? કહા, દરખતોમેં ઉનકો રખા હમે છુપા.
 તેરા કમેદી જાકર છુડાલાઇહું, પર એક ઝૌર બંધવા ઉડાલાઇહું.
 અજબ વડતમે મએં હુમથી જુદા, કે દીનખરકો તેરે દીયા જા મીલા.
 મગર એક આ યેહ પડી મેકસી, કે મએં તેરે ખાતીર બલામેં કુંસી.
 સો અખ એકકોતો લે આતીહું મએં, હવા દુનરકો બતાથીહું મએં.
 યેહ સુન શાહઝાદી હંસી ખીજખીજા, કહા ક્યા બેગતી હમે નજમુન્નીસા.
 અરી એકહી તુ પડી કહેર હમે, કહીં તુ હમે અમરત કહીં ઝંહેર હમે.
 અજ અખ યોઅલે બસ ઝીયાત નકર, શીતાબી ઉન્હે જંકે લેઆ હધર.
 કહા ફેર પરીઝાદે રખર, બગએરઝ કીસીકે કભી હોગી તુ.
 કહા વોહ તો અએસા દીવાના નહીં, વોહ ઈસ ખાતકો ક્યા કહેગા નહીં.
 અગર દોલમેં કુછ તેરે વસવાસ હમે, નહીં દુર વોહભી તેરે પાસ હમે.
 ઝરા પુછ લીએ તુ ઈસ ખાતકો, કે વોહ રખર ઉસકે હો યા નહો.
 યેહ સુનકર શીતાબી ગઇ વોહ બીગાર, લાંબા જંકે આહેરતા ઉનકો પુકાર.
 છુપાએ હુમે લા ખીઠાયા વહાં, વોહ ખીજવતકા જો થા કદીમી મકાં.
 કેરે બસસે યેહ પુછા કે અએ બેનઝાર, કહે તુ ચલી આઇ બદરેમુનીર.
 કહા ખએરહએ તુજહકો રરકે અમન, છુપીહએ કહીં ભાઇસેભી બહન.
 મેરા જનનો માન બસપે કુરઆનહએ, કે બસકે સખઅસે મેરી જનત હએ.
 મેરા યેહ તો હમદમહએ દીન રાતકા, મુજહે ઉસસે પરદાહએ કીસખાતકા.

હારતાન બેનઝીર ઝૌર બદરેમુનીરકે મીલનેમેં ઝૌર બાપકો શાદીકા ખત લીખનેમેં.

મેરે મુંહસે સાકી લગાદે શીતાબ, કે મીલતેહએં બાહમ મહેા આફતખ.
 યેહ સુનસુનકે ખાતેવોહ પરદા નશીન, ચલી આઇએક નાઝસે નાઝબીન.
 હવાસેં જોફેર આકે બએંકીવોહ પાસ, શીર આએ ગોસા ઉસકે હોશિહવાસ.

નગરસે નગર નો મીલી એકબાર, કીએ ચરમકે લાલો ગૌહર નીસાર.
 ઈંતર અરક ખુતી ઉધર ચરમ નમ, હસે ઉસકા ગમ ઔર ઉસે ઇસકા ગમ.
 નવોહ રંગ ઉસકા નવોહ ઉસકા હાલ, તને ઝંદ ઔરથા રૂપે લાલ લાલ.
 બહમ દો ખીત્રાંદીદા ગુલઝારસે, મીલે જાએસે ખીમાર ખીમારસે.
 અજબસોહબત આપસમેં ઉસદમહુઈ, કે અએસીબી સોહબત બહોતકમહુઈ
 વોહ નજમુન્નીસા ઔર શીરોઝશાહ, હયાસે કીએ અપની નીચે નીગાહ.
 સરકેં મોહબત બહાને લગે, ઊસ અહેવાલપર હએક આને લગે.
 ઔર એક તરફકો શાહઝાદા નીઠાલ, લગા રોને મુંહપે વોહરખકે રમાત.
 વોહ મજરૂહદીલ થી નો બદરેમુતીર લગી ખીંચને અપને આહોંકે તીર.
 છુપા મુંહકો ઊસતરફસે નાઝનીન, લગી કરને તર દામનો આસ્તીન.
 પડી ગમકી ખાતેં નોઆ દરમીઆં, વેહ રોએકે લગલગ ગઈં હીચકીઆં.
 ગરઝ દેરતક મીલકે રોતેરહે, જુદાઇકે દાંગોંકા ઘોતેરહે.
 રૂપે ઝંદપર અરકે ગુલચું બહા, બહારો ખીત્રાંકો કીયા એકજા
 ફલેજોં મેં નો દામથે બેશુમાર, સો આંખોંને ઉનકી દીખાઈ બહાર.
 ફેર આખીરકો નજમુન્નીસા વોહશરીર, લગી કહેને સુનતીહએ બદરે મુતીર.
 કીયા આહતીહએ તુ અબ કહેરે કયા, ત્રીયાદા નબસ અપની ઉલકત બા.
 મગર તેરી ખાવીર વેહ રોયા હએકમ, કે તુ ઔર રોરોંકે દેવીહએ ગમ.
 ઝરા તનમેં આનેદે ઉસકે તવાં, અબી ઊસકો રોનેકી તાકત કહાં.
 વેહ મુરદાસા લાઇહું મએં ઇસલીએ, કે દેખસેં તેરે શીતાબી જુએ.
 વહાં મએંને ઊસકી નહીંકો દયા, કે હએ આનએ યાર દારેશકા.
 લે આઇહએ ઉસકો મોહબતકી ધુન, જુવાહએ ફકત તેરે મીલનેકી સુન,
 હસે વરલકી અપને દાર પીલા, કીસી તરેહ હસ નીમજાંકો જુલા.
 બસ અબ કુછ ખુશીકી કરો ગુરતોચુ. ખુદા ફેર રૂલાવે ન તુમકો કબુ.
 નહીં ખુશનુમા પાસ આએહુએ, રહે દોબને મુંહ કુલાએ હુએ.
 વેહ સુન હંસપડીતબ વોહ આપસમેંમીલ, પડે જુસતરેહ કુલ ગુલશમેંખીલ.
 બહમ ફેરતો હોનેલમેં ઇખતીલાત, લગે દોનેાં કરને વોહ અએશો નશાત.
 શબ આધીગઇ તબતો આના મંગા, તકલુફસે હરએકકે આગે ધરા.
 વહીં ખવાન ન્યામતકે આપસમેં મીલ, કીએનોશ જુસતરેહ આહતાયા દીલ.
 ફેર આખીરકો દોદો જુદા હોગએ, અજગ ખવાબ ગાહોંમેં જા સોગએ.
 ઊઠાએથે નોનો કે રંજો મલાલ, હુએ ઊસ મઝમેં વોહ ખવાબો ખીઆલ.

અલગ હોકે લીપટે વોહ દો માહર, હુધ લીપટે લીપટે અનળ્ય યુક્તોયુ.
 વોહ યુત્રરાહવા વાદ કરકરકે હાલ, લગે રોને આંખોંપે ધરકર રમાલ.
 કહાં શાહઝાદને અહેવાલ સખ, કુવેંમેં નો યુત્રરાથા રંનો તમ્મખ.
 કે યું મએં અધેરમેં રોવા કીવા, કુવેંમેં તન અપના કુબોવા કીવા.
 ન પહોંઆ કેધ મેરા ફરીઆદ રસ, તડપતા રહા દીલ બરેગે જરસ.
 વોહ તારીક આના મેરા ધર રહા, સદા મેરી છાતીપે પથ્થર રહા.
 માહપતને પેહ વાશગી ઝેર દી, કે તનકિતઘં જીતેજી ગાર દી.
 અનળ્ય તરેહસે ઝીસ્ત કરતા રહા, તેરી જ્વનસે રોરો મરતા રહા.
 ખુદાહીને તુજહસે મીનાયા મુજહે, ઉઠા કપ્રસે ફેર જીલાયા મુજહે.
 દીવા શાહઝાદને રોરો જવાબ, કે મએંનેભી વકશખ પેહ દેખાયા ખવાબ.
 તેરે દાગધી દીલમેં નો લો લગી, મએં એક રાત રોતીહુધ સોગધ.
 તો આ દેખતીહું કે સહેરા હએ એક, ઝ્યાર ઉસ દસ્તેહમેં કુવાસાહએ એક
 સદા વાંસે આતીહએ બદરેમુન્નીર, ધધરઆ કે વાં કએદ હએ ખેનઝીર.
 મએં હરઅંદ સાહી કરેં તુજહસે ખાત, વલેકી ગધ વાં નકુજ તુજહસે ખાત.
 મેરી જાન ગો ધસતરેહ દુજગધ, ઉસીદમ મેરી આંખ ફેર ખુલગધ.
 અનળ્ય ઉસધડી મુજહપે યુત્રરા કલક, કે દીલ ઝ્યાર જીગર હોમયા મેરા શક
 ઉસી દીનસે પેહ હાલ પહોંઆ મેરા, કે મરતી રહી નામ લેલે તેરા.
 મગર તેરી દેતા ન કોઇ ખબર, કે ઉઠતા શબોરોઝ દેં જીગર.
 યુત્રરાથા વાં તુજહપે નો મુજહે શામ, વોહ અધેરથા મુજહપે રોશન તમામ
 નકહેતીથી ગરચે મએં દેં નેહાં, શબોરોઝ જલતીથી મએં શમા સાં.
 અનળ્ય તરેહસે ઝીસ્ત કરતીથી મએં, કે ઉસ ઝીંદગીમેંતો મરતીથી મએં.
 ધસી ગમમેં મરતીથી લએનો નહાર, કે ઝુકર મીજવેગા પરવરદીગાર.
 મેરી શીકલખર રોકે નજમુન્નીસા, ગધ ધસતરેહ હાલ અપના ખતા.
 ફેર આગે તો માલુમહએ તુમકો સખ, કે હમથે મીલે ફેર ઉસીકે સખખ.
 પેહ આપસમેં કહે હાલેદીલ રં ઉડે, વોહ કહેનેકો સેતેથે બસ સો જોડે.
 નો મીલતેહએં ખીછડેહએ એક જ, ઉંહેં નીંદ ખાતોંમેં આતીહએ આ.
 પરીઝાદ નજમુન્નીસા વાં જુદી, અલગ ખવાબગાહમેં વોહ બસ સોગધ.
 ગધ રાત હરકો હીકાયતમેં, સહર હોગધ ખાતકી ખાતમેં.
 લીવા માહને અપને મુંહપર નીકાબ, ઉઠા ખીસ્તરે ખવાબસે આફતાબ.
 મુખ્તહીસે ઉઠાહએ જએસા મુદામ, શરામે શકસે બરે અપના જમ.

લીએ રોઝે સાથ આનેલગા, વોહ સોતોંકો શબ્દે જગાને લગા.
 ખુલી આંખ આખીર હુધ શબ્દરાઝ, સુકેદો સીવાહમેં હુવા કમતી આઝ.
 ગયા ઉકલ્યે સુખલો ઉસદમ જો ખુલ, નીકલઆયે હધર બધરસે વોહ યુલ.
 ઉઠે જાગે આપસમેં યુલકામદો, ગયે ખારીખારીસે હમ્મામ દો.
 દો ખારા કીયા બિસને અપના સીંગાર, અમનમેં નયેસરસે આઘ બહાર.
 વોહ જોગન હુધથી જો નજમુન્નીસા, જમી ગઈ અપને બદનસે છુડા.
 તહા પેકે નીકલી અજબ આનસે, કે અલમાસ નીકલેહયે જુઝ કાનસે.
 નહાનેસે નીકલા અજબ ઉસકા રૂપ, નીકલઆયે બદલીસે જીસતરેહ ધુપ.
 વલે આગ બિસને લગાધ વેહ અય્યોર, પહેન સુર્ખ પોશાક લાલેકે તય્યોર.
 જલાનેકો આશકે દીખતા રૂપન, લીયા સુર્ખ લાલીકા જોડા પહેન.
 તમામીકી સંજક ઉસકો લગા, લીલાધ તરેહસે દીયા જગમગા.
 હિસી રંગે સાથકા હર લીયાસ, તસબરસે દો સુર્ખ જીસકા કીયાસ.
 બખુલાસા તન ઔર મુંહકી દમક, કે જુઝ શોજા આતશસે ઉઠે બકક.
 નુકેલી વોહ ઉઠીહુધે જાતીઆં, શરેં અપને જોખનમેં છતરાલીઆં.
 ગલેકી સફાધ વોહ કુડતેકા ચાક, તરાકીકી અંગીઆં કસી ડીકકાક.
 વોહ પીસ્તાન મીસલે અનાર બિસકે લાલ, બરે રંગે કુમકુમેકે મીસાલ.
 તબી તો વોહ લેલીથી મુંહપર નીકાલ, શકકમેં છુપે જુઝ મેલો આફતાલ.
 ખનત ગીઈ ઉસકે નકુકર શીરે, તહાં ગોખર લહેર ખાયા કરે.
 વોહ પાખમએ સખઝ કમખવાલ અય્યોર, દુપટા ખનારસકા સુરજકેતઔર
 જવાહીર સખ અપને મવકેસે કુલ, કે જીસતરેહ શખનગ રહે યુલપે તુલ.
 વોહ કંધી ખીંચી ઔર વોહ અખર ખીંચી, હરેક અય્યંઠમેં અપનેહરસુ ખીંચી
 અજુરી વોહ ચોટી ઝરીકા મુખાફ, કે જુઝ દુદ કે બાદ શોજાલો સાફ.
 ઉરસાના બિસનેકીયા જબ લીયાસ, તો આનેલગી ખુનકી ઉસમેં ખાસ.
 ખની જબ વોહ હસ રંગસે રસકે હુર, ચલી આઈ શીરોઝ શાહકે હુજુર.
 પરીઝાદ તો કલહી હોગયા, કહેતુ કોઈ જાનહી જો ગયા.
 હયાસે નકીબાત ના કુછ કહા, વલે જીસે કુરખાન ઉસપર રહા.
 વોહ ખનઠનકે આપસમેં રહેનેલગે, બહમ રોઝેનીલ અપના કહેને લગે.
 ખુશીસે હુએખસકે વોહ શાદ દીલ, લગે કરને ખુશીઆં વોહ આપસમેં મીલ
 જીયાફત બહમ મીલકેખાનેલગે, વોહ રંજોઅલમ સખ ઠીકા નેલગે.
 છુપે અય્યેશા અશરત વોહ કરને લગે, પે અય્યેશાકે ચરચેસે ડરને લગે.

અગરએ હરેક વસ્તુએ શાદથા, વલે હોત્તરકા ગમ જિનહેં યાદથા.
 યેહ કહેરાકે નીકલે વોહ દો માહર, કે હસખાતમે ડીજીએ એકસુ.
 ગત્રપહએ કે લુંહીં દોખારા રહેં, છુપે કપ્પતજક આશકારા રહેં.
 સખી હએ યેહ તકલીફ આશમકે, યેહ નાકામી આ વરના કીસકામકે.
 નસીય હસતરેહસે નો પારીકરેં, અયાં ડધં નહમ ખવારતગારી કરે.
 હરેક મુઝહસે વાકીફહએ ખરના વ પીર, કે હએ નામ મેરા શહે બેનઝીર.
 જળ આપસમે યેહ મશવેરે હાગએ, હધર ઔર ઉધર મીનકે વોહ દોગએ
 વોહ નજમુન્નીસા ઔર વોહ બદરે મુન્નાર. કુછએક કરબહાનાવોહ દોનાંશરીર
 રહે ધરમેં ફેર જનકે માખાપકે, કે દએમે અબહમ કદમ આપકે.
 નીકલ બેનઝીર ઔર વોહ શીરોઝશાહ, કીસી શહેરમેં રખકે કુઓનો સીપાહ.
 ફર અસખાબ સય સલતનતકા દુરસ્ત, ફેરઆએ ઉસી જપે ચાલાક ચુરત.
 વહાંકા નો થા શહે અંબુમ સીપાહ, જુસે લોગ કહેતયે મસજીદહ.
 કીયા નામા હું એકઉસકો રકમ, કે અએ શહે શાહા વ અએ ફૂખર જમ.
 કરીદું મીસાલો સીકંદર નીઝાદ, મુગદે જહાંનો જહાંગરા મુગદ.
 જહાંને શબ્દઅત ઝમાને કરમ, દીલે રસ્તમે યુદ્ધ હાતમ હીમમ.
 મએ વારીદહુવા એકમેહેમાં ગઝીબ, લેઆએહએ મુઝહકો મેરેયાં નસીબ.
 નવાઝીશસે અપને કરમકીજીએ, યુઝામીમેં અપની મુઝકે લીજીએ.
 હમેશાસે હએ રાહો રસમે શહાં, કે વાખસ્તા લુંહીહએ કારે જહાં.
 જહાં પરહએ રોશન કે મએ માહહું, મલીકઝાદા હબને મલીકશાહહું.
 હરેક મુઝહસે વાકીફહએ ખરના વ પીર, કે હએ નામ મેરા શહે બેનઝીર.
 બયાં સબકીયા અપને આહેવાજકા, તજમુત લીખા કુઓનો અમવાજકા.
 જુતાકર બહોતઅજઝ ઔર ઇનકેસાર, લીખાપેહબીએક હરક આખીરેખાર
 કે જોહીવે ખરઅસે શરએ શરીફ, વોહહએ અપને મઝહબમે અપના હઝીફ
 અગર માનીએ ખએરે તોમાનીએ, નહીં ફેરતો આયા હમેં જાનીએ.
 ગયા જળ યેહ મસઉદ શાહેકો પયામ, સુના ઔર પડા ખતકા મઝમું તમામ.
 સમજહ ઉસકા મઝમુત મસઉદશાહ, કે ઇતનીહએ કુઓજઔર ઇતનેસીપાહ
 અગર જંગ હોતો બડા જંગહો, ફેર બસમે ખુદા જાને ડયા રંગહો.
 ઔર આખીર યેહીહએ ઝમાનેકી આત, કે પએવંદ હોતેહએ બાહમ નેહાલ
 ન તાઝી યેહ કુછ રસમે પએવંદહએ, હમેશાસે આજમ ખરોમંદહએ.
 લીખા નામા ઉસકો વહીં દર જવાબ, કે આકીલકો નુકતા લગેહએ કીતાબ.

હીખા બાદ હમ્મે સનાએપ્રુદા, પસઅમ્ર નાતે અહમદ શહે અંબીઆ.
 કે નામા તુમ્હારા જો સર બસતાયા, વોહ રાએ નેહાં અપને હાથેંકાયા.
 શરીઅતકે આલમમે મજબુર હએ, નહીં અપને નઝીદ હમ દુરહએ.
 અગર હમકબી અપની આદતપે આએ, તુમ્હારે ફલકકોન ખાતીરમેલાએ
 અબીક્ષરસે નીકલેહો લડકાકે તઓર, નહીં નેકા બદપરતુમ્હે અપનેગઓર
 કીસીપાસ દવલત વેહ રહેતી નહીં, સદા નાવ કાગઝકી બહેતી નહીં.
 વલે ક્યાફરે રસમે દુનીઆ હએ વેહ, વગરના ધુમંડ આપકા ક્યાહએ વેહ.
 ઔર હમકો હએ બસ પાસે શરએ રસુલ, સો હસવાસ્તે કરતેહએ હમકુશુલ.
 ખીલાકે પયંબર કસે રાહ યુઝીદ, કે હરગીઝ બ મતઝીલ નખ્વાહદ રસીદ.
 એક અઙ્ઘીસી તારીખ ઢેરાહએ, દીયા હુકમ હમને તુમ્હે આહએ.
 ગયા એલચી લેકે નામા ઉધર, ઉડી હરતરફ વેહ ખુશીકી ખબર.
 કુશાદાહએ દીન જો થે ગમસે તંગ, ઉસી દીનસે હોનેલગે રંગોરંગ.
 હુઈ બરતરફ સબ દીન અઝારીઆં, લગી હોને શાદીકી તહઆરીઆં.
 સુની જબ વેહ નામકી યુક્તો શુનીદ, હુઈ શાહઅદકો ગોયા કે હદ.
 નજુમીને દેખા વહીં સાલો સીન, સુકરર કીયા નેક સાઅતકા દીન.

દારતાન ખેનઝીર ઔર બદરેમુનીરકી શાદી હોનેકી.

કીધરહએ તુ અએ સાકીએ યુલબદત, ધરી આજહસ શમારકી લમન.
 ખુલા સુતરીખાને ખુશઆવાઝકો, કે સેઆવેં સબ અપને અબ સાઝકો.
 વોહ અસખાબ શાદીકા તહઆર હો, મુકરેર ન ફેર જીસકી તકારહો.
 બડી ખતહેશિંસેજબઆયા વોહરોઝ, ચલા શાદીકરનેવોહ માહ શબકરોઝ
 મહેલસે નીકલ જબ હુવા વોહ સવાર, બને શાદઆને બહમ એક ખાર.
 કરે ઉસ તજમ્મુકા કબુકર બયાં, કે બાહરહએ તકરીરસે વોહ સમાં.
 વોહ ફલેકે ઉઠેહી એક યુલપડા, લગા દેખને ઉઠકે છોટા બડા
 કોહ દઓડ ઘોડેકો લાનેલગા, કોહ હાથીઓકો ખીઠાનેલગા
 લગા કહેને કોહ ધધર આહઓ, અરે રથ શીતાખી મેરી લાહઓ.
 કસીને કીસીકો પુકારા કહીં, નલાનેપે મ્યાનેકે મારા કહીં.
 ચલા પાલકામેં કોહહો સવાર, પીયાદોંશી રખ અપને આગે કતાર.
 જો કસરતમેં દેખા કે ગાડીનહીં, કોહ માંગે તાંગેપે બએઠા કહીં.

સીપર ઐર કબ્બે ખડકનેલગે, સવારોંકે ઘોડે ભડકનેલગે.
 ટકારે વોહ નવખતકે ઐર ઉનકેબાદ, ગરજના વોહ ધવસોંકા માની દે રાદ.
 વોહ શહેનાઇઓંકી સોહાની ધુનેં, જીસે ગોથે ઐહરા મુકસ્સીલ મુનેં.
 હઝારોં તમામીકે તખ્તે રવાં, ઐર અહેલે નશાત ઊસપે જલવા કુનાં.
 વોહ તખ્તોંકા બજના ઐર બિનકીસદા, વોહ ગાના કે અઢીખના લાડલાં.
 વોહ ફલેકા ઘોડેપે હોના સવાર, વોહ માતીકા સેહરા જવાહીર નીગાર.
 હોરકર વોહ ઘોડેકા ચલના સંભજ, હુમકે વોહ દોનોં તરફ મોરછજ.
 વોહ ફાનુસેં આગે ઝમરરૂદ નીગાર, કે મીનાકી સખ્સીહી જીસપર નીસાર.
 દો તરફા જો રોશન ચીરાગાં હુએ, પતંગે ખુશીસે ગઝલખવાં હુએ.
 હુવા દીલ જો રોશન ચીરાગાનસે, પડે શમેર નુરીકે દીવાનસે.
 ચીરાગોંકે પરતવ કીએ જાખાન, ઐર બિનમેં વોહ ખાઝારીઓંકી સદા.
 કોઇ પાન બેચે ખીલોને કોઇ, કોઇ દાલ મુઠ ઐર સલોને કોઇ.
 તમાશાઇઓંકા જુદાયા હુજુમ, પતંગે કરેં જું ચીરાગાંપે ધુમ.
 કડકના વોહ નવખતકા ખાલેકે સાથ, ગરજના વોહ ખાલોંકા ડંકોંકે સાથ.
 વોહ કાલે પીયાદે વોહ બિનકે નશીર, કેતા ચર્ખ પહેંચે સદા દીલકો ચીર.
 વોહ આરાયશ ઐર ગુજ કહરંગકે, વોહ હાથી કે વોહ દેવથે જંગકે
 વોહ અખરકકે યુંબદવોહ મીનેકે જહાડ, મગરથે વોહ તીનકેકે આડે પહાડ
 વોહ રસ્તા બરાબર બરાબર વોહ તખ્ત, લગેથે દોતરફા હઝારોં દરખ.
 વોહરંગી કંવલઐરવોહ શમાઐર ચીરાગ, ખીલે જીસતરેહ લાઝમે નુરેબાગ
 જહાંતક નઝર આવે બિનકી કતાર, તીજસમાતકીસી હો બિનપર બહાર.
 અનારોંકે દગનેકાયા બસકે ઝોર, સીતારોંકા છુટના પટાઓંકા શોર.
 વોહ માહતાખકા છુટના ખારખાર, હરેક રંગકી જીસસે દુની બહાર.
 ધુવાં છુપગયા નુરમેં નુરહો, સોઆહી ઉડી શખકી કાકુરહો.
 સરાસર વો મશઅલકે હરતરફ જહાડ, કે જું નુરકે હોવેં રોશન પહાડ.
 ઝરીપોશ સર સખ્સસખ યકદીગર. શીરે મીસલે ખીજલી ઇબ્ર ઐર ઉબર.
 ફહેતો કે નઝદીક ઐર દુરસે, ઝમીના ઝમાં ભરગયા નુરસે.
 જખ આઇવોહ ફલહનકેધરપર બરાત, ફહુવાંકે આલમકી ક્યાતુજહસે ખાત
 હવા વાંકી સેહતકી રસ્કે બેહીસ્ત, ઘરે લખલમે ગીદ અંબર સરીસ્ત.
 ખડે આલોંકે વોહ ખીમે જુલંદ, કરેં આલમે નુર જીસકો પસંદ.
 અજબ મસનદ એક જગમગી ઐર ફરશ, તમામીકે આલમકા ચોકોર ફરશ.

ચડી મોમકી બનીઆં ચારચાર, ખીલોડી ધરેં શમાનં બેશુમાર.
 નએ રંગેઁ ઔર નએ તઆર કે, ધરેં જહાડ હરતરક ખીલારેકે.
 તમામાઁઓંકી યેહ કસરત કે અસ, માલે એકસેં એક સાખ પેશા પસ.
 દો જાનુ ઝગીપોશ બએડે તમામ, શરાખે ખુશીકે કીએ નોશ જમ.
 વોહ દુલેકા મસનદપે જાબએકના, બરાબર રશીકોઆ આબએકના.
 તવાવફકા ઉઠના એક આંદાઝસે, દીખાતી આદ સુરતેં નાઝસે.
 કરેં રાગ ઔર નાચકા ક્યા બાં, કદીમી કીસી વઝતકાયા સમાં.
 વોહ આરખાએ અશરતકા આપસમેં મીલ, જમાના ખડે રાગકા દેકે દોલ.
 વોહ અએમનકી લહેરેં ઇધર ઔર ઉધર, મીલે સર તંજુમેંકે બાયકદીગર.
 ઔર ઊસ સકસે એક કોઠરીકા નીકલ, બતાના હુતર અપના પહેલેપહેલ.
 બેલટના દુપટેકા દેદેકે તાલ, વોહ બ્રશસા કદ ઔર ધુધરીકી ચાલ.
 કબી પરમલોંમેં દીખાઈ આદ, કે જુગું લોટકર હોવે ખીજલી હવા.
 કબી ગતસરી નાચના ઝમોકસે, કે તીવડા કે આશક ગીરે શઓકસે.
 બધરકી તો યેહ ગત ઔર ઊસકા સબાવ, ઇધર ઓઠમેં નાએકેકા બતાવ.
 ખડી હોકે દો ધુટ હુફોકી લે, ચખા પાન ઔર રંગ હોટોપે દે.
 અંગુઠેકી લે સામને આરસી, વોહ સુરતકો દેખ અપની ગુલઝારસી.
 બેલટ આસતીં ઔર મોહરેકી ચાક, નએસરસે અંગીઆકો કર ઠીકઠાક.
 ખના કંઘી ઔર બાલ કરેકે દુરરત, જહટક દામન ઔર હોકે ચાલાકો ચુરત.
 દુપટેકા સરપર બેલટ ઔર સાંભલ, ચકાચક વોહ સફ ચીર આના નીકલ.
 પંકડ કાગ ઔર ધુધરએકો ઉઠા, પહેલ પાંવમેં ઔર સરસે છુવા.
 ઇધર ઔર બધર રખેકે કાંધેપે હાથ, ચલે નાચતે આના સંગતકે સાથ.
 ફતેહચંદકે હાથમેં મુરત એક, લગ્નઘ હુઘ ચાંદસી સુરત એક.
 કબી નાચના ઔર ગાના કબી, રીજહાના કબી ઔર બતાના કબી.
 ખુશઆવાઝ ઔર ઊસપે ગાના ખીઆલ, દીખાના હરેકદમમેં અપના કમાલ.
 વોહ શાદીકી મજલીસ વોહ ગાનેકા રંગ, વોહ જહાં ખુશી ઔર દીલકી તરંગ.
 વોહ કુલોંકે ગહેને કીનારીકે હાર, વોહ બએકીહુધ રંડીઓંકી કતાર.
 વોહ ખીડેકે પતે પડે હરતક, ગમેદીન જસે દેખ હો બરતરક.
 ઇધરકા તો યેહ રંગયા ઔર વોહ રાગ, મહેલમેં બધર હોરહાથા સોહાગ.
 વોહ શાદીકે બાન્ને મુખારકકે ઢોલ, વોહ ટોને સલોને વોહ મીડસે બોલ.
 ઇતરનેકો વાં સમધનોંકી કબળ, ખીલેં દુલ જએસે ચમન દર ચમન.

युलोके पीनहाकरयोह हंसहंसके हार, सटासट वोह डुलोकी छडीयोकीमार.
 होपाना पनपनके अपनपनाप, वोह आपसमें रसमें वोह आपसकेयाव.
 हंसी कहके शैरोयुत गालीयां, सोहानी सोहानी नह गालीयां.
 गरज का कहूं मुजहमें ताकत नहीं, नदियेगा आलम कोह येह कहैं.

हारतान जेलजीरके साथके जरातीयांको

हार पान देनकी.

नशेमें पहिल गरतहुं साकीया, मुजहमें गले आप मयेके शरपत पीला.
 कीसीपर नममसेआहो न्या पार हुं, के ईरमये गलेका तेरे हार हुं.
 हुवा नप नीकाह औरपटे हारपान, पीजासपके शरपत दीये हारपान.
 उका ईरेतो हुना वोह पादत्र नीकाह, महेलमें जुजानेकी ठोड़ी सजाह.
 यजा हुं वोह हुला हुलहनके तरक, शीरे नयेसे जुजाने यमनके तरक.
 पहानके पहोयते हुये का कहूं, हुये टोटगे और लापो शयुं.
 हुवा लेकीत जेसपकत हुना मजा, के हुला हुलहन नप हुये अकेल.
 उरसीवोह गलेना सोहाना लीयास, वोहमेहंदी सोहानीवोह डुलोकीपास.
 मजा सुपे नोडिपे घतरे सोहाग, गले भीजके आपसमें दोनोके जाग.
 दीया मुसहई आरसीका नीकाल, धरा पीयमें सरपे आंयलका डाल.
 नया वरल धिस तरहका ध्यानमें, जुजाने कीया आनकी आनमें.
 अनप कुहरते हक नुमायाहुंई, जसे आरसी देप हयेरां हुं.
 वोह ज्युजके होना वोह शादीकीधुम, वोह आपसमें हुये हुलहनकी रसुम.
 कीसीने पनप सीरोनर आनकर, कोह गालीही देगध जनकर.
 गध वां कोह गालसे कुछ लगा, गध कोह हुलहनकी ग्गुती छुपा.
 वोह शीरी न्या जयेकीथी शीरी पनी, नयात उसकी सुनने पनोका पनी.
 सुनाह नयात उसकी धस तयेारसे, के घका दीया हरधकीआरसे.
 जेयस दीलतोया उसका हर नसे पंद, समीनये उसने सुनीकर पसंद.
 उगाध उली उसकी पातोसे पुं, करे नाश पादामे शीरीको शुं.
 उली वोह न्या होटोकोथी जपमली, वोह भीसरीका मुहसे उगाध उली.
 कमरसे उगाध उली धसतरेह, के हां हुं नहीं की नहीं जसतरहं.
 उली पांच पंडे उगाध उगा, नहीं और हां का अनप युजपडा.

પેહ ઝહિરકી તકરારથી ખારખાર, વગરના દીલ હિસ પાંવપરયા નીસાર.
 અજબ તરેહકી રંગ રલીઆં હુધ, કે ખાતે વોહ મીસરીકી ડલીઆં હુધ.
 વોહ સખ હોચુકે જખકે રસ્મો રસુમ, સવારીકી હોનેલગી ફેરતો ધુમ.
 મહરકા વોહહોના વોહ ટોનેકાવડત, વોહ ફુલહનકીરખસત વોહ રોનેકાવડત
 ખડે સખકા લાચાર મુંહ દેખના, કે યારખ પેહ ક્યાહમે જહાં નેખના.
 વોહ ફુલહનકા રોરોકે હોના જુદા, વોહ માંખાપકા ઝૌર રોના જુદા.
 નીકળતેવોહ જના મહેલસે નહેઝ, કે જુઠું ચરમમે અસ્કહો મઝોજ ખેઝ.
 યહાં મઝોત હમે અહેલે ધરકાનકો, કે જનાહમે એકદીન પુંહી જનકો.
 વોહ જો દર્મદીસે હમે આશના, વોહ શાદીકા લેતેહમે ગમસે મત્રા.
 વોહ ફુલકી ફુલહનકા ગોદી ઊઠા, ખીકાના મોહાફેમે આખીરકો લા.
 ચલે લેકે ઓડોલ જસદમ કહાર, કીયા દો તરફસે ઝર ઉસપર નીસાર
 ખડેથે જો વાં ચરમકો તરકીએ, સો મોતી બાંહેને ન છાવર કીએ.
 ધધર ઝૌર ઉધર અપને સેહેરેકો ચીર, વોહએકે ચાંદસા મુંહદીખા ખેનઝીર
 સવાર અપને ધોડેપે હોકર શીતાખ, કે જુઠું સુખહો હોવે ખુલદ આકુતાખ
 દીખાતાહુવા અપની હશમત વશાન, લીએસાય અપને વોહનવખતનશાન.
 વોહ 'મીછેતો ચોડેલમે' રહેમાહ, ઝૌર આગેવોહ ખુશીદે આબમ પનાહ.
 ફેર આ અપને ધરકો કદમ ખા કદમ, સવારીલગા ધરમે ઉતરા સનમ.
 ગરઝ ઇસતરેહ જખવોહ ફુલહન ખીયાહ, લેઆયા જહાંઉસકીધીઅએશગાહ
 હુધ વોહ જો હોનીથી રસ્મો રસુમ, કે ઝહિરમે પેહભીથી દરકાર ધુમ.
 ઉઠાયા ઊસી ધુમમે લગતે હાય, કે જુઠું સુખહોકા ખીયાહ ચોથીકે સાય.
 વોહ નજમુન્નીસાથી જો દુખતે વઝીર, ગયા ઉસકે વાલીદ કને ખેનઝીર.
 કહા ખાપકો ઉસકે અએ ખએર ખવાહ, મેરા બાહ હમે એક શીરોઝશાહ.
 સો મઝેતુજહસે રખતાહુએક ઇલતેજ, કેવુ ઊસકો ફરઝદીમે અપને જ.
 ગરઝ હરતરેહ કર રઝામદ ઉસે, કીયા જાલ અપનેમે પાખદ ઊસે.
 પઝીઝાદયા વોહ જો શીરોઝશાહ, દીયા ઉસકો નજમુન્નીસાસે ખીયાહ.
 ઊસી ધુમસે ઝૌર ઉસી કઝોજસે, ઊસી શાનસે ઝૌર ઉસી અઝોજસે.
 વોહી સખ તજમુલ વોહીસખ હુજુમ, હુધથી જો કુછ ઉસકી શાદીકી ધુમ.
 દફીકા નછોઝ કીસી ખાતમે, રહા ફેર ન કુછ ફર્કે દીન રાતમે.
 હસી તરેહ ઉસકો ખીયાહા ગરઝ, જોકુછ કઝોલયા સો નીખાહા ગરઝ.
 ખુદાને કીયા પુરે સખ ઉતકે કામ, ખર આએ દીસોકેભી મતલખ તમામ.

हुई सुतरसील नयके येह शादीआं, पसीं जेकन बार आभादीआं.
 शीरे दीन तो अपने वतनके शीरे, वोह आशुक्ता जुलजुल समनके शीरे.
 अशीसे लींये हुरमतो जनोमाल, यले शहरके अपनेवोह प्युश पीसाल
 वोह नजमुजीसा और वोहशीरोत्रशाह, इलकपरसेहो भीसले पुरींदोमाह.
 रआ उनसे लेकर उसी आनमें, गये शाघे पुररम परीस्तानमें.
 येह छरार नतेहुये कर गये, अगर तुम उधर और हम छधर गये.
 तुम छंस गमसे मत हुंहुये सीना रेश, के हम तुमसे मीलते रहेंगे हमेश
 तसखी येह देकर वोह उधर यले, छधर येह लींये अपना लशकर यले.

हास्तान जेनजीरके अदरेमुनीरके। अपने वतनके लेजना और भांपापकी मुलाकात करना.

पीता साकीआ आभेरी जेक नम, के हातीहये अम येह कहाती तमाम.
 वोह नजदीक पहेंये नय जिस शहरके, कीया पास न जेमा जेक नहरके.
 कीया नयके पलकतनेतक्षीये हाल, और आंजोसे देया वोहपदरे कमाल.
 पडा शहरमें यकयक ईर वोह गुल, केगायन हुवाया सो आयावोह गुल.
 अयर येह छह नय के भांपापके, कीया गुम उन्हेंने वहीं आपके.
 जमस दीलतोया पासडीसे जरा, येह सुन हाथ और पांव जये धरधरा.
 लगे राने आपसमें आरौनजार, कहा हाये हमको नहीं जेत्यार.
 मीलावेगा हमसे हमारा हामीन, येह दुश्मन नहीं अपने अज्येसे नसीन.
 येह होगा कोछ दुश्मनेमुहके माल, सोमज्ये आ इंसाहुं गीरइतावेहाल.
 कोछ छसका पारीस तो आप्पीर नहीं, वोही लेकेजये येह नहगडा कहीं.
 कहा सयने साहेब यलो तो सही, येह भेटा तुमहारा वोहीहये वोही.
 सुकरर सुना नयके भेटका नांव, यत्रा ईर तो रौताहुवा नगे पांव.
 वोह आताया ज्येसे के भेटा छधर, पडी आपपर जे यकायक नजर.
 जुहीं अपने वालीहके देया रवां, यला सरके पल जेनजीरे नहां.
 गीरा पांवपे कहेके येह आपके, सुघने दीयाया कदम आपके.
 सुनीहये सदा जुंहीं इसमाहकी, तो जिस गम रसीदाने जेक आहकी.
 उठा सर कदमपरसे छातीलगा, लीपठके धडी दो तलक पुंमसा.
 येह रोया के रोया वोह गशकर यला, कहे तो के आंसुका लशकर यला.

મીલે ફેરતો આપસમે વોહ ખુબસે, કે વુમુક મીલે જ્યેસે યાકુબસે.
 વોહ ગુલ ગુલશયુકતાહે ગુલકીતરેહ, વેહ ગુલકે સા ઝૈર વોહ ખુલખુલકીતરેહ
 હુમે શાદો ખુગરમ સગીરો કાપીર, ચલે લેકે નઝરેં આનીરો વઝીર.
 મએ અએશસે સખકો મસ્તીહુધ, નએ સરમે આપાદ ખસ્તીહુધ.
 બકી વુમસે ઝૈર બકી આનસે, બખતેહુએ નવખતેં શાનસે.
 વોહ ફુલા તોથા હીજરકે દાગમેં, હુમે જાંકે દાખીલ ઉસી બાગમેં.
 ઝનાળી સવારી ઉતરવાકે સાથ, પકડ ઊસ ગુલ ના શયુકતાકે હાથ.
 દર આમદ હુવા ધરમેં સરવે રવાં, લીએ સાથ અપને વોહ યુંઆ દહાં.
 કે ઇતનેમેં આગે નઝર નો પડી, કે દેખા તો માં રાહમેં હએ ખડી.
 બહી અશમસે આંસુએાંકી કતાર, ઝીગ માંકે પાએાંપે બેહખતીઆર.
 વોહ માં ખુબ બેટેકે લગકર ગલે, વેહ રોઇ કે આંસુકે નાલે ચલે.
 બહુ ઝૈર બેટેકો છાતી લગા, ઝૈર બેન દોકે દો હાથ દોનોં મીના.
 હુધ જાન ઝૈર જીસે ઊસપે નીસાર, પીયા પાની બેન દોનોંપર વારવાર.
 જીગરપર નોથે દર્દ ઝૈર ગમકે દાગ, ખુજાહે વસ્લસે હીજરકે વોહ ચીરાગ.
 સખઆપસમેં રહેનેલગે હીલમીના, ફેરઆએ અમનમેં વોહગુલ ખીલખીલા
 વોહ આંખેં નો દેખીં તો રોશન હુધ, ઝમીંનેં તોથીં ખુસ્ક ગુલશન હુધ.
 એપસ બાપ માંકોથી સેહેરેકી ચાહ, દોબારા બેનહાંને કીયા ઉસકા બ્યાહ.
 લીખું ગર મએં ઉસ બ્યાહકી વુમધામ, તો ફેર વેહ કહાની નહોવેં તમામ.
 બના બેનકી તકદીરકા નો બનાવ, નીકાલે બેનહાંને વેહ સખ દીલકે ચાવ.
 વોહ જ્યેસીકે ઉસ બાગમેંથી ખીજાં, બસે આકે ફેર ઉસમેં સખ ગુલરેખાં.
 મહેલમેં અખબખ હુમે ચહચહે, વોહ મુરજહાએ ગુલ ફેર હુમે જહલહે.
 હુવા શહેરપર ફઝલે પરવરદીગાર, વોહી શાહઝાદી વોહી શહેરવાર.
 વોહી લોગ ઝૈર વોહી ચરચે તમામ, વોહી નાઝા અંદાઝકે અપને કામ.
 વોહી ખુલખુલેં ઝૈર વોહી બોસ્તાં, શયુકતા ગુલો મજમએ દોસ્તાં.
 બેનહાંકે જહાંમેં શીરે જ્યેસે દીન, હમારે તુમહારે શીરે વએસે દીન.
 મીલેં સખકે ખીજકે ઇલાહી તમામ, બહકે મોહમમદ અલેહીરસજામ.
 હુમે જ્યેસે વોહ શાદ હોં શાદ હમ, રહેં શહેરમેં અપને આપાદ હમ.
 રહે શાદ નવાબ આલી જનાબ, કે હુમે “આસેફુદવલા” જીસકા ખીતાબ
 ખુશી હસકી હએ સરવે બાગે મુરાદ, રહે રોશન ઉસકા ચીરાગે મુરાદ.
 બહકે હુસેનો ઇમામે હસન, રહું શાદ મએંબી ગુલામે હસન.

ઝરા મુનસરોં દાદકી હય્મે યેહ જન, કે દરીઆ સુખનકા દીવા હય્મે બહા.
 ઝેખસ ઊઘકી ઇસ કહાનીમેં સફે, તખ અય્મેમે યેહ નીકલેહય્મે ગતીમે હફે.
 જવાનીમેં જખ અનગયાહું મય્મે પીર, તખ અય્મેમે હુય્મે હય્મે સુખન ખેતઝોર
 નહીં મસનવી હય્મે યેહ એક ફૂલજહડી, મુસલસીલહય્મે માતાકી ગોયા લડી
 નહીં તર્જ હય્મે ઝ્યાર નહીં હય્મે ઝયાં, નહીં મસનવી હય્મે યેહ સેહરજ ખયાં.
 રહેગા જહાંમેં મેરા ઇસમેં નામ, કે હય્મે યાદગારે જહાં યેહ કલામ.
 હરેક ખાતપર દીક્રો મય્મે ખું કીયા, તખ ઇસતરેહ રંગી યેહ મઝમું લીખા.
 અગર વાકઈ ગયોર ટુક કીજીયે, સીઝા ઇસકા કમહય્મે નો કુછ દીજીયે.
 “હસન” આકરીં આકરીં મરહયા, ગરઝ જીસને ઇસકો મુતા યેહ કહા.
 નો મુંસીફ સુનેગે કહેંગે યેહી, ન અય્મેસી હુહહય્મે ન હોગી કબી.
 મેરે એક મુશરીફ હય્મે મીરઝા કવીજ, કે હય્મે શાહગહે સુખનકે દલીલ.
 સુની મસનવી જખ યેહ મુજમે તમામ, દીવા ઇસકી તારીખકો ઇતેઝામ.
 ઝેખસ શય્મેર કહેતેહય્મે પોહ ફારસી, હરેક શય્મેર ઉનકા હય્મે જીં આરસી
 બન્હોને શીતાની ઊઠાકર કલમ, યેહ તારીખકી ફારસીમેં રકમ.
 ખ તફતીશ તારીખે ઇં મસનવી, કે મુફતશ હસન શાય્મેરે દહેલવી.
 ઝદમ ગોતા દર ખહરે પ્લીકરે રસા, કે આરમ ખકફ ગૌહરે મુદઆ.
 ખગોશમ ઝેહાતીફ રસીદ ઇં નીદા, ખરીં મસનવી ખાદ હરદીલ શીદા.

૧૧૯૭

મીઆં મુસહરીફા નો બાયા યેહતયોર, બન્હોનેલી કરશીકર અઝરાહે ગયોર
 કહી ઇસકી તારીખ હું ખર મહલ, યેહ જીતખાનય્મે ચીન હય્મે બેપદલ.

૧૧૯૭

જાહેર ખબર.

આએ “ગસનવી મીર હસન, યાને બરેમુનીર બે
ક્રીસો જે સાહેબાને ખરીદ કરવો હોએ તેઓએ બીંડીખન
ની મસીદની સામે મુલા નુરદીન ખીન જીવાખાનની દુકાન
મોડલાવી મંગાવી લેવી, અને પાએધાણીની પાસે હોલસા
નાકાં ઉપર ખખાખાનાની સાંમે કાઝો ઇન્શાહી મસાહેબ મગ
ધમ્માની દુકાનેથી વેચાતી મલસે, તથા ખીન નવી તરેહના
કાગળ ઉપર સાદ હરેકે છપાએલા નીચે લખેલા ક્રીસો
ડેકાણેથી વેચાતા મનશે.

તેમાં ખાત્રોખાહાર યાને ચાર દરવેશનો ક્રીસો કીમત
સાથે.—હાતમતાઇનો ક્રીસો જીવદસાથે રૂ.૧૧—મુલખર પગલ
રૂ.૧૦—બંદર સભા તસવીર સાથે ૦) —લાલગોહરનોકા
સએદુલ હંતેકામ, યાને ક્રીસો મુખતાર ખીન અબુજિયેદ
કીમત ૦૧૧, અને મુલેખકાવલી રૂ.૧૧

એ વીગેરે ખીન ઘણાએક ક્રીસાની સોપડીઓ છ
આર વેચવાની છે.

સા. આદમજી મુલ્લા નુર

